

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET FOLYÓIRATA

CXLV. évfolyam • 2010. június

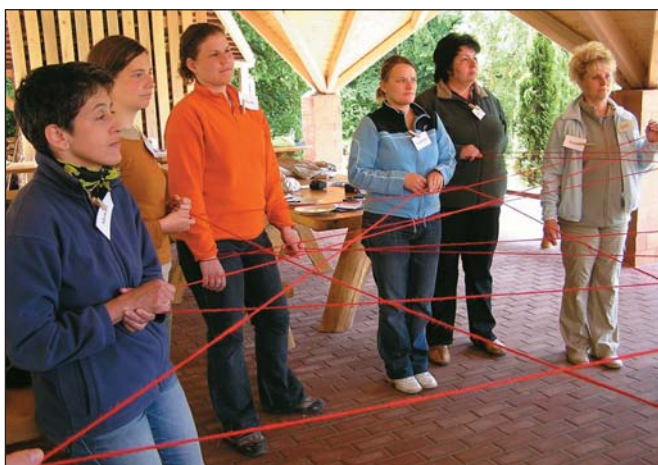

ALAPÍTVÁ

1862-BEN

Fenntarthatóság az erdei iskolában

A Mecseki Erdészeti Zrt. Mókus Suli Erdészeti Erdei Iskola és Erdő Háza a 141. Vándorgyűlés programjainak folytatásaként, 2010. május 27-29. között „Erdőpedagógiai Szakmai Műhelyt” tartott Hetvehelyen a Sás-völgyben. A programot Szőnyi János vezérigazgató-helyettes nyitotta meg.

A továbbképzés középpontjában a fenntarthatóság állt, annak több oldalról történő elméleti és gyakorlati bemutatása. Az előadásokon a „Fenntarthatóságra nevelés pedagógiája az erdei iskolában” – mit tartunk fent és hogyan? – „Az erdő, mint a fenntarthatóság záloga”, „A megújuló energiaforrások”, „Az erdészeti erdei iskolák szerepe Magyarországon”, „A 15 éves Mókus Suli Erdészeti Erdei Iskola programjának bemutatása és tanulásszervezési módszerek”, témákból kaptak ismereteket a résztvevők.

Nem véletlenül választottuk továbbképzésünk helyszínéül Sás-völgyben az Erdő Házát – a 15 éve működő erdészeti erdei iskolánk új szálláshelyét, melyet május 18-án avattunk fel

– mivel a környezetvédelem és a fenntarthatóság az oktatóközpont minden tevékenységében jelen van. A házat nap-elem, és aggregátor működteti, a vizet ázott kútból nyerjük. Ezért az itt tartózkodók ennek ismeretében használják a házat oly módon, hogy minél kevesebb felesleges energia használódjon el.

Erdészeti erdei iskolánk környezeti nevelési programját a NAT és a kerettantervek ismeretében állítottuk össze a terepi adottságokhoz igazítva, kooperatív tanulási módszerekre és egyéni, valamint szociális kompetenciafejlesztésre építve.

A továbbképzésen erdei iskolánk tanulásszervezési módszereinek elméletét és gyakorlati megvalósításába is betekintést nyertek a résztvevők.

A programon elsősorban pedagógusok, környezeti neveléssel foglalkozók, valamint erdei iskolai oktatók vettek részt. A rendezvény zárásakor a képzés tanúsítványait Káldy József vezérigazgató adta át ünnepélyes keretek között.

Bányász–Kohász–Erdész Találkozó

Pécsett tartotta 13. találkozóját az Európai Bányász Kohász Szövetség, amely ünnepség egyben a 8. Magyar Bányász-Kohász-Erdész Találkozó is volt. A szakmai konferenciát, kiállításokat, Év Erdésze versenyt, Bányászestet és megannyi szabadterti programot egybeölelő négynapos rendezvény leglátványosabb eleme a szombati díszfelvonulás volt, melyen a 2000-nél is több résztvevő díszgyenruhába öltözve, zeneszóval vonult végig a belváros utcáin, hogy végül a város megújult főterén, a Széchenyi téren közösen ünnepeljenek. Az erdészeket az Országos Erdészeti Egyesület Baranya megyei Helyi Csoportja képviselte a látványos menetben.

A következő találkozó Hollandiában kerül megrendezésre a jövő évben.

(Ferling)

A harmadik oldal

„A teljesség igénye nélkül, néhány az előttünk álló feladatok közül:

A külső kapcsolataink területén:

- Bizonyítsuk be, hogy az erdőben továbbra is mi, erdészek vagyunk otthon. Adjunk muníciót tagságunknak az érdekérvényesítő érveléshez!
- Gazdasági alapon is törekedjünk az önállóságunk növelésére!
- Hangsúlyozzuk a kezelt erdőállományok kedvező hatását a klímaváltozásra, és a fa, mint megújuló energiaforrás jelentőségét – azért, hogy továbbra is a saját lábunkon állva szerezhessünk forrásokat közcélú működésünkhez.
- Tegyük nyilvánvalóvá, hogy az erdőgazdálkodás, az erdőterület bővítése maga a vidékfejlesztés! Nemcsak azért, mert az erdőstült vidékeink gazdaságilag elmaradottabbak, valamint az erdészet képes nagyobb számban alkalmazni képzetlenebb munkert, hanem:
 - Azért is, mert ez egy valódi vidéki szakma – a szakembereink minden kistéleplülésen jelen vannak, problémáikat ismerik, a saját bőrükön érzik.
 - Azért is, mert mi rendelkezünk országosan működő ügyviteli és kommunikációs hálózattal, kapcsolatrendszerrel, gyakorlati ismerettel – olyan, amivel bármilyen vidékfejlesztési program levezényelhető.
 - Azért is, mert bizonyítottuk: tulajdonosként és vagyongazdálkodóként egyaránt mi vagyunk az erdőterületek legjobb gazdái, akik képesek megteremteni a gazdasági és a közérdek egészséges egyensúlyát!
- El kell fogadtatnunk magunkat, képesnek kell lennünk a párbeszédre környezetünk minden irányában. Egyértelművé kell tennünk kompetenciánkat a döntéshozóknak és a partnereinknek.
- Naprakészebb kapcsolatot kell ápolnunk a médiákkal, tevékenységünk ellentmondásmentes megjelenítésére. Fontos feladatunk az elektronikus lehetőségek még jobb kihasználása.
- Kísérreljük meg a szakma érdekeit jobban megjeleníteni az EU pályázati kiírásaiban!
- Az Egyesület számára nyitva álló uniós forrásokat megszerezve tovább bővíthetjük tevékenységünk mozgásterét.”

Zambó Péter elnök „szűzbeszédéből” idéztünk.

Ez a lapszám az FVM támogatásával jelent meg.

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS
VIDÉKFEJLESZTÉSI
MINISZTERIUM

Tartalom

Fenntarthatóság az erdei iskolában.....	6/b2
Bányász–Kohász–Erdész Találkozó	6/B2
Vándorgyűlés, Pécs	182

Megnyitó	182
Terepi bemutatók	188

Szoboravató a Tettyén.....	203
----------------------------	-----

Ünnepi közgyűlés	206
Világhálón a mecseki erdők	221
Beszélgetés Lázár Andreával	222
„Az erdő és a zöld gondolat”	223

Erdészverseny 2010	225
--------------------------	-----

Márton O. – Ódor P.: Bontóvágás vizsgálata az Őrségben.....	226
Kobán István: Barangolás a libanoni cédrusok földjén	229
Az Európai Erdőtulajdonosok Szövetsége (CEPF) 2010-es Közgyűlése	230
„Magyar az, akinek Trianon legalább fája.”	232
Szabó Lajos: Muzsikál az erdő 2010.	238
Bácsszőlősi emlékműavatás erdész segédlettel	6/B3

ERDÉSZETI LAPOK • Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata CXLV. évfolyam 6. szám (június)

FŐSZERKESZTŐ: **PÁPAI GÁBOR** • A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE: **HARASZTI GYULA**

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG: Bartha Dénes, Detrich Miklós, Lengyel László, Puskás Lajos, Sárvári János.

SZERKESZTŐSÉG: 1027 Budapest, Fő u. 68. Telefon: 201 62 93, fax: 201 77 37 • Mobil: 06 30 97 15 255 • e-mail: erdlap@ertes.hu • www.erdeszetilapok.hu

KIADÓ: Országos Erdészeti Egyesület, 1027 Budapest, Fő u. 68. • FELELŐS KIADÓ: **DR. PETHŐ JÓZSEF elnök**

Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest • Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

A kézirat lezárva: 2010. június 10.

ISSN 1215-0398

Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta.

A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosok a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. Honoráriumot megegyezéssel csak felkért írásokért, illetve grafikai munkákért fizetünk.

A címlapon: Erdészemlékmű a Tettyén. Fotó: Pápai Gábor

Visszanézve évekre a vándorgyűlésekről szóló beszámolókat, majdnem mindegyik időjárás-jelentéssel kezdődött. Többnyire áldottuk a szerencsénket, hogy ragyogó verőfényben, optimális körülmények között zajlott, ha más nem, a terepi program. Valószínűleg a Természetfelelős megeléghette önhitségünket, és ijesztésül már napokkal az esemény előtt megnyitotta az ég csatornáit. El lehet képzelni, hogy milyen aggodalmat keltett mindez a rendezőkben, akik a sikerért különféle alternatívákra gondoltak. Némi túlzás-

„Pécs, németül Fünfkirchen, latinul Quinque Ecelesise, igen régi nevezetes királyi város, Baranya vmegyében, a szőlőkkel gesztenyes, bikkes és tölgyes erdőkkel koszorúzott Mecsekhegy déli oldalában, felette szép és regényes vidéken, Budához délre 30, Eszékhez 10 mfd. távolságra, saját postahivatallal. Elosztatik belvárosra, és 3, ugymint budai, siklósi, és szigetvári külvárosokra. A belvárosi házak általában csinos, egészséges és kényelmes lakást nyújtanak. Csaknem mindnyájának van udvara és kertje, mi az egészség állapotára jótékony befolyást gyakorol. A külvárosi házak azonban még többnyire zsuppal földvék, alacsonyok, és több helyütt nedvesek. A házak összes száma 2113. Az utcák többnyire kövezettek. Az utcavilágítás szépen halad. Nevezetesebb épületei: a székesegyház, melly hazánk legjelesebb templomainak egyike, akár régiségét, vagy nagyságát, akár művészeti alkotmányait s gazdagságát tekintjük. Már a romaiak alatt erősitvény (castellum) volt. Külső díszítése a folyó század elején kezdetett, és csak 1831-ben végzetetett-be. Az egész templom 136 lábnyi magas tornyaival együtt faragott kőből épült. Déli és nyugati oldalát nagy oszlopzatok ékesítik, s külső hossza 216, széle 130 láb a kápolnákkal együtt. Szobrászati alkotmányai a honi szobrászatnak koronkénti állapotát tüntetik előnkbe, valamint az egész roppant épületen a történetek szelleme leng. A városi és polgári kórház melletti templomok hajdan török mecsetek voltak. A lyceum szentegyháza egyszerű stilben épült, nagy és szép, két magas toronnyal ékeskedő épület. Ezenkívül van még a Mindszentek temploma, az irgalmasok és rabok egyháza. A szentegyházakon kívül említést érdemelnek még a

sal – és sajátos humorral – már arra is gondolhattak, hogy a zengői programot is csak csónakkal tudják megoldani. De félre a tréfával, hiszen már a Pezsgőházban elköltött ebéd alatt oszlottak az esőfelhők, és mint Káldy József vezérigazgató mondta: „Figyeljétek meg, sütni fog a nap, mire a megnyitóra sor kerül.” És úgy is lett. De mielőtt megnyitnánk a vándorgyűlést, az eddigi szokáshoz hűen ugorjunk vissza másfél évszázadot, és nézzük meg, mit írt Fényes Elek 150 évvel ezelőtt Pécsről.

püspöki palota, növendékpapház, a gyönyörű fekvésű vármege s a szép városház, s a káptalani és több csinos polgári házak. Népeisége Pécsnek 15,316 lélek, kik kevés izraelitát és protestant kivéve, mindnyájan romai katolikusok. Nyelvet illetőleg a belvárost németek és magyarok, a szigeti külvárost magyarok, a budai külvárost bosnyákok lakják; azonban kevés egyén van, ki mind a magyar, mind a német nyelvet együtt nem beszélné. Lakosai főleg kézművekből, kereskedésből, aztán szőlő és földmivelésből élnek. Czéhes mesterember 790 számláltatik, s a pécsi timárok, takácsok, asztalosok, és czipészek igen dicsértetnek. Gyárak közül van egy jó hirben álló papiros, továbbá rosogloeczet-liqueur, különösen pedig egy nagyszerű vasgyár (csetnek – pécsi névvel 200,000 pft. részvényeket alapítva) Répaczukor gyára megszünt. Fő kereskedő helye Baranyának Pécs, melly a Duna jobb partjától 5, a Dráva bal partjától pedig 4 órányi távolságra fekszik, és nem csak Somogy és Tolna, hanem még Verőcze és Bécs megyékkel is nagy összeköttetésben áll. Csak maga a Mohács és Pécs közti áruszállítás hiteles adatok szerint 300,500 mázsára tétetik. Nevezetes ezenkívül a Zágráb, Kanizsa, Sopron és Bécs, továbbá Szeged és Pécs közti áruszállítás. Előmozdítják ez élénk közlekedést a hajózható Duna és Dráva, az igen jó baranyai országutak, a posta és szorgalomkocsik, a 4 országosvásár, és szerdán és szombaton tartott igen népes hetivásárai; s a bőséggel levő jó fuvarosok, miután a baranyai magyar nagy hajlammal bir a fuvarozásra, s ezek Bécsben, Gräczban, Zágrábban, Pesten otthonosok; s végre a takarékpénztár. Tudományos intézetei közül első helyen kell emlitenem a püspöki lyceumot,

mellyben ezelőtt a philosophiai és jogtani tanulmányok szinte úgy tanítottak, mint akármellyik királyi akadémiában. Az új rendezés szerint mikép fog átalakittatni, jövendőben látandjuk meg. E jeles intézet felállítását a korán elhunyt nagy hazafi b. Szepessy Ignác pécsei püspöknek köszönhetjük, ki csupán készpénzben 100,500 p. forintot tett le a lyceum állandó alapjául, mellyhez még 16,000 pf. könyvnyomdát is állított. E lyceum tulajdonához tartozik egy jeles 16,000 kötetnyi nyilvános könyvtár, mellynek első alapítója a feledhetlen Kumo pécsi püspök, ujjá teremtője pedig ismét b. Szepessy Ignác vala, hozzá kapcsolt ásvány és természettani gyűjteménnyel. A lyceumon s több elemi iskolákon kívül van itt még egy kath. püspöki papnövelde; gymnasium, mellyben a cistercita atyák magyarul és németül tanítanak; tanítóképző-intézet, katonanövendék ház és 52 számú magyar gyalog ezred számára, és végre kisdudóvó. Jótékony intézetei számosak; s ezek közül a polgári kórház, és az irgalmasok kórháza különösen emliten-

dők. A lakosok egészségére felügyel 10 orvostanár, 2 orvosbesz tanár és 10 sebész. Gyógyszertár van 3, s fürdője is ennyi; de ezekből csak a vassfürdő bir gyógyerővel. De mulató helyekben sem szűkölködik Pécs; mert van egy 1839-ben épült színháza, sétatére, több nyilvános kertje és vendégfogadója; s ezenkívül ritka város bir olly bájoló környékkel, mint Pécs. E város fővárosa levén Baranyának, ez okból székhelye a megyei főnököknek, és a megyei törvényszéknek; azonban mind a mult, mind a jelen időben virágzását, gyarapodását az itt székelő gazdag kath. püspöknek és káptalannak köszönheti. A pécsi püspökséget már Szent István állította; s mostan kiterjed megyéje egész Baranya, Tolna; továbbá Somogy és Verőcze megyék egy részére. Számlál egy székes káptalant 10 valóságos kanonokkal, 2 jövedelmes apátságot; 2 jövedelmes prépostságot, 22 alesperestségben 158 plebániát, s 8 szerzetes házat. – Pécs ki-

terjedése $1 \frac{1}{5}$ □ mfd, vagy is 12128 hold, legelő 788 h., tavak 3 h., erdő 5020 h., adómentes telek 30 hold. A határ egy részről csupán apró domboktól átmetszett rónaság, más részről pedig hegyes. A Tetye vize, melly a város felett fakad, sebes eséssel felhőmpölyögván, miután a budai külvárost a belvárostól elkülönzi, a város egész határát keresztülfutja, s folyásában 4 pokróczkallót, 1 fűrész, 1 olaj, 1 papiros, és 16 lisztőrő malmot hajt. Az egész határban főkép szép hegyei és regényes termékeny völgyeiben 100 forrásnál több találtatik; s ezek közül több vascsöveken a város nyilvános szökő és magánkutjaiba vezetetik. Szántó földjei, valamint rétjei igen termékenyek, s a rónán haszonvehetlen darab alig van, kivált mióta a város a réteket árkokkal keresztüluzzatván, a posványosságokat kellemes kaszálókká változtatta. A lakosok jövedelmének fő kutfeje a bortermesztés, melly szép fekvésű sző-

lőhegyén igen becses fejr és vörös borral fizet. Ezenkívül gesztenyész erdeje is szép, s gyümölcsei édességük s jó ízük miatt híresek. Nemesebb almafaj eddigelé 61 találtatik, jóllehet a meszes föld nem igen kedvez neki; körte 66, barack 35 (az itteni őszi barackok különösen szépek), szilva 26, cseresznye és meggy 13 faj. Zöldség a számos kertekben annyi természetik, hogy az talán sehol sem olcsóbb mint a pécsi piacon. Virágkedvelő is igen sok van Pécsen. Erdeje főleg tölgy, bikk, aztán szil, kóris, hárs, tatár ihar, feketegyürü és somfákból áll, s a városi pénztár jövedelmének legfőbb ágát teszi. A Mecsek hegynek itt is fő alkotó része a kemény közönséges mészkő, melly helyenként veres és fekete, a legtisztább simázatra alkalmas márvány halmozatokon nyugszik. Némelly ágyazatjaiban a szappanföldnek, és a tiszta agyagnak területei láthatók; aljain pedig délkelet felé kagyló vagy csigamész osztályok szemlélhetők. Az itt találtató kőszénnek különféle nemei közt leg több a fekete fényes kőszén; ennek ágyazatai változólag ho-

mokkóval össze vannak keverve, mellyek mindenféle kőművekre és malomkövekre fordítatnak. – Pécsnek első eredete homályban van; de a romaiak alatt már nevezetes város volt, s Sopiánána név alatt az egész Pannonia Valeria kormányzója s fő hadikormányosa itt vala. Ez okból Olaszországot kivéve, kevés város létezik, mellyben annyi romai emlék találtatnék, mint Pécsen. A városnak akármelylek része ásatik, mindenütt épületromok, pénzek, sirboltok, hamvvedrek, stb. találtatnak. Sopiánát a hunnok, s avarok sem törölhették el egészen, mert a magyarok bejövetele után azonnal megjelenik a jelesebb városok közt. Azonban a középkorban városunk már nem Sopiána, hanem Quinque-Ecclesiae vagy Quinque-Basilicae név alatt jön elő; s innen vette német nevét is Fünfkirchen, valamint magyar nevét is Pécs, e tót szótól pet, melly ötöt jelent, kölesönözhetette. – Szent István már itt püspökséget alapított. 1046–1055 között Pécsen temettetett el Péter király. A 1064-ik husvétkor az itteni székesegyházban koronáztatott meg Geyzától harmadszor Salamon király. 1367. I. Lajos híres academiát állít, mivel homi városaink közt jelesebb és e célra alkalmasabb nem vala. A nagy Mátyás többször fordult meg városunkban, és hős fia János herceg, a reá nézve szerencsétlen sárvizi ütközet után, a megmentett szent koronával Pécsen keresett menedéket tántoríthatlan híve, Zsigmond pécsi püspöknél. 1495. martius elején Pécsre jött Ulászló király, s a felázadt, de már megtört Ujlakyt szabad menetről biztosítván, magához bocsátotta s kegyelmébe visszafogadta. Martius 3-kán hushagyón a király nagy vendégséget adott, mellyhez 8 forintot kések és néhány vég gyors vétettek abroszok és asztalkendőkre. Mart. 24-kén török követ jött a még városunkban tartózkodó királyhoz, és 27-kén megkötött vele a béke. A mohácsi ütközet után azonnal felgyújtott Pécs a vad Török által, s az egész város, a váron, s a benne levő székestemplom kívül hamuvá tétetett; lakosai pedig összekonczoltattak.

Kitakarodván a Török, Pécs Zápolyának volt kénytelen hódolni, ki azonnal Sulyok Györgyöt nevezé ki pécsi püspöknek; de ez nem sokára áttért Ferdinand részére. 1528 febr. 19-kén Esztergomban városunknak új szabadalom levelet adott Ferdinand. Pécs azonban a szabadalommal alig élt, mert 1529-ben, midőn Solimán ismét tömérdek haddal jöve honunkba Zápolyát segitendő, Zápolya a pécsi püspökséget a nem pap Szerecsen János tolnai főispánnak adományozta, ki azt hatalmas karral meg is tartá urának. Szerecsen halála után is Zápolya hatalmában maradt Pécs, ámbár Ferdinand, miután Sulyok György tőle Zápolyához visszatért, a híres történetirót Bradaricsat nevezte pécsi püspökké. Miután 1541-ben Szolimán császár Budát elfoglalta, hazamenet Pécs városát kezdé ostromolni, de Athinay Simon várnagy győzelmesen védte azt a roppant török had ellen, úgy hogy a leghatalmasabb szultánnak szégyennel kellett az ostrommal felhagyni. 1543. jul. 20-kán Soliman Pécsen elfoglalja, miután az őrsereg gyalázatosan megfutott, s a püspök Veszprémbe vonult, a szegény lakosok pedig elszéledtek volna. Így jutott török kézre a szép virágzó város, mellynek akkori jelességét eléggé bizonyítja az ismert közmondás: „Németnek Bécs, Magyarok Pécs” Solimán az elfoglalt várost sandzsákság székhelyévé tette, és a budai hegerbég hatósága alá vezette. Régi fénye helyébe törökös ronság lépett, és hajdani szabadságát vad, sőt baromi önkény váltá föl. Először Derwis-Aly nevű előkelő török család, ennek kihaltával pedig Zlaistán basa tulajdonává lett, és nem csak török földesurának tartozott nagy adót fizetni, hanem azonkívül a szultánnak is, kinek egyszersmind minduntalan számos katonát volt kénytelen adni, és ingyen munkával is szolgálni. 1629-ben Sennyei István váci püspök így irt Pécsről: Pécs városa oly nagy mint Bécs; van benne 40 kath., és körülbelől török és eretneklakta 1000 ház. A főtemplom mecsetnek használtatik. 1664. jan. 28-kán Zrinyi, vezértársával, Hohenloéval 16,000 magyar és 9000 német katonával a várost roham által elfoglalta; innen az eszéki hidak felégetésére sietett, miattal Hohenlohe a várat ostromlá, de be nem veheté; mellynél fogva febr. 7-kén a vezérek felgyújtották a várost, és megokkal vivén keresztény lakóit 10 óra felé elhagyták azt, elébb minden házat kiprédálván. A tömérdek zsákmányból látható, hogy Pécs a Török alatt is derék és gazdag város volt. Mi a választ illeti már az első reformatoroknak iskolájuk volt Pécsen, 1588-ban pedig a pécsi polgárság nagyobb része arianus volt. 1629-ben csak egy külvárosi templomcskájuk volt Pécsen a katolikusoknak, hol három egyházi és két jesuita világi ruhában szolgáltak, hogy biztosabbak legyenek a törököktől. Lotaringiai Károly megvevén Budát, badeni Lajos herceget 13 ezreddel Pécs felé küldé, ki october közepén meg is érkezett. Sok török vonult akkor Pécsre, mint legbiztosabb erősségükbe, ezt utolsó lehelletig védelmezendők; mindazáltal nem sokára Lajos véres rohammal ura lett Pécsnek. A rohamnál első volt Makár János huszárezredes, bátor legényeivel nem messze a székesegyházhoz törvén át a falakon. E hős tetteért Makár egy török házat nyert a városban, aztán az ugynevezett pasalmot, és az egész szőlőhegyet, melly most is róla neveztetik Makárnak. Az adománylevel a város levéltárában találtatik. A város bevétele után csakhamar a vár is keményen ostromoltatván, a török várórség feladá ezt, szabad költözést nyervén Szigetvárra. Az új atyai kormány pártfogása alatt mindjárt idülni kezdett Pécs. Az itt maradt és keresztény hitre tért számos török és bosnyák lakókhöz igen sok új szálló jött, nem csak honunk, hanem, ugyszolva, Európának minden részéből, mint Pécsnek azon korszaki németül irt polgárjegyzéke bizonyítja. A német birodalom sváb kerületéből egész szállítvány

jött és 1691-ben Vechy főparancsnok által azon joggal ruházott föl, hogy különös bíróvá választhasson magának, ki a város tanácsosai közt szék és szavazattal bírjon; oszolván egyébkint is a polgárság három részre, n.m. magyar, német és illir nemzetre. 1687-ben aug. 8. a híres Rodanay vagy Rodanovich Mátyás már pécsi püspöknek nevezetett; mire megnyiták ismét a templomok, helyreállították több kolostorok és hely méretett ki néhány újnak építésére: meces is több változtaték át ker. szentegyházzá. 1688-ban még kevés katolikus találtott Pécsen, többség reformatusokból, s óhitüekből állott; de későbbben a n.c. óhitüek egyesítettek, s a pécsi tanács 1692-ben ünnepélyesen megfogadta, hogy határaiban nem kath. embert nem türend, sem házasságot, kiörökítés büntetése alatt, ollyannal nem köttetend. 1704-ben Rákóczinak egyik alvezére Sándor László 300 kuruczczal Pécsen megtámadván, a városban iszonyu öldökléseket és pusztításokat vittek végbe, dühös bosszujok áldozatai főkép a németek és rácok levén. Azonban 6 hét után Herberstein cs.k. tábornok 12,000 rác katonával Pécs segítségére sietvén, a kuruczok elhagyák Pécsen; de a szegény város oltalom helyett még pusztulásnak néze elébe, mert a rácok nem felejtvén hitsorsosaik üldöztetését s kiűzetését a városból: a katolikusokat, különösen a papokat legyilkolák, a templomokat lerombolák vagy megfertözteték, szóval a tatárokat kegyetlenségben jóval felülmulták. 1720-ban a n.c. óhitüek végképen kiűzettek, s templomuk elvétetvén börgyárrá alakítottak, melly jelenleg Ereth timár birtokában van. 1780-ban jan. 21-kén kelt oklevélben Maria Theresia Pécsen királyi várossá teszi, váltságul 62,888 f. 80 %, denárt fizetvén a püspöknek és káptalannak. 1802-ben Pécsről Győrbe vitétt a királyi academia, de e hiányt bőven kipótóla később b. Szepessy Ignác pécsi püspök lyceumával, mint ezt a város leírásánál bővebben említünk.”

Mindent az erdőről és a fáról!

Az erdőgazdaság és erdészeti technológia szakembereinek találkozásán az ágazat magas színvonalú nemzetközi eredményeinek áttekintésére nyílik lehetőség. A kiállítást tartalmaz konferencia- és fórumprogram, valamint sok színes különbemutató kíséri.

Információ: Promo Kft.
1015 Budapest, Széna tér 1/a.
Telefon: 224-7764, 224-7765
fax: 224-7763
messemunchen@promo.hu

INTERFORST 2010

Új Münchener Vásárterület 2010. július 14–18.

11. Nemzetközi Erdőgazdasági és Erdészeti Technológiai Szakvásár – Tudományos rendezvényekkel és különbemutatókkal

www.interforst.de

Bayern Innovativ

A Dóm téren a Fekete Gyémánt Fesztivál Fúvószenekar szolgáltatva térzene hangjaira gyülekeztek az erdészek, majd Káldy József vezérigazgató lépett a mikrofonhoz.

„Dr. Dulánszky Nándor pécsi megyés püspök máig igaz gondolatokat fogalmazott meg 1884-ben az első pécsi vándorgyűlés ebéd utáni köszöntőjében: Aki az erdőt műveli, az emberiség leghasznosabb céljait mozdítja elő, aki pusztítja, pusztítja a kultúrát is, mert ahol nincs erdő, ott nincsen az embernek helye. Üdv az erdésznek!

Kedves vendégeink, kedves erdész barátaim, kedves pécsiek!

Tisztelettel és barátsággal köszöntelek benneteket, Önöket az OEE 141.

Vándorgyűlésének nyitányakor Pécssett, Európa kulturális fővárosában. Pécssett a világörökség részét képező ókeresztény sírkamrák szomszédságában, a csodálatos székesegyházunk előtt.

Nagy öröm és megtiszteltetés, hogy újra – immár hetedik alkalommal – együtt lehetünk itt Pécssett olyan elődök nyomába lépve, mint 1884-ben *Tisza Lajos*, *Bedő Albert*, 1935-ben *Waldbott Kelemen* báró és 1978-ban *Madas András*.

Ez kötelez is és irányt is mutat. Ehhez igazodva, ebben a szellemben állítottuk össze a délutáni szakmai programot.

Kedves Vendégeink!

Pécs, a Mecsek, mi, a rendezők, nagyon vártunk már benneteket, vártuk ezt a pillanatot. Vártuk, hogy városunk megújulásával büszkélkedhessünk. Vártuk, hogy Ti is részesei lehettek ennek a nagy ívű értékteremtésnek. Vártuk, hogy örömeinkről beszámolhassunk, hogy csapatunk szakmai hitvallását elmondhassuk. Vártuk, hogy Egyesületünk új vezetése bemutatkozzon. Örülök, hogy itt vagytok.

Kedves Vendégeink, kedves erdész barátaim! Szép napot kívánok mindenkinek. Éljen az Egyesület!”

Dr. Páva Zsolt polgármester köszöntőjét Erb József képviselő olvasta fel.

„Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Pécs Megyei Jogú Város Közgyűlésének nevében üdvözlöm az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésének résztvevőit!

Örömmre szolgál, hogy a 141. Vándorgyűlésre Pécssett kerül sor. Idén ugyanis az évezredes múltat magáénak tudó Pécs történelmi jelentőségű dolgot él át. Egy évig hivatalosan is Európa Kulturális Fővárosa vagyunk. A rang megtiszteltetés számunkra, de mi tudjuk, városunk már évszázadok óta Európa egyik kulturális központja. Kétezer éves múltunk, történelmünk, kulturális örökségünk feljogosít bennünket e büszke cím viselésére. Nem a Pécssett zajló építkezések, a megújuló köztereink, hanem a városiakok szellemisége, a hagyományok tisztellete, s a természeti értékek iránti nyitottság tesz minket fővárosivá.

Pécs abban a szerencsés helyzetben van, hogy el sem kell hagynunk a város közigazgatási határát, ha erdőbe szeretnénk lépni. A Mecsek lábához épült városunk mindennapjai szorosan kötődnek az erdőhöz, ami nem csak kikapcsolódási lehetőséget, de megélhetést is nyújt sokaknak.

A Mecsek Erdészeti Zrt. már hetedik alkalommal ad otthont a találkozónak. A házigazda státusz elismerése annak a munkának, melyet a cég munkatársai, vezetői és kétékezi dolgozói végeznek.

Köszönet illeti a Mecsek Erdészeti Zrt.-t azért a tevékenységéért, mellyel városunk kulturális életébe bekapcsolódik. Pécs fejlődése számára kiemelkedően fontos, hogy növelje idegenforgalmi vonzerejét, minél több turistának tudjon vonzó célpontot felkínálni. A Mecsextrém Park létrehozása, az erdei iskolák működtetése, vagy a szakmai konferenciák pécsi megrendezése ezt a célt segítik elérnünk.

A mostani vándorgyűlés alkalmával felavatni tervezett erdészeti emlékhely megőrökíti az eddigi erdőgazda-

sági munkát, egyúttal figyelmezteti a következő generációkat a természeti környezet megóvására. Hozzá tartozik a kultúránkhoz, Pécs kultúrájához, hogy tiszteljük az erdőt és hasznosítása mellett gondoskodjunk fennmaradásáról.

Kérem, a nálunk töltött idő alatt fedezzék fel kétezer éves városunk különlegességeit, tapasztalják meg az utánozhatatlan pécsi életérzést! Bízom benne, hogy valamennyien számos kellemes emléket visznek magukkal haza a Mecsekalkjáról.

Kívánom, hogy töltsenek el néhány hasznos és szép napot Európa Kulturális Fővárosában!

Ezután a vándorgyűlés főszervezője, Vassné Papp Viktória a Mecsek Táncegyüttes műsorát konferálta fel, majd a résztvevők elindultak a szakmai programokra.

Dráva – Ormánság

A program résztvevői a korlátozott férőhelyek miatt két csoportba osztva az egyik, illetve a másik végéből kezdve járták végig a tervezett állomáshelyeket.

Az első bemutató egy hajókirándulással igyekezett „testközelből” szemléltetni a Dráva folyót. A csapadékos időjárásnak (is) köszönhetően elég magas vízálás mellett lehetett a kanyargós folyón felfelé haladni, miközben a part menti erdők csodálatos látványa tárult elénk. Az Olaszországban 1228 m-es magasságban eredő folyó még négy országot érintve Almás községnél, horvát területen torkollik a Dunába. A 749 km-es útja során 16 vízierőművet táplál, hogy aztán a magyar szakaszon már ne tudjon hordalékot lerakni, amivel önmagának medermélyülést, az erdészeknek erdőfelújítási problémákat okoz. Az út során rövid ismertetés hangzott el az úgynevezett „Ős-Dráva” programról, mely az itt élő emberek megélhetését javítaná a természeti állapot megőrzésével, ősi, a tájhoz kötődő foglalkozások megtartásával.

A partraszállást követően középkori lakomát idéző vendéglátás várta a résztvevőket. Nem okozott gondot a malacsült fatányérból, kézzel, evőeszköz nél-

küli elfogyasztása, amit némi jóféle villányi vörösborral lehetett leöblíteni. A falkupákba a bort korhú ruhába bújtatott menyecskék töltögették, így nem csoda, ha a hűvös időjárás ellenére elég szomjasnak mutatkoztak a vendégek. Az étkezést színesítette és a XVI. századba repített vissza a szigetvári Zrínyi hagyományörzők jelenete, amelyben egy leányrablást követően a bűnös törökökön verték el a port egy izgalmas viadal során.

A program vendégei a Dráva partjáról autóbusszal a Bükkhát erdőrezervátumba tartva ismerkedhettek az ormánysági tájjal, az itt élők történelmével. A fálvakon áthaladva futó pillantást kaptak a hátrányos térség fejletlen viszonyairól, sanyarú sorsáról.

Az erdőrezervátumba érkezve sokan a bükköt keresték, de a leginkább csak a nevében megtalálható fajaj különlegességnek számít a területen. A bükk a Dráva folyó mentén szórványosan számos helyen fellelhető, főleg a ritka bükkös-kocsányos tölgyes állományokban. A vendégek a múlt erdőgazdálkodását jellemző és a mai állapotot eredményező erdőkép értékelése után megismerkedtek a jelenlegi tölgyfelújítási mód-

Sellye, magy. m. v. Somogy vmegyében, Baranya vmegyétől egészen körülvetve: 340 kath., 703 ref. lak., ref. anya, kath. fiókszentegyházal. Termékeny határát az árvizek járják. Marha és sertésenyésztése virágzó karban áll. Fu.gr. Batthyányi Iván. Ut. p. Szigetvár.

szerekkel, majd a folyamatos erdőborítottás fenntartására irányuló – ma még kísérleti stádiumban lévő – lehetőségekkel. Sajnos nem állnak még rendelkezésre tapasztalatok, hogy lassan növekvő fényigényes fajok esetében milyen módszerekkel lehet a folyamatos erdőborítást kocsányos tölgyes állományokban kialakítani. A szakmai vélemények erősen megoszlottak e tekintetben, de abban könnyen egyezsége jutottunk, hogy nagy vadlétszám esetén minden próbálkozás meddővé válik.

Akik a vizes terepi viszonyokat el kívánták kerülni, a vajszlói Kodolányi múzeumba látogathattak el, ahol megismerkedhettek az író életével, az erdészszakmához fűződő kapcsolatával.

A hosszúra nyúló program végeztével már csak a baráti találkozó kezdetére időben történő érkezés módja vált izgalmassá.

Molnár Tamás

Biológiai rekultiváció

Példátlan ajándéka a sorsnak egy erdész számára, hogy azt a munkát, amelyet maga tervezett meg és munkatársaival végrehajtott, 40 évvel később egy szakmai közönségnek bemutathatja.

A történetünk ezen a helyen és ezen a szinten kezdődött 1970-ben azaz negyven éve. A Pécsi Hőerőmű ugyanis működése melléktermékeként évente 1.8 millió tonna pernyét juttatott a város légtérbe hatalmas környezet szennyezést okozva. Ennek a mennyiségnek a felét vízzel zagyolva – csökkentve a légköri ártalmat – földszáncokkal körülvett 30–40 hektáros zagykazettákba szivattyúzta. A száraz pernye a legkisebb szél hatására porfelhővel lepte el a várost, amelynek megkötése létkérdéssé

vált. 1974-ben az Árpádtetői erdészet vezetőjeként kaptam meg a feladatot e környezetvédelmi rekultiváció megoldására, amelyet tervezés után munkatársaimmal együtt 10 éven át végeztünk. Itt kell tisztelettel kiemelnem ennek az Európában ma is egyik egyedülálló biológiai rekultivációnak közvetlen irányítóját, a korán elhunyt *Szabó Róbert* műszaki vezetőt és 30 fős telepítő csapatát.

Milyen célokat fogalmaztunk meg a tervezés, ill. kivitelezés során?

– Lehetőleg gyorsan záródó, összefüggő zöldövezet alakuljon ki a por megkötése céljából.

– A telepítendő fa- és cserjefajok viseljék el a már jellemzett „talajt” és szélsőséges klímát.

– A pernyehullásból eredő szennye-

ződést viselje el a vegetáció, azaz a „hideg zóna”.

– Önmagát egyensúlyban tartó stabil életközösség alakuljon ki.

– A város közelségét tekintve esztétikailag is kedvező képet adjon.

Szólnom kell még a tározók részsűinek betelepítéséről, amelynek kettős szerepe volt. Egyrészt a földhányások eltüntetése, másrészt, mint a fennsíkok mezővédő sávja működött.

Negatív élményként kell említenem a város közelsége miatti tűzeseteket

Tisztelt Vendégek!

Összefoglalásként elmondhatom, hogy 1974-től kezdődően 10 év alatt 120 ha sikeres, Európában ma is egyedülálló biológiai rekultivációt hajtottunk végre amely eljárás 1984 óta szabadalommal védett. Sikerült Pécs város déli peremén egy olyan stabil környezetvédelmi életközösséget létrehozni, amelynek ma állandó lakói a fácánok, mezei nyulak, rókák és az őzek.

A mecseki szénbányászat története

„a város legnagyobb kincse a kőszén s bibető ez leend valaba indoka a város felvirágzásának „

(Náray János püspöki számtartó 1845)

A Mecsek hegység olyan pontján állnak, ahol csodálatos panoráma ad keretet a Középső Mecsek déli oldalán tenyésző, zárt száraz tölgyeseknek, ugyanakkor élénk tárulnak a 200 éves kőszénbányászat emlékművei.

Selmec óta ismert a közös bölcső, a

bányászat és erdészet kapcsolata. Kevésbé ismert viszont az a tény, hogy a mecseki kőszénbányászat legelső tudományos írásos feljegyzései egy országos híró botanikust dicsérnek. 1799-ben a Pécs környékén botanizáló *Kitaibel Pál* a Lámpás-völgyben – közvetlenül alattunk – sajátos táróművelés nyomaival találkozott. A neves tudós 1808-ban folytatva botanikai gyűjtőútját már ilyen szempontokat is figyelve írta le a pécsi, vasasi, mázai kőszénkibúváásokat. A mecseki kőszén első szakszerű leírása a reformkor híres pécsi tudósától *Nendtvich Károlytól* származik 1851-ben.

Az, hogy a kőszéntelepekből kik és mikor termeltek elsőként, valószínűleg örök titok marad. Tény viszont, hogy az 1770-1780-as években a helyi tűzzel dolgozó mesteremberek kezdték a szén felületi kibúváásokat fejteni, legelsőként a Lámpás-völgyben. (A nevét is a lámpákkal megvilágított felszínről induló tárókról kapta.) Ahhoz azonban, hogy a rendkívül értékes mecseki kőszén nagyipari bányászata meghatározó szerepet játsszon Pécs és környéke életében szükség volt egy valóban nemes értelemben vett multinacionális nagyvállalatra, mint az 1829. január 24-én alapított Duna Gőzhajózási Társaságra.

A mecseki szénvagyon, amely Pécs környéki, Komló környéki, illetve Északi (Máza, Váralja, Nagymányok) bányavidékre oszlik 1100 méter mélységig 1,6

milliárd tonna! 1500 méter mélységig mintegy 3,0 milliárd tonna! A mecseki szénbányászat 200 éve alatt kitermelésre került 220-240 millió tonna kockozható fekete kőszén. E számokból látható, hogy a mecseki kőszén-előfordulás szénvagyon-fedezete több száz éves termelésre volna elegendő.

Erre mi történt? A XX. század végi, mindmáig vitatható nemzetgazdasági értékelés nem tartotta elviselhetőnek a mecseki kőszén kitermeléséhez szükséges társadalmi ráfordítást, ezért a földalatti művelésű mecseki szénbányák bezárása mellett döntött. Valójában lefe-

jezték a több mint 14 000 bányászt foglalkoztató kiemelt nemzetgazdasági ágazatot, akadálytalan utat nyitva a külföldi kőolaj- és földgázlobbinak. Nálunk felelősségteljesebb nemzeti kormányok egyike sem döntött így a szomszédos országokban. Mindenki igyekezett a legkisebb energiatartalommal viszonyba kerülni a globális külpiaccal.

Joggal vetődik fel a kérdés: Van a belátható időn belül megoldás a felelőtlen döntés módosítására szénvagyonunk hasznosítása tekintetében?

A válasz igen, van. Az északi bányamezőben (Máza, Nagymányok) megkutatott 400 millió tonna szénvagyon kitermelése és többcélú hasznosítása egyetlen tulajdonos komplex programjaként 2010-ben elkezdődik! A bányászati joggal rendelkező tulajdonos, Calamites Kft. újra művelésbe vonja a térséget. A tervek szerint 2x300 MW-os elektromos áramot termelő erőművet fűtenek a kezdetben külszínen induló fejtéssel, majd a tektonikai gyűrődések miatt ferdén lefutó rétegeket ún. ferde aknákkal tárják fel, amelyek egyben gépjármű szállító pályaként is működnek kellő technikai biztosítással. A kezdetben 100 ezer tonnás kitermelést folyamatosan bővítve, akár több ezer munkahely teremtése is megvalósítható.

Dr. Papp Tivadar

nyug. vezérigazgató-helyettes
címzetes egyetemi tanár

Kelet-Mecsek: Átalakító üzemmód

A pécsváradai lőtéri találkozóra érkező buszokat viharos erejű szél köszöntötte. Az időjárási körülmények miatt balesetveszélyes Zengő-hegyre tervezett túrát egy, az előzetes tervek és híresztelések ellenére jóval kényelmesebb séta váltotta fel. A lőtéri sorompótól az erdőgazdasági úton haladtunk a Diós-kútig, majd innen a turista utat követve jutottunk Kisújbányára a Kelet-Mecsekben szervezett szakmai programok találkozási helyére.

Utunk a Zengő északi lábánál vezetett, az átalakító üzemmódba sorolt Rékai tömb határán. Ez egy 600 hektáros, 70%-ban 60-90, 30%-ban 90-100 éves korosztályba eső, őshonos kemény lombos fafajokból álló erdőt magába foglaló terület. Itt az idei évtől végrehajtott munkák legfőbb hosszú távú célja a száraló erdőszerkezet kialakítása, a természetvédelmi előírásokat és igényeket messze szem előtt tartva.

Utunk során az első megállóhelyen a kialakított és országosan használatban lévő nevezéktanról és a kezdéskor kitűzendő, és a következő évtizedekben (századokban) követendő célokról beszélgettünk.

A második stációnál egy, az idei évben már fahasználati tevékenységgel érintett, és az átalakítás kezdő fázisában lévő növedékköszövény gyérítést néztünk meg. A 60 éves bükkös-kocsánytalan tölgyes fafaj összetételében, szerkezetében, termőhelyi jellemzőiben (stb..) alkalmas a kiinduló állományra alapozott száraló erdővé alakításra. Első lépésként megkerestük az értékfákat, melyek korróziómentesítésére, uralkodóvá válására fel-

ső szintű gyérítéssel nagy gondot fordítunk. Ezen fák (nagyreszt tölgyek) egyedei fogják alkotni az évtizedek alatt kialakuló száraló erdőkép árnyaló szintjét. Azokon a területrészeken, ahol már megjelent újulatot találtunk, ott kisebb lélek nyitásával próbálunk annak megmaradásáról és fejlődéséről gondoskodni. Ezen üzemtervi ciklusban marad érintetlen részterület is viszont újulat nélküli (főleg bükkös, gyengébb minőségű faanyagot adó részeken), nudum körülmények között a lombos csoportos, egyenlőtlen erélyű meglazításával indukáljuk az utódnemzedék megjelenését. Nem titkolt távlati célkitűzés minőségi, dimenziós faanyagot adó fák nevelése, melyek maximális folyónövedékéről a folyamatosan fenntartott fényhelyzet gondoskodik.

A program során mindvégig jellemző volt az élénk érdeklődés és véleményalkotás, ami biztosan a felvetett problémák és megoldások aktualitását is bizonyítja. Mindenki tudja, hogy az erdőben, kollégákkal beszélgetve az idő gyorsan telik. Ez sajnos itt sem volt másképp, így a Kisújbányáig vezető út hátralévő részének megtétele feszített tempóban történt.

Elhaladtunk a bánáti bazsarózsa egyik legnagyobb területű csoportja mellett, mely szíromleveleit az előző héten hullatta le, így csak egy tájékoztató táblán csodálhattuk meg színpompás virágát.

A ledolgozott kalóriákat a Kisújbányán szervírozott borok, rétes és egyéb finomságok pótolták.

Nagy Attila

Pécsvárad, csinos magyar-német m.város, Baranya vmegyében, a Mecsekhegy déli tövében, Pécshez 2 órányira: 1950 kath., 820 ref., 42 g., 13 ágostai, 27 zsidó lak., kath. és ref. plebániakkal. – A Mecsek oldalából csergedező patakok, szőlőhegyek, erdők, szilvás, gesztenyés és gyümölcsös kertek, s a szelid éghajlat e várost a legregényesebb lakhelylyé varázsolják. Épületei csinosak, köztük első helyen az igen szép és nagy kath. templom áll szép kálváriával, mely a mostani t. plebanus buzgó-sága által jött létre. Az uradalmi kastély kőfallal körülvéve, a város legmagasabb részén áll. A megyében tanyázó lovas ezred stabja itt szokott fekünni. Szent István apostoli királyunk 1000-dik évben itt a benedeki szerzeteseknek gazdag apátságot alapított, mit Damaslaus herceg, Szent László, II. Béla és II. Geyza kegyessége is nevelt, ez a törökök bejövételéig csak az esztergomi érsektől függően, virágjában vala. E kolostorban, mint legbiztosabb mendék helylyen vala vak Béla elrejtve, míg 1129-ben gróf Ottmár és Pál püspökök bizodalmas beszélgetés közt hollétét föl nem fedezték a királynak, ki Bélát tüstint udvarába hozatta és kormánytárrsá emelte. II. Geyza idejében égés dult e monostoron, megemésztvén többek közt arany és drágakövekkel ékes feszületeket és kelyheket. – A törökök idejében csak csekély haszonbért huzott némellykor az illető apát, miglen Mária Therézia az egész apátságot, mely roppant uradalomból áll, s mellynek feje Pécsvárad, a magyar kir. egyetemnek ajándékozta, s melly jelenleg is birtokában van. Nem rég saját postahívalt nyert.

Örökerdő a Kelet-Mecsekben

A program résztvevőinek fogadására a Vár-völgy márévári parkolójában került sor, ahonnan az erdészet rövid bemutatását követően felkapaszkodtunk a várhoz.

Az érdeklődők *Fóris László* várgondnok rövid történelmi áttekintését hallgathatták meg arról, miként nyerte el Máré vára mai formáját a római korban e helyütt álló őrtorony viszontagságos átalakulása során.

A pihenőt követően az örökerdőt magában foglaló közel 100 ha-os, jellemzően ezüst hárs elegyes kocsánytalantölgyes-bükkös faállományú erdőtomb erdőgazdálkodásának 19. századi előzményeivel ismerkedtek meg a vándorgyűlés résztvevői, amelyek ismerete fontos az erdőtomb jelen állapotának megértésékor.

Az erdőtombból közel érintetlenül fennmaradt 13 ha-os, ma 140 éves Magyaregregy 47A erdőrészletben 1986-ban és 2010-ben állapotfelvétel, valamint törzstérkép készült, melynek segítségével nyomon követhető az erdő faállományának regenerációja. Az eltelt 24 éves időszak állapotadatainak elemzése a kocsánytalan tölgy rohamosan csökkenő elegyarányának változását mutatja az anyaállományban és az újulatszintben egyaránt. A természetes erdődinamikai folyamatok eredményeként kialakult lékekben az ezüst hárs,

illetve a bükk versengéséből kialakuló közel negyed évszázados újulati csoportok mozaikossága figyelhető meg. Az erdőállomány öregedési, helyenként összeomlási fázisaiban a természetes erdőkre jellemző holtfa-készlet-felhalmozódás jellegzetes területi eloszlását, korhadt faanyag minőségi jellemzőit mutattuk be.

Reményeink szerint a természetes regenerációs folyamatok elemzése során nyerhető tapasztalatok a folyamatos

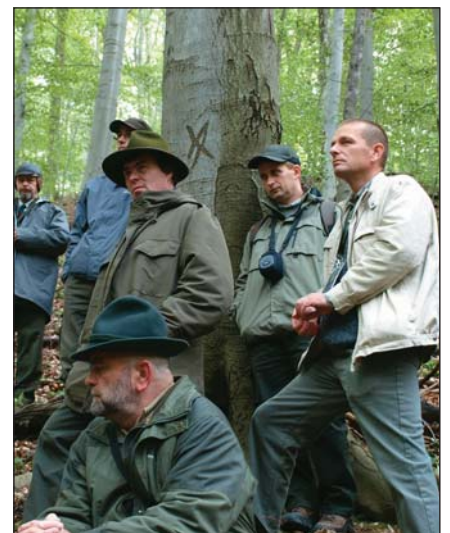
erdőborítást szolgáló erdőgazdálkodási módszerek kidolgozásában hasznosíthatók lesznek.

A program kiegészítéseként a szarvasgomba-keresés és a helyi gombavilág érdekességeiről tartott rövid ismeretteretű *Deák Attila* erdész.

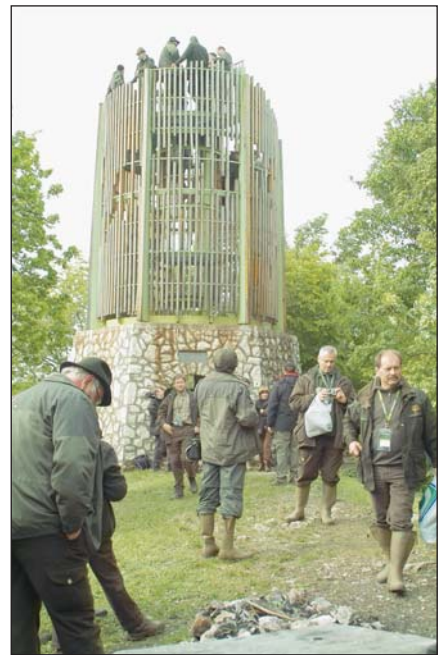
Csoportunk Kisújbanján harmonikaszó kíséretében csatlakozott a kelet-mecseki programok többi résztvevőjéhez, ahol baráti vendéglátásban volt részünk.

Partos Kálmán

Szálalás

Programunk első részében a Kelet-Mecsekben található legjelentősebb ipartörténeti emlékhelyet kerestük fel Pusztabányán. A pécsi püspök birtokain egykor működő üvegesek legjobb állapotban fennmaradt üveghutájának romjait tekintettük meg, melyek feltárása 1995-ben *Kárpáti Gábor* történész vezetésével történt meg. A feltárt huta mellett készült egy működőképes rekonstrukció, az egykori huta mintájára, amelyben az 1995-ös vándorgyűlés alkalmával üveget is olvasztottak. A rekonstruált cseh rendszerű fekvőkéményes huta most ismét felújításra került.

A pusztabányai kulcsos házban az üveges témához kapcsolódóan *Bakó László* szobrászművész rendhagyó üvegkompozícióiból készült kiállítását láthattuk, amely egészen a július 10-én megrendezésre kerülő

Nemzetközi Üveges Hétfévegig láto-gatható.

Busszal utaztunk tovább a Kisúj-bányai szálaló erdőtömbbe, ahol a szálalás első fázisát tanulmányozhatjuk. A csoportos szálalás következtében az erdőszerkezet differenciálódása elindult. A klasszikus szálalásra jellemző kor-, és átmérőeloszlás még távolinak látszik. A differenciálódás érdekében a gazdálkodó az erőteljesebb újulattal rendelkező

csoportok megsegítésével indította a beavatkozást. Az erdőrészlet magas kora ellenére remélhető, hogy a bükk anyaállomány a benne meglévő 25% tölgy eleggyel, egyedi törzsnevelése révén, még hosszú időn keresztül állékony marad.

Gyalogosan közelítettük meg a Kelet-Mecsek szívében található, Cigányhegyen lévő kilátót. Innen páratlan panoráma nyílik a Kelet-Mecsekre. A kilátótól gyalog ereszkedtünk le a Tájvédelmi Körzet közepén fekvő hangulatos falucskába, Kisújbányára.

Kisújbányán a medvehagymás kenyérlángos fogyasztása közben a következő látóvalók fogadták a vendégeket:

A felújított Szent Márton templom, az európai Szent Márton út egyik állomása, klumpagyártás, szobrok a faluban.

Ripszám István

Játszótér kicsiknek és nagyoknak

Az ország első és egyben legnagyobb erdei kalandparkja 2006 júliusában nyitotta meg kapuit a Mecseki Erdészeti Zrt. jóvoltából. 100%-os tulajdonosa és üzemeltetője az erdészeti társaságunk. A beruházás értéke mára eléri a 700 millió Ft-ot. Évi 60 000 látogatót szolgálunk ki, számuk egyre növekszik. Fő célközönségünk a családok (senkit ne tévesszen meg a logóban szereplő vérnyúl, ő csak viccel!), osztálykirándulások, sportrendezvények és céges rendezvények: tréninges és családi napok.

Játékaink: alpesi kötélpálya, óriás tiri csúszópálya, erdei bob, lovaglás, íjászat, lövészet, rodeóbika, x-jump, gokartok, ugrálóasztalok, beltéri játszóház, óriási kaland-játszótér, csúszdák stb.

Parkunk minden évben bővül, megújul mind játékait, mind szolgáltatásait tekintve. Célunk a természetközeli szórakozás, egészséges és értékes, közösségi időtöltés lehetőségének megteremtése.

A 2010-es szezon egyik újdonsága egy nyolc állomásból álló, több mint fél

kilométeres tiri csúszópálya. Idén külön gokartpálya, homokozó is várja a kicsiket.

A park március 15-től november 15-ig tart nyitva, az ország minden szegletéből érkeznek hozzánk a látogatók.

Mára önálló turisztikai célponttá nőtte ki magát a kalandpark.

A csoport látogatásáról

Közel egyhetes kintartó, áztató eső után fel-fel pisllakoló napsütésre érkezett a Mecsextrem Parkba a csapat. Lelkesedésük lepergette a játékokról a vizet, az erdészlányok és -fiúk felpattantak a játékokra: kezdték a kéttornyú kötélpiramisral, majd jól kiugrálták a vizet a trambulinokból, ezután jött az óriási kalandvár köteleken és csúszdákon. Az aszfalt is épp felszáradt, így gokartnyeregbe ülve tekertek hőseink, feledve bút és borút. Sajnos a lovaglást, a rodeóbikát, az x-jumpot, a zorbot, a bobot és az óriás tiri csúszópályát nem tudtuk megerősíteni, kérelmelhetetlenül vizesen és üre-

sen (szerintem szomorúan is, de ők ezt nem vallották be) néztek ránk a zöld mezőből és erdőből. Na de! Az alpesi kötélpálya nem fogott ki rajtunk: *Küinsztler Robi* kollégánk előhozott néhány sisakot és beülőt mutatóba, de azok azonnal a vendégeinknek termettek és már másztak is, fától-fáig! A fázósabbakkal felsétáltunk a Tepsifüles nevezetű éttermünkbe, és ott múltattuk az időt kellemes beszélgetésekkel és forró finomságokkal... Nagy nehezen levadásztuk a fákon önfeláldozó erdészeket, és elindultunk a Tettyére, hogy a szoboravatás előtt meglátogassuk a Mésztufa barlangot, amely a 20. század elején még a „Pokol Kapuja” névre hallgató ijesztgetős látványosság volt. Megismerkedtünk a föld alatt élő mecseki sárkányok legendájával, a mésztufa barlang kialakulásának és kihasználásának történetével, látunk barlanglakást és túléltük a bátorságpróbát. Jó volt, öröm volt, visszavárvunk Mindenkit.

Palka Réka

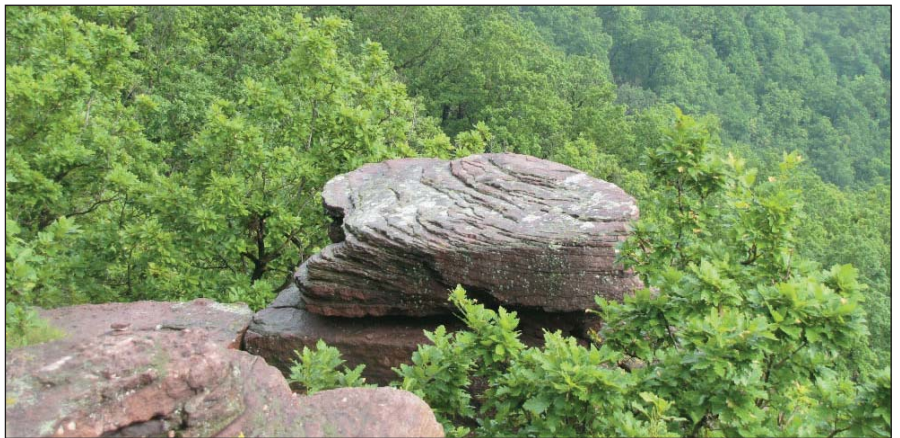
Időutazás a Nyugat-Mecsekben

A látogatókat a földtörténeti múltba, i.e. 280-225 millió évvel röpitették vissza. A Nyugat-Mecsek ezen részét perm korú szárazföldi (zöldes, szürke és vörös homokkövek) és rátelepülő triász korú tengeri törmelékes üledékes kőzetek (durva konglomerátum) építik fel. Ez a perm-triász határ a terület fejlődéstörténetében fontos mérföldkő, mert ez időtől vált általánossá a tengerelöntés és a tengeri üledékek keletkezése hazánkban. Utunk során, ezeken a több százmillió éves köveken baktatunk végig.

A hegy a Mecsek nyugati tagja mely, 602 m tengerszint feletti magasságával a hegység egyik legmagasabb tagja. Régi neve Patacsi-hegy. A hegyen 1225-ben Bertalan pécsi püspök alapított kolostort a Mecsekben élő remetek számára, melyet Szent Jakabnak szenteltek. A történelem során a kolostor szentjének neve átszállt a hegyre is és Jakab-hegy néven maradt fenn napjainkig. A pálos kolostor helyreállított romjait a hegy fennsíkján nézhettük meg.

A 223 hektár természetvédelmi terület a hegy központi részét öleli fel, mely a legértékesebb földtani és kultúrtörténeti értékeket rejt. Itt található a vaskori földsánc és az illír-pannon halomsírok.

A Patacsi-hegy fennsíkja már az i.e. X. századtól lakott része volt a Mecseknek. Első lakói egy késő bronzkori (i.e. X–IX. sz.) népcsoport volt, akiket jellegzetes temetkezési szokásukról urnamezős kultúra népek neveznek. Településüket még nem védte erődítés. E település elpusztulása után (i. e. IX–VIII. sz.) a korai vaskor idején a hallstatti kultúra népe védelmi célból a fennsíkot földsáncokkal vette körül, melyek átlagosan 2–5 méter magasak, de helyenként a 6–8 méteres magasságot is elérik. A kőből és földből épült sáncok ma is szinte teljes épségben maradtak, és pontosan jelzik az egykori erődített települést.

Hetfehely, német falu, Baranya vármegyében, igen erdős hegyes vidéken, nt. p. Pécs. Határa 2407 hold, mellyből urbéli beltelek 60, szántó 469, rét 115, legelő 161, szőlő 92, urasági beltelek 4, szántó 47, rét 30, erdő 1427 hold. Lakja 423 r. kath. Birja a pécsi káptalan.

A korai vaskori erődítmény lakói a földvár területén kívül, annak nyugati oldalán temették el halottaikat. A délnyugati kaputól (kb. 200 méter) nyugatra bukkantunk rá a több száz halomból álló sírmezőre Mindegyik halom egyetlen temetkezést takart. A halottakat minden esetben elhamvasztották. A halotti máglya helyén ásták meg a sírgödört, s a halott hozzátartozói ebben helyezték el a hamvakat tartalmazó agyagedényt. A sírok fölött általában kőből készült sírkamra vagy kőpakolás volt, melyet földdel borítottak be. A sír építményeket minden esetben kőgyűrű vette körül, ezek a kőgyűrűk a „halott házat” vagy „birodalmát” övező kerítések.

A hegy déli oldalán találhatók a „Babás – szerkövek” amelyek sajátos mikromorfológiai formák: kőgombák, szfinx-sziklák, kőpiramisok, kőzsákok. Kőzetük kvarc, kvarcporfir, gránit kőzetek görgetegéből, kavicsaiból áll, me-

lyet főleg kovás kötőanyag cementál. Ezért a külső erővel szemben ellenállóbb, mint a környező puhább homokkő. Ezen konglomerátum anyagából készítették szerszámaikat a Jakab-hegy őslakói, innen a „szer”(szerszám) kő elnevezés.

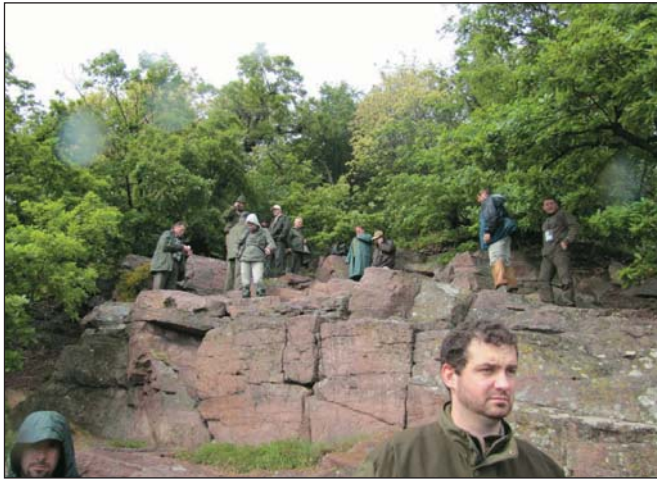
A déli oldal változatos felszínéről a Zsongor kőnél kaptak ízelítőt a látogatók.

Aki vissza szeretne jönni és a hegy déli oldalán feljutni a fennsíkra, az Kővágószőlős felől hódítsa meg a hegyet.

A hegyről a buszhoz visszaérve, indultunk Hetvehelyre, onnan Sás-völgybe, a Mecseki Erdészeti Zrt. Mókus Suli Erdészeti Erdei Iskola és Erdő Háza szálláshelyének avatására. Az erdészet 15 évvel ezelőtt hozta létre elsőként Árpádtetőn, majd a Zselicben Sasréten, az erdei iskoláját. A Mókus Suli eddig nem rendelkezett szálláshellyel. 2010. május 18-án a 141. Vándorgyűlésen adtuk át ünnepélyes keretek között az erdei iskola szálláshelyét. Továbbá ezen ünnepélyen vehették át az erdészeti erdei iskolák a minősítési dokumentációjukat, melyet a Mecseki Erdészeti Zrt. részéről *Szőnyi János*, az OEE részéről *Petbő József* és *Ormos Balázs*, az FVM részéről *Nagy Dániel* adott át.

Adorján Rita

Pécs – városnézés

Szerencsés helyzetben voltak azok a zöldruhások, akik a 6. számú programot választották. A rendőri felvezetésnek köszönhetően a kétbusznyi résztvevő pár perc alatt elérte Pécs Budai vám nevű városrészét, így a melegítő kitöltésére is alig akadt idő, miközben a pécsi idegenvezetők az elszünetelt nevezetességeket ismertették jó tempóban és alapos szakmaisággal.

Első megállónk a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra Kft. telephelye volt. Pécs hagyományosan az orgonaépítők egyik nemzetközileg is elismert központja. A korábbi Angster márkanév sokakban összeforr az alázatos, de mégis magas szintű orgonaépítéssel, a minőséggel, az elhivatottsággal. Bár a jelenlegi szakemberek nem örökösei a korábbi jó hírű pécsi családnak, munkájukat minden kontinensen ismerik.

A látogatók a fémöntődében kezdtek, ahol a helyi vezetők a fémsípokhoz használatos fémek síkontésével kezdte a cég ismertetését. A külföldi alapanyagból öntött lapokat hengerítették, majd alapos szakmaisággal tökéletes csövekké formálták, végül forrasztották. A csövek átmérője, illetve a szomszédos műhelyben készült síprész határozza meg a későbbiekben a hangmagasságot.

Rövid séta után a manufaktúra faipari részét értük el, ahol a faillat már ismerős volt. Ebben az üzemszobában készülnek a hagyományos orgonák fasípjai, a szele-

pek, a levegőszekrények. Egy eredeti orgonában több a fa, mint a fém. A fasípok kevésbé sérülékenyebbek, mint a fémsípok, amelyeket szabad volt kézbe venni, megfűjni. Mindenhol a nyugodt alkotómunka elemei, rend, tisztaság, félkész és késztermékek. Élmeny volt megsimogatni, megnyomkodni, a Mecsek erdeiből származó juharból és cseresznyéből készült orgonákat, amelyek egyikén Schmotzer Andás egy rövid selmeci nótát is eljátszott. A manufaktúra 35 fővel üzemel, amelyből öt fő a vezető és adminisztrátor, a többiek hivatásos orgonaépítő szakmunkások, öntészek, asztalosok. Az üzemet inkább a szakma iránti szeretet, a hagyomány élteti, mintsem a maximális profit, hiszen a mai elektronikus orgonák, zeneladák, hangszerek tömegtermelése nagy konkurencia számukra.

Méltó hely volt a délutáni program megkoronázására a borkóstoló a püspöki pincészetben, majd a Dóm Múzeumban rendezett vendégvárás, ahol a *Bachman Zoltán* tervei alapján épült új épületben mutatják be az 1880-as években, a székesegyház átépítésekor fel-

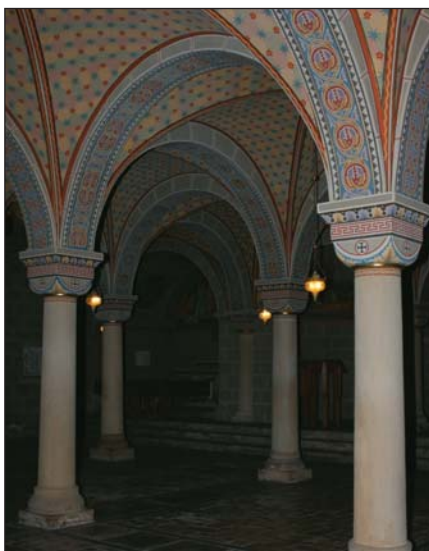
színre került töredékeket, faragványokat, illetve a Püspökvár területén kiásott más egyházi épületek alapfalai között talált angyal- és apostolszobrokat. Itt fogyasztottuk el a délutáni uzsonnát, frissítőket. A kenyérlángos osztatlan sikert aratott, többen érdeklődtek a receptje iránt.

A figyelem a 2010-es kulturális fővárossal kapcsolatos tudnivalók ismertetése után a székesegyház, az egyházi élet, Janus Pannonius, a püspökök, az öke-resztény sírkamrák felé fordult. A látogatók egyik fele az altemplomot, a másik a kincstárat és a restaurálás alatt álló felső szintet csodálta meg. Az idegenvezetés révén minden részletre kiterjedő, teljes képet kaphattunk az előző évszázadok pécsi állami és egyházi életéből, szimbólumokból, egyházi szokásokból. A két csoport helyet cserélt, majd felfrissülésként rövid sétára került még sor a székesegyház előtti téren, ahol a vezetők a pécsi múzeumokat ismertették röviden. Szerencsére székhelyünk bővelkedik jelentős gyűjteményekkel, teret és lehetőséget adva számtalan kulturális rendezvénynek, eseménynek.

Záró aktusként a Janus Pannonius utcában lévő „örökszerelem-lakat” gyűjteményt csodáltuk meg. Egyes vélemények szerint nagyobb részt képviseltek az anyósok száját féken tartó záruk, de ebben nem született egyezés.

A 6. program résztvevői este hat órakor – a programnak megfelelően – elindultak a Tettyére, az emlékmű avatására.

Németh Rudolf

Szoboravató a Tettyén

**Maradnak az igazak és a jók.
A tiszták és békességesek.
Erdők, hegyek, tanok és emberek.
Jól gondolja meg, ki mit cselekszik!**

Tisztelt Erdész kollégák, kedves Pécsiek!

Bár ez a versrészlet 1948-ból való, az üzenete mégis elér napjainkig. Jól gondolja meg, ki mit cselekszik. Mondhatnám úgy is: mindenki azt tegye, ami a dolga: a susztert és a kaptafát emlegető mondás egy jó világot idéz fel, kedves kollégák. Hiszen, az az ember, aki nap hosszát a kaptafánál ül és cipőket toldoz-foltoz vagy újakat készít – igaz, nem végez látványos munkát, de a dolgát végzi. Azt a dolgát, amit csak ő tud elvégezni, amit más nem csinál meg helyette, és amit más nem is tudna helyette elvégezni. Így van helye a világban és így van körülötte rendje a világnak.

És valóban – idézve tovább a verset: törvényei vannak a szeleknek, esőnek, hónak, fellegeknek – és a világ felett őrökdi a Rend. Nem ezt mutatja a mi munkánk, a mi hivatásunk is? Ha most körülnézünk, a mellettünk álló talán ismerősünk, talán épp munkatárs, de ha ismeretlenül áll is ott, egy dologban mindenképp összetartozunk: azonos az a cél, amiért fáradozunk, ami a szívünknek fontos, ami a napjainkat meghatározó elem. Ha kell, Kezet nyújtunk egymásnak és megünnepeljük és leszünk Egy Cél és Egy Akarat – zárul a strófa.

Itt állunk, mi az erdészszakma képviselői, az ország minden szegletéből.

Száznegyvenegyedszer; folytonos ez az összetartozás- akkor talán más szakmai események, problémák foglalkoztatták a szakmát, a futóhomok megkötése, vagy az ostromvert ország tüzelővel való ellátása volt a feladat. Ma ismét mások ezek a feladatok – éppen a folyamatos erdőborítást kell megoldanunk a hazai körülmények között - és biztos állíthatom, a következő százegnéhány év megint más megoldandó helyzeteket hoz felszínre majd. De mi ez, ha nem a Rend alkotja összetartozás, amiben erő van?! Persze, nem mindegy, mire is építettük az elmúlt évtizedeket, évszázadokat, amelyek összetartják a szakmát. Nem mindegy, milyen alapra emelünk épületeket, szobrokat, életeteket.

De az erdő, amivel dolgozunk, és a kő, amiből ez a szobor is készült, maradandó: Még mindig lesznek, mikor a rozsdá a gyilkos vasat rég felfalta már.

Tekintsünk vissza az elmúlt másfél évszázadra! Hiszen, jól tudjuk, ennyi idő telt el az első erdész találkozó, az első találkozásunk óta - igaz ott még szépapáink ünnepeltek és tanácskoztak együtt. Nagyot fordult azóta a világ. De ami fontos, ami örökérvényű, aminek rendje van, az megmarad. Az erdő ilyen, kedves Kollégák, és az erdész ehhez igazítja életét. És ezért áll itt és figyelmeztet minket ezentúl az „Erdészemlék”:

„Az erdő: életék közössége – a közös életünk.”

Horváth Péter Brúnó

A szobron a következő felirat olvasható:

„Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlései a Mecsekben: 1884, 1907, 1935, 1958, 1978, 1995, 2010

Állíttatta a Mecseki Erdészeti Zrt. az Országos Erdészeti Egyesület 141. Vándorgyűlése alkalmából, 2010-ben.

Hálából neves elődeinknek, amiért lelkiismeretesen kezelték a MECSEKI ERDŐKET és kérve utódainkat, hogy töretlenül folytassák e munkát. A szolgálatban lévő erdészek

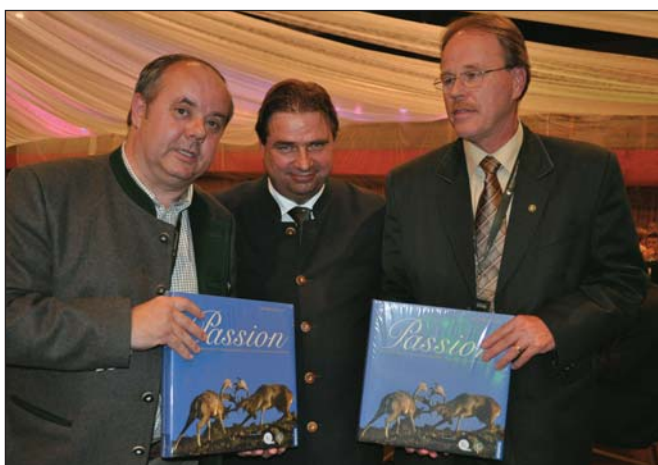
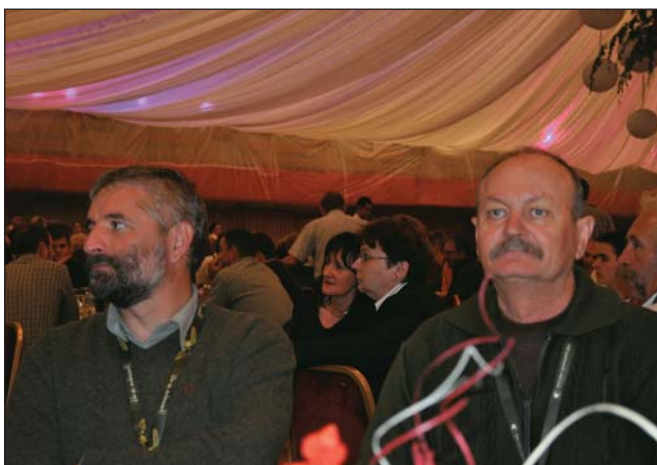
Az erdő: életék közössége – a közös életünk.

Scholtz Péter”

Hangulatképek a baráti találkozóról

Ünnepi közgyűlés

A PTE Pollack Mihály Műszaki Kara nagy előadótermében pontosan fél tíz-kor *Palka Réka* narrátor köszöntötte az Országos Erdészeti Egyesület elnökségét, a kiemelt vendégeket, a megjelenetteket.

Külön köszöntötte *dr. Pethő Józsefet*, az OEE leköszönő elnökét, *Zambó Pétert*, az OEE új elnökét, *dr. Hargítai Jánost*, a Baranya megyei Közgyűlés elnökét, *Nagy Andrást*, a MNV Zrt. vezérigazgató-helyettesét, az Erdélyből és Horvátországból megjelenteket.

Az Egyesület zászlóinak bevonulása, majd a Himnusz elhangzása után *Nyitrai Marianna* népdalokat énekelt. Ezután *dr. Pethő József* leköszönő elnök megnyitotta az ünnepi közgyűlést, és felkérte *Káldy József* vezérigazgatót, hogy köszöntse a jelenlévőket.

„Tisztelt Ünnepi Küldöttközgyűlés!

Tisztelt Elnök Urak!

Kedves Erdész Barátaim!

Kedves Nézők az országban és a világban!

Barátsággal köszöntöm Önöket, köszöntelek Benneteket.

Hál' Istennek nem sokat aludtunk, sokáig tartott a baráti találkozó.

Ez azt is jelentheti, hogy jól éreztétek magatokat, és ha ez így van, akkor annak én nagyon örülök.

Itt ebben az ünnepi pillanatban szeretném megköszönni valamennyi, a rendezésben közreműködő kollégám segítségét, kiemelten is Vassné Papp Viktória, Lázár Andrea és Horváth Péter

főszervezői csapat átgondolt, szép munkáját, a szakmai programokat lebonyolító vezető társaimnak: Váradi József Helyi Csoport elnöknek Hohn Miklósnak, Ripszám Istvánnak, Molnár Tamásnak, Palka Rékának, Adorján Ritának, dr. Papp Tivadarnak és Németh Szilveszternek az elegáns és baráti lebonyolítást. Reményeim szerint sokatoknak maradandó, kedves emléket jelent a pécsi együttlét.

És még valakinek, dr. Ráczné dr. Schneider Ildikónak, aki a 8 béten keresztül nyitva tartó 4 kiállítás forgatókönyvét összeállította és kivitelezte, a tőle megszokott magas színvonalon és nagy hozzáértéssel. Köszönjük Ildikó.

Ez egy történelmi pillanat mivel a közgyűlések történetében még ilyen élő közvetítés nem volt. Aki ezt lehetővé tette, Hirmann Antal kollégám, aki egyben az egyesületünk informatikai szakosztályának elnöke is. Köszönöm Tóni!

Nagyon örülök és nagy megtiszteltetés számunkra, a mecseki erdészek számára ez a nagyszámú érdeklődés, amit a 141. vándorgyűlés iránt tanúsítottatok, ami megnyilvánult Társaságunk felé.

A rendező munkatársaimmal együtt 780 erdész ünnepelt, volt részese programjainknak.

Én azt gondolom, hogy a jelenlévők jól ismerik múltunkat és jelenünket, jól ismerik adottságainkat, tudják szakmai elkötelezettségünket, számon tartják örömeinket, tudják gyengeségeinket.

Ami számomra fontos az a találkozás. A találkozás öröme, tartalma, a beszélgetések íze az a gondolatcsere, ami befolyásol, elgondolkodtat, megerősít vagy éppen megváltoztat.

A találkozás az ünnep. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Az ünnep legtöbbször az összetartozás érzését adja. Az összetartozás sokunk számára az egy irányba baladást is jelenti. Ez Egyesületi életünk egyik sarokköve, tartó pillére.

Visszont szomorú az a tény, hogy az évek sokasága alatt nem tudtunk valós képet közvetíteni a társadalom felé szeretett szakmánkról. A közvélemény az erdészt ma is a „favágóval”, a természeti környezet pusztítójával azonosítja. Ha felteszem azt a kérdést megtettünk-e mindent, megteszünk-e mindent, hogy visszafordíthatatlannal egy pozitív kép legyen a társadalom számára rólunk akkor a válaszom: nem! Ez engem arra

sarkall, hogy a kommunikációs lehetőségek gazdag tárbázának kibasználásával dolgozzunk együtt. Ennek megváltoztatására valós összefogásra van szükség.

Szükség van arra, hogy végre belásuk és elismerjük, hogy ez egy szakma. Aminek kiváló képviselői vannak szerte az országban, sőt többen közülük ma is segítik a helyi kommunikációs munkánkat. Igen ám, csak véleményem szerint ezek a sejték nem érnek össze.

Nincs egységes, országos irányítás. Nincs egy arc, egy szóvivő, akibe kapcsolni lehetne az erdészt, aki remek, sokak számára elismerést kiváltó munkát végez. Pedig programok sokasága sorakozik, elvégzett munkák garmadája igazolja az erdész társadalomért végzett kimagasló munkáját. Nem sorolom tovább, tudjátok a folytatást.

És mégis mintha egyhelyben állnánk.

Ezért ennek megváltoztatására kérem az MNV Zrt. vezetőit, kérem az egyesület új vezetését.

Összefoglalva: egységes, egy kézről irányított erdészeti kommunikáció kell!

Kedves Erdész Barátaim!

Az elmúlt napokban megválasztásra került Egyesületünk új vezetése. Látna a névsort, ismerve a személyek felkészültségét, én úgy gondolom, hogy egy nagyon erős elnökség kezdbeti munkáját. Gratulálok valamennyiüknek! Szeretném, ha az Elnökség csapatként élne és kívánom, hogy eredményesen munkálkodjon, szolgáljon és tegyen meg mindent az erdészek munkájának elismertetésére.

Rendezőként engedjétek meg, hogy a leköszönő elnökségnek tagságunk nevében megköszönjem a munkát. Köszönjük!”

Nagy András, az MNV Zrt. vezérigazgató-helyettese üdvözölte a közgyűlést, méltatta az erdészek munkáját, majd dr. Hargítai János, a Baranya megyei Közgyűlés elnöke köszöntötte a résztvevőket, és röviden összefoglalta a Mecseki Erdészeti Zrt. megyében kifejtett szakmai, közjóléti, valamint kulturális és a sportéletben kifejtett támogató tevékenységét.

Ormos Balázs főtitkár elhunyt tagtársainkról emlékezett.

„Hagyománnyá vált Vándorgyűléseinken, hogy megemlékezünk azokról a tagtársainkról, kollégáinkról, akik már nem lehetnek közöttünk.

Eddigi emlékezéseink során csak a jelenlegi határainkon belül gondolkodtunk. Most, kibaszálva a világhálón való élő közvetítés lehetőségét, adódott

a lehetőség, hogy emlékezzünk meg határainkon kívül élt kollégáinkról is.

A magyar erdészek otthona a Kárpát-medence, melynek erdeit Bedő Albert vette számba és készített térképet róluk. A medence közepén áll egykori Székbá-zunk, mely a magyar erdészek összetartozásának jelképe és újbóli birtokbavételéről soba nem mondatunk le. Hogyan mehetnénk egyébként kiváló elődeink sírjaiboz büntudattal emlékezni?

Elődeinket a sors vibara az egész földkerekségen szórta szét. Rájuk is emlékezzünk, bárhol is vannak vagy éltek a földgolyónkon. Gondolataink különösen Vancouverben járnak, ahol a Soproni Alumni tagjai őrzik a selmeci – soproni erdészeti tudomány, gyakorlat eredményeit, a selmeci hagyományokat és magyarságukat.

Kérem, felállva tisztelettel hajtsunk fejet elődeink elbivatottsága és emléke előtt, az erdészbimnusszal és ősi bányász szokás szerint a klopacska hangjával.

Beély Miklós erdőmérnök
Bencsics János erdész
Boros Ottó erdősztechnikus
Dr. Borsos Zoltán Kaán Károly-díjas erdőmérnök

Csányi Elek erdőmérnök
Czuppon Károly erdőmérnök
Fábián József erdősztechnikus
Dr. Hajdú István erdőmérnök
Harkai Lajos erdőmérnök
Henye István erdész
Jankovics László erdősztechnikus
Dr. Jubász Miklós erdőmérnök
Kabalyuk Mibály erdész
Dr. b. c. dr. Kató Ferenc erdőmérnök
Kiss Kálmán erdősztechnikus
Kiss László erdész
Kovács Gyuláné, Erzsike könyvelő

Licskó Zoltán erdőmérnök
Lyubomir Dimitri erdőmérnök
Dr. Madas László OEE Tiszteletbeli Tagja, Bedő Albert-díjas erdőmérnök

Mester Lajos
Molnár István erdősztechnikus
Németh László erdőmérnök
Orosz Iván erdőmérnök
Dr. Sassi István
Sáfrány Géza erdősztechnikus
Sántba Mibály Árpád erdőmérnök
Id. Serleg József
Ifj. Serleg József

Simon János erdősztechnikus
Szabó Béla erdőmérnök
Szabó Ferenc erdőmérnök
Szász Antalné erdősztechnikus
Szász György erdőmérnök
Szigony János
Szilágyi József Bedő Albert-díjas erdőmérnök

Id. Tarjányi István erdősztechnikus
Tarr József erdősztechnikus
Tóth Miklós erdősztechnikus
Túri Ferenc
Veszprémi Géza Bedő Albert-díjas erdősztechnikus”

Ezután Haraszti Gyula, az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának elnöke tartotta meg előadását.

„Tisztelettel köszöntöm Önöket az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottsága képviseletében!

Köszönöm a Szervezőknek és az Elnökségnek a lehetőséget, hogy a mecseki erdészek vendégszeretetét élvezve, Európa Kulturális Fővárosában, a Vándorgyűlésen szólhatok az Erdészeti Lapok szerepéről. Köszönöm azt is, hogy szerkesztőbizottsági elnökként megkaptam a bizalmat munkám folytatásához!

2009. Kazinczy Ferenc születésének 250. évfordulója, a magyar nyelv éve volt.

Az idei év Wagner Károly emlékére, születésének 180. évfordulója. Ő az Egyesület magyarrá válásának kezdeményezője, a magyar erdészeti szaknyelv atyja, az Erdészeti Lapok egyik elindítója.

Az emlékévét meghirdető dr. Pethő József szavaival:

„Wagner úgy gondolta, hogy a világ egyik legszebb, legplasztikusabb és legidőtállóbb nyelvén, magyarul kell – a német nyelv helyett – a magyar erdészeten is megszólalni... hogy megteremtődjék szakirodalmunk alapja, az Erdészeti Lapok kiadásával pedig kieljesedjék mindezek gyakorlata, mely... lapunk folyamatos megjelenéséhez, napjainkra a világhálóra való felkerüléséhez vezetett.”

Szokmánk attól vált eggyé és nagygyá, hogy a saját nyelvét megteremtette.

Ugyanúgy, ahogy a magyar nyelv meghatározó szerepet játszott a Nemzet fennmaradásában.

A magyar erdészeti szaknyelvet és szakismeretet fejlesztő, továbbörökítő Erdészeti Lapok az erdész önazonosság egyik biztosítéka, az „egyek vagyunk” öntudat és az Egyesület megerősítője. Tegyük érte közösen, hogy megmaradjon!

A világ nyelvészei a magyart a legfejlettebb, legsokoldalúbb nyelvek egyikeként tartják.

Alig néhány nyelv tud olyan teljeségre törekvő, egyben lényegre törő lenni, mint a magyar. Egyedülálló kifejezéstára mellett dallamos, ritmikus - kivételesen alkalmas az időmértékes verselésre is – tebát szép.

XIX. századi elődeink magukat nem kímélve küzdöttek a magyar nyelvért.

Ma is készültségben kell lennünk, ha nyelvünket meg akarjuk óvni az idegen kifejezőmód előretörésétől. Erdészeti szaknyelvünk sem kivétel, sokszor védelemre szorul.

A magyar nyelvű erdészeti szakmunkák kezdetei a XVII. századra nyúlnak vissza – ám az első, jelentős dolgozat megszületéséig még közel két évszázadot kellett várni.

Kevesen ballottak Bolyai Farkas erdészeti munkásságáról. Bolyai – az erdélyi erdő-főfelügyelői állásra pályázva – dolgozatot írt, amit később „Erdészeti csonka munka” címen jelentettek meg.

Leipold Árpád írta erről Lapunkban: „Gondoljunk erdész öntudattal arra, hogy múlt századbeli legnagyobb matematikusunk nem tartotta rangon alulinak szakmánkkal magyar nyelven foglalkozni akkor, amikor magyar erdőgazdálkodás még gyerekcipőben sem létezett.”

Szaknyelvünk forradalmát a Wagner és Divald alapította Erdészeti Lapok indította el. A mi lapunk, bazánk má-

sodik legrégebben, folyamatosan megjelenő folyóirata.

A HVG így írt erről:

„Egy tucát olyan újságot és folyóiratot adnak ki ma Magyarországon, amely egy évszázadnál hosszabb ideje, folyamatosan jelen van a sajtópiacon. 1862-ben jött ki (ezzel a második) a magyar erdészeti szaknyelv elterjesztésében kulcsszerepet játszó – jelenleg 3 ezer előfizetővel rendelkező – Erdészeti Lapok, amely 1952 és 1991 között Az Erdő címen jelent meg.”

Kiadásának célja a szaknyelv, a szakmai ismeretek fejlesztése és az erdészek összefogása volt. Divald Adolf máig aktuális szavaival:

„E folyóirat feladata: az erdészeti nyelvet megbonosítani, abhoz szoktatni és szakunknak minden irányában serkentve, figyelmeztetve, ismertetőleg hatni; a józan erdőgazdaság elveit hirdetni; azok alkalmazásának hasznát kimutatni; a szellemi közlekedést szakírtásaink között eszközölni; az erdőszet napi eseményeit megvitatni; a szunnyadó tehetőséget ébresztieni, a képeseknek alkalmat nyújtani tudományuk értékesítésére, tapasztalataik közhasznúvá tételére.”

Lapunk így az OEE közlönye, a mindenkorai magyar erdészet értékeinek, tapasztalatainak tárbáza, az erdészettörténeti kutatások, másfél évszázadnyi magyar történelem megbízható forrása lett. Az Egyesületet is éltető ereje elpusztíthatatlannak mutatkozott, 148 éve alatt

mindössze három évfolyama nem jelentet meg.

Az 1991-es megújulásakor közzétett, frappáns szerkesztőbizottsági összegzés szerint:

„A lap bírmondó, a szakma, az egyesület életének minden szegletébe bevilágító lámpás. A fényt nem sajátíthatja ki semmiféle ideológiára épített kiváltság.”

Szaklapunk tebát elismertséget vívott ki, méltó helyet talált magának a Gutenberg-galaxisban.

A világ azonban változik. Az ezredforduló után az Erdészeti Lapok sem kerülhette el az internetes megjelenés szükségességét. Szembesültünk annak igazságával, hogy aki nincs a világhálón, az ma már valójában szinte nem is létezik. Beláttuk: meg kell mutatnunk magunkat most, amikor mások az azonosságunkat igyekeznek kikezdeni. Nemcsak az erdőből kell alkalmanként kijönnünk, hanem a könyvtárak félhomályából is - a kirakatba téve szakmánk történeti alapjait.

Most az ünnep és az internetes megjelenés alkalmát megragadva, elődeink teljesítménye előtt kalapot emelve, szeretnék az Erdészeti Lapokra nagyobb figyelmet irányítani.

Röviden szólnék célokról, munkáról, kudarcokról és sikerekről.

A feladatunk sokrétű:

- őrizzük meg és vigyük tovább a lapunk értékeit,*
- tegyük ezt aktuális, biteles és olvasmányos tartalommal,*
- éljünk a korszerű technika lehetőségeivel!*

A sikerekről és a kudarcokról:

Internetes színre lépésünk 2007-bez, az Egyesület és szaklapunk honlapjának megnyitásához köthető.

Ezután, Magyarországon a folyóiratok között elsőként, 2009-ben elké-

szült az Erdészeti Lapok digitális archívumára. A Szerkesztő Bizottság fontos törekvése vált valóra, mióta csaknem valamennyi megjelent lapszámunk hozzáférhető. Megnyílt a legnagyobb hazai tematikus egység a világhálón, ami sajtótörténeti eseménynek is számít. Célunk egyszerű volt: az, hogy bárki, bárhol elérhesse, tartalmában kereszessen, szabadon letölthesse a folyóiratot.

A feladat mintegy 120 ezer oldal digitalizálását, internetre vitelét jelentette, felhasználobarát szerkezetben. A gondolat megszületésétől kezdve széles körű összefogásra került sor.

A Szerkesztőbizottság, az OEE, a Magyar Elektronikus Könyvtárért Egyesület és a Széchenyi Könyvtár szakemberei segítséget kaptak a Nyugat-Magyarországi Egyetem Könyvtárának munkatársaitól és másoktól is.

A szükséges források zömét a személyi jövedelemadó 1%-ából, az FVM által kiírt pályázat útján nyertük el. Jelentős pénzeszközt biztosított maga az OEE, nélkülözhetetlen segítséget adott egyes erdőgazdaságok, vállalkozások és magánszemélyek hozzájárulása.

A program segítőinek, támogatóinak szeretnék ismételt, nyilvánosan köszönetet mondani!

Az Archívum szemléletes korrajzot, történeti áttekintést kínál. Létrejött elődeink egyfajta digitális feltámadása, egyben tisztelgés a teljesítményük előtt. Mértékadó forrást jelentenek a cikkek az erdőszetben, a vadászatban, a természetvédelemben. A hirdetések is mutatják a gazdaság és a piac változó viszonyait.

Az eddig rögzített buszonötezer oldal megnyitása az érdeklődést jelzi.

Az „Erdészeti Lapok digitális archívuma” program a Magyar Tartalomipari Szolgáltatók Szövetsége e-Fesztiválján harmadik díjat kapott. Átvevettük a „Díjnyertes digitális multimédia-alkalmazás” kitüntető címet. A díj az Egyesület munkájának, a szakma összefogásának elismerése. A komfortos hozzáférhetőség lapunkat reflektorfénybe állítja, a határainkon túl élő bonfitársaink számára is új lehetőségeket nyit.

Természetesen tudjuk, hogy szaklapunk fennmaradása csak a nyomtatott formátum továbbélésével biztosítható. Úgy gondoljuk, hogy ember- és tudásközpontú, vidékies jellegének a jövőben is lehet létjogosultsága.

Az utóbbi időben a lap példányszámát növelni nem tudtuk. Nem viasz, hogy a „papíralapú világvégét” jó-

soló hozzáértők szerint annak megőrzése is eredmény, hiszen ugyanakkor a sajtópiac jelentős szereplői 15-30%-os példányszám-visszaesést szenvedtek el.

Az Egyesület tagjainak csupán a kétbarmada járhatja az újságot – érdemes lenne javítani ezen a helyzeten!

A célokról:

Előttünk áll, hogy tovább csiszoljunk a Lapok tartalmán, megjelenésén, frissebb arculattal és szerkezettel álljunk elő – előbb-utóbb olyanmal, ami megállhatná a helyét a standokon is. Az olvasói igények célzott felmérését a lapot nem igénylő tagjaink személyes megközelítésével kezdjük el.

Fontos, hogy az Erdészeti Lapok eljusson oda, ahol érdeklődnek az erdő iránt. Honlapunkat is előbbé kell tennünk, szerves összhangban a nyomtatott lap szerkesztésével.

Megkíséreltünk egy külső tudósítói kört kialakítani – gyakorlatilag sikertelenül. Ennek oka lehet, hogy mindenkinek nőttek a munkához kötődő terbei, emiatt a közösségi feladat háttérbe szorult. Az erdőszet szűkszavúan beszél a körülötte történetekről, csendben teszi a dolgát.

Bízunk abban, hogy az Egyesületben végzett munka ázsioja hamarosan felértékelődik.

Továbbra is keressük azokat, akik képesek tollat ragadni, ismereteiket továbbadni, tudósítani a környezetükről. Osszuk meg egymással, tegyük közzé a gondolatainkat - néha akkor is, ha valakinek ez nem tetszik. Mutassuk meg mindazt, amit az erdőszet a munkájával létrehoz!

Kiemelt egyesületi feladatunk, hogy biztosítsuk a költségek fedezetét a lap megjelenéséhez.

A forrásokat biztosítani fogjuk – az Erdészeti Lapok élni, működni fog!

Tisztelt Erdészek, Hölgyeim és Uraim!
Tegyük hát együtt közismertté, még keresettebbé és népszerűbbé az Erdészeti Lapokat!

Kibívás ez az Egyesületnek, feladat a Szerkesztő Bizottságnak – ezúton is kérem hozzá a Tagság batározott támogatását.

Megtisztelő bizalmukat, munkatársaim együttműködését pedig ismételtelen köszönöm! ”

Roland Migende, az OEE tiszteletbeli tagja hozzászólásában kiemelte az erdőpedagógia terén gyümölcsöző német-magyar együttműködést, majd egy fásításra, erdősítésre serkentő trikót adott át az elnökségnek.

Dr. Pethő József leköszönő elnök lépett a mikrofonhoz.

„Tisztelt Magyar Erdészek!

Elnökként utoljára ér az a megtiszteltetés, hogy megnyithatom éves legjelentősebb seregszemlémet, most itt Pécsen, az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésén.

Egyesületünk közel 160 éves története során – rövidebb és hosszabb idejű kényszerű szünetektől eltekintve – vándorgyűlésein évente tagsága elé tárta a szakma legfontosabb kérdéseit. Immár a tekintélyes, 141-nél tartunk. A bosszú évek során nem változott az az alapvető cél, hogy a baráti találkozó keretében mindig kerüljenek bele az adott év aktualitásai. Az erdőgazdasági tájak bemutatását mindig követték a közgyűlések ünnepélyességet sugárzó, de nagyon céltudatos éves beszámolóit. Így történt ez most is.

Az elmúlt két évtized hektikus társadalmi mozgásai szakmánkat sem kerültek el. Így vándorgyűléseinkbe is egyre többször disszonáns hangok, sőt nem kívánt jelenetek is vegyültek. A mandátumom kezdetén, a pápai elnöki székfoglalóban szembesítettem a szakmai közvéleményt azzal a ténnyel, hogy az erdőszet leleselkedő veszélyek négy éve elé nézünk. Ez sajnos be is következett. Most Pécsen – elnöki szereplésem utolsó állomásán – kötelességem Önök elé tárni négy évünk mérlegét, érdekvédő küzdelmünk különböző állomásait és azok végeredményét.

Mielőtt ezt megtenném, szeretnék vándorgyűlésünk tegnapi – időjárásal is dacoló – napjáról szólni. A megnyitó Dóm téri emelkedettsége, az azt megelőző és a teljes kétnapi kiszolgálás gördülékenysége, a hat szakmai – a térsé-

gi erdőgazdálkodás teljes vertikumát bemutató – program szakszerűsége, az erdészemlék-avatás művészi értéke, a baráti találkozó eleganciája, a közgyűlés ünnepélyessége és annak világhálón történő közvetítése példázata volt mindannak, amit erdészhagyományaink méltó követésének tartunk. Igen, ehhez a színvonalhoz kellett egy jó csapat. Közgyűlésünk megerősítette, hogy továbbra is négyévente az OEE megújuló tisztikara elnökével az élen, ezen jeles alkalomkor, mutatkozzék be először a tagság előtt. Összességében a baranyai erdészek méltók voltak az elődök hagyományához, s a kortársak elvárásához, azzal, hogy felejtetlenné tették e két erdésznapot. Kisimították a szakma redőit, és bizonyították azt is, hogy amíg a magyar erdészek közösségének becsületbeli ügye lesz az évente jól megrendezendő vándorgyűlés, addig lesz magyar erdőgazdálkodás is. Nagyon köszönöm mindnyájuknak.

Nagyon fontos volt működésünk során, hogy az erdészpolitika nyilvános terepéről szolgáló éves közgyűléseink, – történelmünk valamely fontos elemét is hordozó – belszínei is erősítenek bennünk törekvéseinkben. Szerecsésék voltunk, hisz mind a négy belszínválasztásunk maximálisan megfelelt a vázolt feltételeknek. Kecskeméten kezdődött, melyhez – Kaán Károly születésének 140. éves évfordulója kapcsán – a Kaán Károly emlékévé csatlakozott. Az egyik legnagyobb erdész politikusunk mára is érvényes tanításának bátorral, az Alföldfásítás egyik meghatározó térségében bátran fogalmazhattam meg szakmánk irányítására vonatkozó jogos igényeinket. Debrecenben, ahol az ERTI volt – 110 éves működése során először – a vándorgyűlés rendezője, az erdészettudomány sanyarú helyzetére bívtam fel a felelősök figyelmét és kifejeztem – bom-

lasztóink felé –, hogy mi a soproni Alma Mater-bez mindig büek leszünk. Selmecebányára hazafiságunk és erdőmérnökképzésünk 200 éves évfordulója vezetett bennünket, s az a cél, hogy megvédjük az erdőmérnökképzés klasszikus gyakorlatát. Ebhez választottam méltó példaképet, az egykori akadémiai tanár, Wagner Károly szemléjében. Születésének 180. éves évfordulójához kapcsolódva, hirdetem meg 2010-re a Wagner Károly Emlékévet. Most itt vagyunk Pécsen, abova nemcsak azért jöttünk, mert Európa Kulturális Fővárosa lett, hanem azért is, mert a bányászat, kohászat és erdészet Selmecebányáról induló ősi iskolája, „Berg-Schola” 275 évvel ezelőt nyitotta ki ajtaját, hogy piszlákoló fényéből máig bató fénysugarat áraszson ránk.

Általános tanulság, hogy a jól szervezett gazdag szakmai ismereteket nyújtó vándorgyűléseink és kellő médiaérdeklődéssel kísért közgyűléseink alkalmas terepül szolgáltak arra, hogy a szakmai szervezetek és a társadalom széles köre felé eljuttassuk jogos szakmai üzeneteinket. Számomra a közgyűlés volt a demokrácia igazi fóruma. A szakma átfo-

gó kérdéseinek képviselőjében mindig támogató visszaigazolást éreztem. Ez azért is fontos volt, mert a kényes, helyzetünket alapvetően befolyásoló ügyekben – egzisztenciaféléstől – nem állt mögöttem az erdészet felső vezetése. Sőt sok esetben parciális okokból ellenséges magatartást is tapasztaltam.

Most érkeztem el oda, hogy szolgálatom lényegéről, kritikus állomásairól szólnak. A kiindulás nem lehetett más, csak a magyar erdészet – az OEE-től elvárt magas erkölcsi követelmények szerinti – hűséges képviselője. Szakmai és emberi függetlenségem révén, alkalmam volt az igazat mondani, akár az egyesület belső dolgairól, akár a szakma kritikus, annak jövőjét veszélyeztető ügyeiben kellett állást foglalni. Nagyon sokszor – egy nagy grupp által körülvéve – magányos harcoknak, kiközösítettnek éreztem magam. Akinek alkalma van az igazságot elmondani, az mondja el alapelv – ilyen következményekkel jár. Megfelelően és jól tettem-e a dolgomat, vagyis hatékony és eredményes voltam-e, sikerült-e jó és hasznos ügyeket képviselnem, erre majd az erdészettörténet adja meg a választ. Az elnöki szerep egyértelművé tette, hogy azokkal az erdészpolitikai kérdésekkel kell foglalkoznom, amelyek akár pozitív, akár negatív hatással lehetnek, az erdészszakma jelenére és jövőjére. Az ügyek megállás nélkül sorjázta. Előbb az erdőfenntartás zavara; majd az IG-ék és FB-k szerepe és létszáma; azután az erdészeti szolgálat bővítése; visszatérően az állami erdők privatizációja és természetvédelemben sorolása; az állami erdőgazdaságok tervezett összevonása és precedens értékű vezetői cseréje; a Natura 2000-es területek önkényes kijelölése és kompenzációjuk elmaradása; az erdőtelepíté-

sek növelése és annak finanszírozási gondjai; az új erdőtörvény vitái; az erdészettudomány mélyrepülése; az erdészeti oktatás körüli veszélyek; a természetvédelem túlzott területkövetelése; az erdőgazdálkodás társadalom perifériáiról érkező zavarai; ellentétek a vadgazdálkodás terén; magyarizálás a biomassza felhasználásról; megtévesztő elemzés felhasználatunkról; az egyesület szervezetén belüli működési zavarok. Íme a színes tabló – a teljesség igénye nélkül – amivel viaskodtam, hol tágabb, hol szűkebb létszámú csoport efféle segítségével és támogatásával. Mindezek tényszerűen, lapunk hasábjain, médiaszereplés révén, előadás formájában, nyílt levelek megjelentetésével, kerültek publikálásra. Kiemelésre érdemesnek tartom a következőket!

Úgy gondolom jó ügyet szolgáltam akkor, amikor:

- az erdészet legkritikusabb helyén, tő mellett dolgozó erdészek és erdészeti szakmunkások érdekében szóltam. Ezért tartom az OEE elnöksége legértékesebb határozatának a Decrett József Emlékérem alapítását;

- a mindenkori hatalommal, leginkább a pénzüvilággal szemben az állami erdők privatizációja ellen protestáltam;

- az állami erdők egybetartozását minden erőmmel védtem, mert itt kezdődik az igazi erdővédelem;

- az állami erdőgazdálkodás belső zavaraira, ellentmondásaira mutattam rá;

- a magánerdő-gazdálkodás, eltérő adottságokból eredő kiegyenlítetlenségeire hívtam fel a figyelmet;

- megbírdtettem a szakmai irányítás, minden szintjének, saját kezünkbe vételét – 60 év után már aktuális, de csak akkor, ha egészségünket, tetteiben is bizonyítjuk;

- kiálltam a klasszikus erdőmérnök-képzés fontosságáért, mert annak nincs más alternatívája;

- tiltakoztam az erdőterületet bővítő erdőtelepítés megtorpanása miatt.

Más alternatívát is felvázoltam egyesületünk ügyeinek vitelére.

Jóleső érzés tölt el, hogy ennek a küzdelemnek részese lehettem. Nem voltam alkupozícióban, de nem is alkudoztam. Három üzenet még tarsolyomban van, mellyel nem akarom elmulasztott tetteimet helyettesíteni, s utódomra sem terbet rakni. Csak elmondom, mert követésre méltó.

A magyar erdészet minden szintjének vezetése tisztelje mindig a tő mellett teljesítő erdészt és az erdei fizikai munkást. Az egyéni és közösségi méltóság megőrzése nélkül, nincs megmaradás.

Amelyik ország – ha terület-adottsága lehetővé teszi – nem törekszik önálló faanyag-ellátásra, az közvetve a harmadik világ, közvetlenül pedig a természet- és környezetvédelem ellenségévé válik. Tehát számunkra, magyar erdészek számára csak egy cél lehet, a folyamatos erdőterület-bővítés.

Az OEE tekintélyét a mindenkori elnökének, elnökségének, de minden tagjának is kötelessége őrizni. „Egy magányos ember semmi, csak az egyesületnek van hosszú élete és igazi súlya” (Széchenyi István).

Befejezésül, még egyszer gratulálok a szakmánk kiválóságainak, a kitiintetteknek. Megköszönöm, a magyar erdészettársadalom felém irányuló bizalmát. Megtisztelő volt számomra Önöket szolgálni. Mandátumom lejártával átadom az elnöki stafétabotot Zambó Péter elnök úrnak. Kísérje útját, e nemes szerepben is, jó szerencsével!

Üdv az erdészeknek!

A kávészünet után az Egyesület kitiintetései átadásával folytatódott az ünnepi közgyűlés.

Bogdán József, a Díjbizottság elnökének köszöntője:

„Évenkénti vándorgyűlésünk ünnepi rendezvényének bensőséges, felemelő része a kitiintetések átadása. Ekkor köszöntjük azokat, akiket a Helyi Csoportok, Szakosztályok javaslata alapján az

Egyesület Küldöttközgyűlése kitiintetésben részesített.

Az idei évben a 3 emlékérem-fokozatra egyenként 10 körüli-fölötti javaslat érkezett. Tudjuk azonban, hogy legalább még egyszer ennyi tagtársunk neve került szóba a javaslatok összegyűjtésekor. Közülük ma 3-3 személy kap kitiintetést.

Tisztelt Tagtársak! Lejárt egy 4 éves ciklus, így elérkezett a számadás ideje. A Díjbizottság tevékenységével kapcsolatban két dolgot emelek ki:

4 éve a tagság tekintélyes részét alkotó középfokú végzettségű szakemberek (erdészek, erdésztechnikusok) önálló elismerésére az OEE a Decrett József Emlékérem kitiintetési alapította. Az erre javasolt szakemberek esetében szűkebb környezetük véleménye jelenik meg.

A Bizottság a mérlegelésnél a javasolt személy addig megtett életútját és személyiségét együttesen értékelte. A tagság többsége ezen törekvésünket elfogadta.

Biztosíthatom azonban tagságunkat, hogy minden esetben a tisztességes megítélés vezérelt bennünket.

Kedves Erdészbarátaim!

Európa Kulturális Fővárosa vendégei vagyunk. Ennek kapcsán hadd emlékeztessék arra, hogy szakmai kultúránk az általános emberi kultúra része! Két kapcsolódási pontot említek: egyrészt az erdő ihletője számtalan irodalmi, képzőművészeti, zenei alkotásnak, amelyekből lelkünk táplálkozik. Másrészt színtere, színhelye a hétköznapi monoton ritmusából kiszakadó ember feltöltődésének, élményszerzésének. Vállaljuk fel bátran ezt az örökséget, ápoljuk és fejlesszük tovább!

Szakmai felelősségünkre utalva pedig ne veszítsük szem elől a neves erdészttudós, Leibundgut professzor nagyon sokunk által ismert intelmét:

„Emberi kultúránk az erdő irtásával kezdődött és csak az erdő megvédésével maradhat fenn!”

Akik ma kitiintetésben részesülnek, az előzőek szellemében éltek életüket. Tették a dolgukat belső indítástól, jobbító szándékkal és akarattal. Szerencsére voltak azonban környezetükben olyanok, akik ezt a többletet észrevették és értékelték. Köszöntöm hát azokat, akiket észrevettek, akikre felfigyeltek. Valamennyien az egész tagság tiszteletét és nagybecsülését érdemelték ki!

A kitiintetések átadására felkérem dr. Pethő Józsefet, az Egyesület elnökét.

A méltatásokat Kertész József, a Díjbizottság tagja ismerteti.

Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevél

HALÁSZ ALADÁR
erdőmérnök részére

Halász Aladár annak az erdőmérnök-generációnak ma élő képviselője, aki megalapozója volt a XX. század második felétől bekövetkezett szakszerű, eredményes erdőgazdálkodás feltételeinek. Egyike azoknak, aki jellemformáló tartásával, elkötelezett hazafiságával hitelesítette szakmánk gazdasági és közcélú megjelenítését, amiért joggal tisztelhetjük példaképeink között.

Pályája során részt vett az egyetemi ifjúság képzésében, tő melletti tapasztalatot gyűjtött az északkeleti Felvidék erdőgazdálkodásának irányításában. A háború utáni viszontagságos helyzetben kiállt a természeti tőke, az erdők védelméért, és kamatoztatta alapos felkészültségét. Az Országos Tervhivatalban, majd az Országos Erdészeti Főigazgatóság Tervfőosztályán, végül a MÉM-ben az erdők és faanyaguk hasznosításában vállalt kezdeményező szerepet. A fejlesztések koordinátora, jó irányú mozgatója lett. Jobbnál jobb fejlesztési programokat dolgoztatott ki, döntési pozícióba hozva feletteseit. Ennek eredményeként jelentős fejlesztések indultak az erdőgazdálkodás mellett a fafeldolgozás területén is. Felépült, majd bővült a farostlemezgyár, megépültek a forgácslapgyárak, javult a fát feldolgozó iparágak hazai alapanyaggal való ellátása. Nagy szerepe volt abban, hogy jó színvonalon kezdett működni az erdőgazdálkodás és fafel-

dolgozás ökológiai és ökonómiai összetett rendszere. Tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy megteremtődtek a közgazdasági feltételei az ország erdőültetésének növelésére és hosszú távú faellátására.

Az Országos Erdészeti Egyesület fórumain is kezdeményezte az újabb üzemgazdasági, technológiai ismeretek megvitátását, illetve gyakorlatba „ülte-tését”. A szakszerű érvek igényes rendszerezésével, kulturált közreadásával képes volt nehéz helyzetekben érvenyesíteni a szakmai érdekeket. Műveltsége és angol nyelvismerete révén a magyar erdészet rangját külföldi szerepléseivel (világkongresszusokon, EGB fabizottsági ülésein, szakmai tanulmányutakon) méltó módon emelte és öregbítette. Mindezek alkalmassá tették arra, hogy szakmánkat még inkább elismertesse, az ágazat szakmai súlyát növelje.

Személyiségi „jegyeiből”, tartásának mélyebb rétegeiből kiemelhetők az olyan emberi jellemzők, mint az empátiakészség, felkészültség, figyelmesség és a tisztesség. Személyiségének ezek a példás megnyilvánulásai egy korszakra hatással voltak, illetve még ma is hatnak.

Bár egyenes vonalú vezetői életútja méltatlanul fejeződött be, nyugdíjas éveiben szinte páratlan munkákkal gazdagította szakmánkat. Üzemgazdasági, erdészettörténeti művei pótolhatatlan forrásmunkákká váltak.

A Szeniorok Tanácsában – mint köz-tiszteletű tag – igen aktívan vesz részt.

Felhalmozott ismereteinek esetenként figyelmeztető jellegű közreadásával többször meghatározó szerepet vállalt, segítendő ezzel az OEE elnökségének munkáját is.

Halász Aladár kiváló alkotói képessége, kiemelkedő akaratereje, mindenre kiterjedő koordinatív képessége őszinte tiszteletet vált ki belőlünk. A II. világháború utáni erdész-nemzedék egyik legkiválóbb erdész-közgazdásza. Szakmai és erkölcsi értékei egyaránt méltóvá teszik gyémántdiplomás tagtársunkat – aki közel 70 éve egyesületünk hűséges tagja – az Országos Erdészeti Egyesület legmagasabb kitüntetésére. Erre tekintettel számára a küldöttközgyűlés a Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevél kitüntetést adományozta, amelyhez őszinte tisztelettel gratulálunk!

Decrett József emlékérmét kapott

ÁBRAHÁM GÁBOR erdésztechnikus

1971-ben, frissen végzett erdésztechnikusként kezdte szakmai pályafutását a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál. Néhány év után a soproni fafeldolgozó üzembe került rönktéri művezetőnek.

1982-től Csapodon tsz-erdészként dolgozott, ezzel párhuzamosan ellátta a Hegykői mgtsz szakirányítását is. 1992-től napjainkig a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Röjtökmuzsaji Erdészeti-

nél kerületvezető erdész és kerületvezető vadász.

1970 óta egyesületi tag, a Győr-Moson-Sopron megyei Magánerdő-gazdálkodási Helyi Csoportnak egyik alapító tagja. A '80-as években a szomszédos tsz-ekbe került fiatal erdésztechnikus kollégákat bevezette a Helyi Csoport rendezvényeire, és ezáltal lettek egyesületi tagokká. Számos terepi rendezvény lelkes és alapos előkészítését és terepi szakvezetését vállalja mind a mai napig. Jelenlegi munkakörében is kiválóan képviseli a térségi magánerdő-gazdálkodók érdekeit. Az OEE népszerűsítéséből, taglétszáma bővítéséből ma is kiveszi részét.

Helyi csoportjának egyik meghatározó tagja: csendes, alapos, kitűnő közösségi ember, a csoportrendezvények jó hangulatának egyik fontos személyisége.

LEMPÉL ISTVÁN erdésztechnikus

1977-ben szerezte meg erdésztechnikus oklevelét Szegeden. 1979-től a Sellyei Erdészetenél dolgozott, eleinte Szentegáton kerületvezető erdész. 1986 óta a Sikotai kerület vezetője. Ebben a kerületben kezdődött meg az erdészetenél a kocsányos tölgyesek felújítógépes üzemeltetése, és a Bodor-féle makkvetőgép üzemeltetése használata.

1992-ben a kerületében kísérlet kezdődött, amelynek célja: kiscsoportos felújítással átvezetni az erdőrészteteket az örökzöld állapotba, kocsányos tölgy állományban egyedülálló módon. Két erdőrészlet az 1995-ben rendezett Pro Silva kongresszus egyik kiemelkedő bemutató helye volt. Az itt megjelent külföldi szakemberek is elismerően nyilatkoztak a kezdeményezéséről. A munka azóta is sikeresen folyik. Kiveszi részét a vadászati feladatokról, kerületvezető erdész feladatköre mellett a hivatásos vadász munkakört is betölti.

1976 óta a Baranya megyei Helyi Csoport tagja, az egyesületi rendezvények rendszeres résztvevője. Példás munkájának köszönhetően kerülete a Sellyei (az átszervezés után Szigetvári) Erdészeti minden szakmai rendezvénynek színhelye volt. Számos alkalommal volt házigazdája különböző szakosztályok terepi bemutatóinak, illetve egyetemi hallgatók tanulmányútjának. Az elvégzett munka bemutatásán túl minden alkalommal bizonyította vendéglátói képességeit is. 2000-ben elnyerte a „Mecseki erdőkért” díjat.

Lelkiismeretes, a szakmát kiemelkedően magas szinten művelő, kiváló erdész.

PRINCZES JÓZSEF erdésztechnikus

1966-ban végzett Sopronban, majd a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság fagyártmányüzemében kezdett.

1970-ben édesapjától átvette a harkai kerület vezetését. Az erdőgazdaság működési rendje többször változott, ennek megfelelően kapott más beosztást és dolgozott más módon, de mindig erdőben és kerületben. A későbbiekben kialakított főerdési rendszerben a két főerdész egyike volt, mint ilyen több kerület anyagkezelését és raktárkönyvét kezelte. 1997-től a vadászati teendőket is ellátta a kerületében.

1966-ban lépett be az egyesületbe. Az egyesületi rendezvények szervezé-

sében, amennyiben érintette kerületét, mindig segítőkészen vett részt. 1991-ben a vándorgyűlés előkészítésében már komoly segítséget jelentett hatalmas tapasztalata.

Ő volt az, akinek semmi más nem volt az életében, csak és kizárólag az erdő és az erdőért dolgozó. Úgy ismerte a kerületét, mint a tenyerét. A soproni nagy lucpusztulásnak ő volt az első szenvedő alanya, az ő kerületében került sor a teljesen lepusztult fenyőállományok kitermelésére. Rá várt az a munka is, hogy az így elpusztult állományokat felújítsa. A hegyvidéki védett területen előírt őshonos tölgyállományok felhozatalát sikeresen valósította meg.

Betegsége miatt 2007-ben nyugdíjba ment, ám azóta is majd minden nap találkozni lehet vele egykori kerületében és a mai napig segíti kerületvezető erdész utódait tapasztalatainak átadásával.

Princzes József élete az erdő volt mindig és az a mai napig is. Elhivatottsága, szakmánkkal szembeni alázata, emberi tartása példaeértékű.

Bedő Albert emlékérmét kapott

HARASZTI GYULA
erdőmérnök

1983 óta tagja az OEE-nek. 1996-ig és 1999-től napjainkig a Balassagyarmati Helyi Csoport tagjaként tevékenykedik. Közben a Visegrádi Helyi Csoport tagja, két évig annak titkára. 1994-1998 között, mint az Észak-magyarországi régió képviselője az OEE Elnökségének is tagja volt. Tagja az Erdőművelési Szakosztálynak és a Vadgazdálkodási Szakosztálynak. Az utóbbinak 2001-től titkára, számos tartalmas rendezvény szervezője.

2006 óta ismét tagja az OEE Elnökségének, mint az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának elnöke. Törekvése az Erdészeti Lapok színvonalának megtartása, fejlesztése. Javaslata alapján kezdődött meg az Erdészeti Lapok összes évfolyamának digitalizálása. Meghatározó szerepet játszott a finanszírozás pályázatának elnyerésében. Ez az adatbázis egyedülálló, interneten mindenki számára szabadon elérhető kincsbányája az oktatásnak, kutatásnak, erdészettörténetnek és az erdészeti gyakorlatnak is. Az Erdészeti Lapok elektronikus archívuma ezen túl méltó tisztelgés elődeink szakmai hagyatéka előtt. A digitalizálás szakmánk rangját és külső megítélését is rendkívül pozitívan befolyásolta.

Jórészt az Ipoly Erdő Zrt.-nél végezte eredményes szakmai munkáját. 1999-től annak erdőgazdálkodási vezérigazgató-helyettese, aki önmagával szemben szakmailag és etikailag is magas mércét állít. Meghatározó szerepe volt az Egyesület 2009. évi vándorgyűlésének megszervezésében.

KOLOZSVÁRI ÁKOS
erdőmérnök

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1966 óta tagja. Az Ellenőrző Bizottságnak 1986-tól folyamatosan tagja, 1998 óta pedig az elnöke. Az Egyesület pénzügyi gazdálkodásában (újra) intézményesítette a tervezés és a beszámolás rendjét, és azt folyamatosan korszerűsítette. A korábbi jelentős kockázatok mérséklése érdekében tartalékalap képzését kezdeményezte és annak értékállóságát folyamatosan vigyázta. Az általa vezetett bizottságok részt vettek valamennyi egyesületi szabályzat ki-, illetve átdolgozásában.

Közreműködött abban a folyamatban, amelynek eredményeképpen az Egyesület „Kiemelten közhasznú szervezet” minősítést kapott. Egyik kezdeményezője és névadója volt az Erdész-csillag Alapítványnak. Részt vett az Egyesület pénzügyi adminisztrációját végző vállalkozások kiválasztásában, aminek következtében a kapott szolgáltatás színvonala emelkedett.

Mint az elnökség állandó meghívottja, észrevételeivel, javaslataival jelentősen hozzájárult fontos egyesületi döntések meghozatalához. Személye egyfajta folyamatosságot biztosított régi és új elnökségek között, hozzájárult az egyesületi élet zökkenőmentes alakulásához.

Sokszínű szakmai munkája jórészt az Erdőrendezési Szolgálathoz, illetve annak jogutódjaihoz kapcsolódik. Az utóbbi években az MgSzH Központ gazdasági elnökhelyetteseként, szakmánkon túlnyúló teendőkkal bízták meg. Felelős munkája mellett több országos szervezet vezetésében vállalt feladatot.

RIPSZÁM ISTVÁN
erdőmérnök

A Baranya Megyei Helyi Csoport tagja, 1998 óta folyamatosan annak titkára és küldötte. Ezen idő alatt 100-nál több különböző helyi csoport rendezvényre került sor. Belföldi tanulmányutakat vezetett tagtársainak, többször szervezte más helyi csoportok és szakosztályok mecseki programjait. Ezen rendezvények közül több régiós vagy országos jelentőségű esemény volt.

Az előző választási ciklusban az Egyesület Országos Választási Bizottságának tagja volt. Régióta részt vesz az Erdőfeltárási Szakosztály munkájában. Egyik szervezője volt a Pécssett megren-

dezett Erdésznök Országos Találkozójának. Újraindította az erdészbálok hagyományát a megyében. Országos erdészbálat, hagyományteremtő szándékkal nagysikerű erdész-bányász bálat szervezett.

Többször segédkezett a Horvát Erdészeti Egyesület küldöttsége látogatásának megszervezésében, lebonyolításában. Rendszeres előadója az Erdők Héttéhez kapcsolódó rendezvénysorozatnak. Hasznos segítője az erdei iskolai programoknak, előadásokat vállal középiskolákban és civil szervezeteknél. A Duna-Dráva Nemzeti Park Nemzeti Parki Tanácsának és a Pécsi Akadémiai Bizottság Ökológiai Albizottságának tagja.

Régióta a Mecseki Erdészeti Zrt. dolgozója, 6 éve vezeti a Pécsvárad Erdészeti. A Zengő tövében, érzékeny természetvédelmi környezetben gazdálkodik. A természetes felújítások, az átalakító üzemmód és a folyamatos erdőborítás elkötelezett híve. Jelentős az erdőfeltárási területén végzett tevékenysége is.

Kaán Károly emlékérmét kapott

DR. BARTHA DÉNES
erdőmérnök

Az egyetem elvégzése után a sárospataki erdészethnél kezdte szakmai pályafutását. Ezt követően Debrecen környékén erdőtervezőként, majd erdőfelügyelőként dolgozott.

1987-ben került az egyetem Növény-tani Tanszékére, Sopronba. Oktatóként végighaladva a ranglétrán, jelenleg intézetigazgató egyetemi tanárként dolgozik. Érdeklődése az oktatás és a kutatás során mindvégig az erdészeti botanika

tárgykörében volt. Nagy figyelmet szentel a gyakorlati életben dolgozó szakemberekkel való kapcsolattartásra.

Részt vett a természetvédelmi törvény, illetve az erdőtüvény jogszabályainak megalkotásában. 1996-tól kezdeményezésére hazánkban is meghonosították az „Év fája” mozgalmat. Termékeny, jó tollú ismeretterjesztő író, aki a botanikusok és ökológusok körében is jó hírét kelti az erdészeknek. Kandidátusi értekezését 1991-ben védte meg. Publikációinak száma meghaladja a kétszázat. Oktatóként 11 tantárgyat gondoz és irányít.

1983 óta egyesületi tag. Az Erdészettörténeti Szakosztályban kiemelkedő munkát végez, a tavalyi vándorgyűlésre kiadott selmeci könyv társszerzője. Az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának is tagja.

10 éve a Mestertanár cím birtokosa. Szakmai elismertsége a társtudományok terén is igen nagy, amit bizonyít, hogy 1995-ben Pro Natura-díjjal tüntették ki, 1997-ben pedig a Fa- és cserjehatározó című könyve Nívó-díjas lett.

DR. FOLCZ TÓBIÁS
erdőmérnök

1977-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet, majd három évet töltött a gyakorlatban Gemenc környékén.

1981 óta dolgozik a Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskolában, Sopronban. Kezdetben kollégiumi nevelő, majd szaktárgyakat, elsősorban erdőművelést tanított. Sorozatos önképzéssel erdészeti növényvédő szakmérnöki oklevelet, mérnök-tanári diplomát, egyetemi doktori címet, majd közoktatás-vezetői diplomát szerzett. Évekig a levelezőképzés igazgatóhelyettese.

Az 1990-ben történt vezetőváltás után szakmai igazgatóhelyettes lett, azóta az intézmény szakképzésének irányítója. Önmagával és tanítványaival szemben igényes. Óráit a fegyelem, a szakmai munka és barátságos légkör jellemzi. Számos tankönyv írója, társszerzője. Nevéhez fűződik több központi szakképzési program (pl. a felsőfokú erdőgazda-szakképzés) és vizsgakövetelmény kidolgozása.

1977 óta egyesületi tag. Elnöke az Oktatási Szakosztálynak, szorgalmazója az oktatás különböző szintjei közötti szakmai párbeszédnek.

Munkáját a kiemelkedő szakmai tudás, a tanügyigazgatás terén mutatott hozzáértés és a következetes, az iskola érdekeit és fejlődését szem előtt tartó munkavégzés jellemzi. Munkatársai tisztelik, következetes magatartását elfogadják. Életvitelével, munkájával, magatartásával példát mutat diákjainak, munkatársainak és környezetének egyaránt. Pedagógusként, vezetőként a hazai erdésztechnikus-képzés meghatározó szaktekintélye, elismert tagja a soproni erdésztszadsadalomnak.

ŐSZ GUSZTÁV
erdőmérnök

Teljes szakmai életpályáját az erdőtervezés töltötte ki. 40 éve, az egyetem elvégzését követően, az Egri Erdőrendezőszégen kezdett el dolgozni üzemtervezőként. 1992-től osztályvezető, 1996-tól nyugdíjazásáig pedig igazgatóhelyettesi beosztásban irányította az Egri Erdőtervezési Iroda munkáját.

A munkában töltött 36 év nagy tapasztalatú szakemberré kovácsolta az erdőtervezői szakmában. Elsősorban erdővédelmi, térképezési, termőhelyfeltárási, erdőtelepítés-tervezési és természetvédelmi témákkal foglalkozott. Az erdőkár-felmérés munkáiban kez-

dettől fogva részt vett. Irányításával elsőként az országban elkészítették teljes működési területükre a termőhely-térképeket. Tevékeny részese volt a központi fejlesztési munkáknak is.

Az erdőrendező életvitelét, munkáját bemutató közönségkapcsolati feladatokban is fáradhatatlan volt. Fogadta és kalauzolta a médiákat, szervezte a bemutatókat. Példamutatóan vett részt az egyetemi hallgatók erdőrendezési gyakorlati oktatásában. Munkáját minden területen lelkiismeretesen és nagyon pontosan végezte. Az erdészösszetartás, a szaktudás és becsület példaképe. A Pro Silva Hungaria közhasznú szakmai egyesületnek is aktív tagja, akinek szakmai tanácsaira mindig számíthatnak az erdőrezervátumok kutatói.

Az Egyesületnek és az Egri Helyi Csoportnak 40 éve meghatározó egyénisége, tagja az Erdőrendezési Szakosztálynak. A szakosztály-rendezvények és az Erdőrendezési Napok megszervezésében több alkalommal vállalt feladatokat.

Elismerő Oklevelet kapott

Dr. Ádámfi Tamás erdőmérnök, nyugdíjas minisztériumi főtanácsos, a Vadgazdálkodási Szakosztály korábbi titkára, vadgazdálkodási szakterületek felelős irányítója, vadászati témájú szakíró, az Egyesület Könyvtárának önzetlen mecénása.

Bajnai Csaba erdésztechnikus, vadgazda-mérnök, a Balassagyarmati Helyi Csoport tagja, a cserhádi erdők természetismereti kezelője, az elmúlt évi vándorgyűlés kiváló kultúrtörténeti programfelelőse.

Balogh Lajos erdőmérnök, a Baranya Megyei Helyi Csoport tagja, pécsi erdőtervezési igazgatóhelyettes, az erdészeti termőhelyfeltárás neves szakembere, szakterületének termékeny szakírója.

Farkas László erdőmérnök, a Pest Megyei Magánerdőgazdálkodási Helyi Csoport tagja, magánerdőgazdálkodó és integrátor, aktív egyesületi érdekvédő.

Farkas Zsuzsanna erdőmérnök, mérnök-tanár, az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály tagja, a Balaton-felvidéken erdei iskola vezető, a minősített erdei iskolai szolgáltatások és erdészeti közjóléti tevékenységek aktív közreműködője.

Galambos István erdőmérnök, a Szombathelyi Helyi Csoport tagja, a Vasvár környéki erdők elkötelezett erdőművelő szakembere, igazi közösségi szervező és aktív egyesületi tag.

Jancsó György erdőmérnök, az Informatikai Szakosztály tagja, nyugalmazott osztályvezető, az erdőtervezés térképezési megoldásainak és térinformatikai rendszerének kialakítója, fejlesztője.

Keskeny József erdésztechnikus, a Nagykanizsai Helyi Csoport tagja, kerületvezető erdész, a zalai erdők természetes felújításának igényes végrehajtója, munkatársai érdekvédelmének szervezője.

Kiss Béla gépész üzemmérnök, a Gépesítési Szakosztály tagja, miskolci műszaki osztályvezető-helyettes, a borsodi műszaki fejlesztés és az erdőgazdálkodási környezetvédelem eredményes irányítója.

Kovács László erdésztechnikus, a Kecskeméti Helyi Csoport tagja, a bugaci erdők nagy munkabírású, szorgalmas és tisztességes kerületvezető erdésze, közösségi személyisége.

Kozma Tibor erdésztechnikus, a Pápai Helyi Csoport tagja, a Fenyőfő környéki erdők kerületvezető erdésze, a korábbi bauxitbánya területén végrehajtott biológiai rekultiváció sikeres irányítója.

Szabó Nándor erdőmérnök, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Helyi Csoport tagja, magánerdő-gazdálkodó és erdészeti szakirányító, faszindely gyártásával foglalkozó magánvállalkozó, eredményes egyesületi szervező.

Szentpéteri Sándor erdőmérnök, az ÁESZ Budapest Helyi Csoport vezetője tagja, korábbi titkára, budapesti erdőtervezési igazgatóhelyettes, elkötelezett szakmai vezető, az erdőgazdálkodás és vadgazdálkodás összhangjának megteremtésén munkálkodó szakember, lelkes sportember.

Szuromi László erdésztechnikus, műszaki tanár, a Mátrafüredi Helyi Csoport aktív tagja és elnöke, a Mátrai Tájvédelmi Körzet tájegység-vezetője, szakmai rendezvények lelkes szervezője, jeles közéleti szereplő.

Dr. Takács László erdőmérnök, a Kaposvári Helyi Csoport titkára, somogyi erdészpolitikai szakember, szakmai rendezvények szervezője, az erdőműveléstan korábbi oktatójaként a természetismereti erdőgazdálkodás szószólója, címzetes egyetemi docens.

Zöldág János erdésztechnikus, a Kecskeméti Helyi Csoport tagja, kiskunsági kerületvezető erdész, rendkívüli munkabírású, kiváló szervezőképességű, nagyfokú költségérzékenységgel dolgozó szakember.

Vadas Jenő Emlékérmet kapott

Végezetül *dr. Borovics Attila*, az ER-TI főigazgatója Vadas Jenő emlékérmét adott át *Kolozs Lászlónak*.

Ezután *Visnovszky Károly*, a Választási Bizottság elnöke ismertette az Egyesület tisztújításának eredményét. (Részletes bemutatásra a szeptemberi lapszámban visszatérünk.)

A narrátor, *Palka Réka* felkérte *Zambó Pétert*, az OEE új elnökét, hogy tartsa meg „szűzbeszédét”.

„Tisztelt Vándorgyűlés, Kedves Vendégeink,

Tisztelt Külföldi és Magyar Erdészek, Házigazdák, Hölgyeim és Uraim!

Megbecsüléssel köszöntöm Önöket a Mecsek lábainál, Európa Kulturális Fővárosában, a magyar erdészek egyesületének 141. vándorgyűlésén!

Köszönöm a személyemet elnöknek jelölő helyi csoportok és szakosztályok, valamint a megválasztásomban döntést hozó Közgyűlés megtisztelő bizalmát! Köszönöm mindazok együttműködését, akik hozzásegítettek az eredményekhez, melyek nélkül e választáson bizonyosan nem indulhattam volna el.

Komoly feladatok és lehetőségek állnak Egyesületünk előtt. Az előttünk járók is magasra tették a mércét – a felelősségünk nagy, igazi kibívás lesz ennek megfelelni.

Köszönöm az elődömmek, Dr. Pethő József elnök úrnak, hogy határozott elveivel, kiállásával, a legfontosabb szakmai értékek képviselésével megőrizte Egyesületünk arculatát! Méltóak maradhattunk az általa meghirdetett emlékév névadója, Wagner Károly szellemiségéhez.

Bízom abban, hogy sikerül majd a nagyszerű örökséget tovább gyarapítani, fejleszteni.

Köszönöm a Házigazdák színvonalas szervezőmunkáját, Pécs városának vendégszeretetét!

Immár a hetedik alkalommal ad otthont vándorgyűlésünknek ez a város, amely ma Európa Kulturális Fővárosa is. Újabb maradandó kulturális és természeti értékekkel lettünk gazdagabbak itt.

Elismerésemet fejezem ki a kitüntetteknek, valamint gratulálok az új Elnökség megválasztott tagjainak – elkötelezett munkát kérek, és példaadó összefogást várok Tőlük.

Egységünk, az erdészek legendás összetartása csak egyértelmű elvekkel, közös célokkal, szilárd öntudattal őrizhető meg.

Az erdő mindannyiunké, anyagi értéke mellett fontosak a közcélú szolgáltatásai is.

Mi, erdészek az erdei életközösség egészében gondolkodunk, korszerű ökológiai és műszaki ismeretekkel rendelkezünk. Példát kell mutatnunk a szélsőséges nézetek terjesztőivel szemben.

A rendszerváltók klasszikus szókapcsolatával élve a feladatunk: „Különbek lenni”!

Személyes szakmai múltam, előéletem a Pilisi Parkerdőhöz köt.

A közcélú erdőgazdálkodás – a természetkezelés – elkötelezettjeként megismerkedhettem az erdőhöz kapcsolódó társadalmi igények csaknem mindegyikével. Együttműködő munkatársaimmal sikerült a legtöbb feladatot szívnalasan megoldanunk, elhelyeztük magunkat a társadalom és a gazdaság gyorsan változó környezetében.

Azt remélem, hogy a megszerzett tapasztalataim az OEE vezetésében is kamatoztathatóak lesznek. Az Egyesületet múltja, erkölcsi és szakmai tőkéje bivatottá teszi arra, hogy nagyobb batású szervezetté váljon.

A teljesség igénye nélkül, néhány az előttünk álló feladatok közül:

A külső kapcsolataink területén:

Bizonyítsuk be, hogy az erdőben továbbra is mi, erdészek vagyunk otthon. Adjunk munícitót tagságunknak az érdekérvényesítő érveléshez!

Gazdasági alapon is törekedjünk önállóságunk növelésére!

Hangsúlyozzuk a kezelt erdőállományok kedvező batását a klímaváltozásra, és a fa, mint megújuló energiaforrás jelentőségét – azért, hogy továbbra is a saját lábunkon állva szerezhessünk forrásokat közcélú működésünkhöz.

Tegyük nyilvánvalóvá, hogy az erdőgazdálkodás, az erdőterület bővítése maga a vidékfejlesztés! Nemcsak azért, mert az erdőszili vidékeink gazdaságilag elmaradottabbak, valamint az erdészet képes nagyobb számban alkalmazni képzetlenebb munkaerőt, hanem:

azért is, mert ez egy valódi vidéki szakma – a szakembereink minden kistérségben jelen vannak, problémáikat ismerik, a saját bőrükön érzik;

azért is, mert mi rendelkezünk országosan működő ügyviteli és kommunikációs hálózattal, kapcsolatrendszerrel, gyakorlati ismerettel – olyannal, amivel bármilyen vidékfejlesztési program levezényelhető;

azért is, mert bizonyítottuk: tulajdonosként és vagyongazdálkodóként egyaránt mi vagyunk az erdőterületek legjobb gazdái, akik képesek megteremteni a gazdasági és a közérdek egészséges egyensúlyát!

El kell fogadnunk magunkat, képesnek kell lennünk a párbeszédre környezetünk minden irányában. Egyértelművé kell tennünk kompetenciánkat a döntéshozóknak és partnereinknek.

Naprakészebb kapcsolatot kell ápolnunk a médiákkal, tevékenységünk elmentmondásmentes megjelenítésére. Fontos feladatunk az elektronikus lehetőségek még jobb kihasználása.

Kísérjük meg a szakma érdekeit jobban megjeleníteni az EU pályázati kiírásaiban!

Az Egyesület számára nyitva álló uniós forrásokat megszerelve tovább bővítjük tevékenységünk mozgásterét.

Házon belül is sok a tennivalónk:

Egy civil szervezetben minden tag a szabad akaratából csatlakozik.

A legfontosabb kérdés tehát: Miért jó az Egyesület tagjának lenni?

Ebből következik az Elnökség, a helyi csoportok, szakosztályok kiemelt feladata:

Legyen jó dolog az Egyesület tagjának lenni!

Feladatunk a többség összefogása a közös célok elérésére. Bővítenünk szükséges az érdemi munkába való bekapcsolódás lehetőségét a tagság számára.

Elsősorban régiós és helyi programokkal, személyes példamutatással tehetjük aktívabbá a helyi csoportokat, szakosztályokat.

Az ügyviteli folyamatot és működésünket ismét át kell tekintenünk - gyorsabb, olcsóbb módszereket keresve. Ha hatékonyságban kézzelfogható eredményt tudunk felmutatni, a tagság körében is javíthatjuk az Egyesület elfogadottságát.

Még markánsabb arculatot kell kialakítanunk!

Aktuálisnak tartom az Erdészeti Lapok értékörző megújítását, szélesebb körben való terjesztését is.

Összefoglalva:

Elsődleges feladatként fogom kezelni egyesületi egységünk, valamint szakmánk rangjának, befolyásának, és az erdészek elismertségének, az egyesületi tagság presztízsének megerősítését.

Elengedhetetlennek tartom működési hatékonyságunk javítását, kommunikációnk és érdekérvényesítő képességünk fejlesztését.

Mindezen történelmi alapokon, selmeci szellemben, korszerű szakmai háttérrel igyekszem munkálkodni.

Ismétlen köszönöm a megtisztelő bizalmat, a feladatainkhoz pedig kérem a tisztelt Tagság széles körű támogatását, együttműködését!

Jó Szerencsét! Üdv az Erdésznek!”

Az ünnepi közgyűlés a vándorzászló átadásával zárult, melyet *Feiszt Ottó*, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója vett át a maga és a Zalaerdő valamennyi dolgozója nevében. Biztosította a jelenlévőket arról, hogy gondos gazdái lesznek a jövő évi rendezvénynek, és reményét fejezte ki, hogy legalább olyan színvonalon zajlanak majd az események, mint ahogy a Mecsekerdőnél tapasztalhattuk.

A Himnusz eléneklésével ért véget a közgyűlés.

Résztevők névsora

Ábel Lajos, **Ábrahám** Gábor, **Ábrahám** Gáborné, **Ábrahám** István, **Ács** Csaba, **Ács** Péter, **Adorján** Rita, **Ágoston** Gyula, **Ambrus** Attila I., **Ambrus** Attila II., **Ambrus** Sándor, dr. **Andor** József, **André** Zoltán, **Andrés** Pál, **Andrés**iné dr. **Ambrus** Ildikó, **Antli** István, **Appl** Gábor,

Bacsi András, **Bajnai** Csaba, **Bak** Juliana, **Bakó** Csaba, **Bakon** Gábor, **Baksa** Gábor, **Balázs** Anikó, **Bálint** Imre, **Balogh** Imre, **Balogh** Lajos, **Balsay** Miklós, **Bán** Gábor, **Bándy** Attila, **Bánkövi**né **Rózsa** Ildikó, **Bányai** Péter, **Barkóczi** István, **Barkóczi** Pál, dr. **Bartha** Dénes, **Bartucz** Péter, **Bede** Zoltán, **Bekőné** **Polner** Katalin, **Bencs** Kamilla, **Benedek** Péter, **Benéné** **Székely** Csilla, **Berdár** Béla, **Berek** Zoltán, **Berényi** Attila, **Bircher** Gyula, dr. **Bíró** Boglárka, **Bíró** Ferenc, **Bischof** Norbert, **Blázsev** Zsivko, **Bocz** Csaba, **Boda** Zoltán, **Bódi** Géza, dr. **Bodnár** József, **Bodor** György, **Bogdán** József, **Bogdár** Péter, **Bognár** Gábor, **Bolemann** György, **Bóna** József, **Bóna** József, **Borka** Róbert, **Bőr** Attila, **Buday** Péter, **Bunevác** Győző, **Burián** Endre, **Burián** Gábor, **Büki** Imre,

Czirok István, **Csanádi** Béla, **Csapó** József, **Császár** Csaba, **Cseh** János, **Csejkné** **Kissimon** Mária, **Csepányi** Péter, **Cseppely** Attila, **Cserép** János, **Csernavölgyi** András, **Cserveni** Józsefné, **Csikos** Imre, **Csikos** Valéria, **Csókáné** dr. **Szabados** Ildikó, **Csonka** Tibor, **Csordás** Nagy László, **Csordás** Nagy Lászlóné, **Csöngé** Szilvia, **Csörgei** Géza, **Csörgei** Gézné,

Dajka Ibolya, **Danku** István, **Dauner** Márton, **Dávid** József, **Deák** Gábor, **Deák** Sándor, **Dégi** Zoltán, **Dénes** Margit, **Diósi** Gyula, **Dobó** Béla, **Dobó** István, **Dobó** István, **Dobre-Kecsmár** Csaba, ifj. **Dolgos** József, **Domján** György,

Domokos Gergely, **Dóró** Katalin, **Doros** István, **Dózsa** László, **Dudás** Ottó Milán, **Dudás** Pál, **Dudás** Péter, **Duska** József, **Dürgőné** **Szalay** Piroska,

Ecsegi László, dr. **Eiter** Sándor, **Éles** Csaba, **Eőri** Máté, **Ézsölné** **Csiszér** Mária,

Fábos Imre, **Fajger-Völgyesi** Antónia, **Fancsali** Ernő, Prof. dr. **Faragó** Sándor, **Farkas** Attila, **Farkas** Csaba, **Farkas** Sándor, **Farkas** Zsuzsanna, **Farkasné** **Posta** Zsuzsa, **Fazekas** József, **Fehér** István, **Fehér** Sándor, **Fehér** Sándor, **Fehér** Szabolcs, **Fehérmé** **Rácz** Ágnes, **Feiszt** Ottó, **Fejes** József, **Fekete** Adrienn, **Fekete** György, **Fekete** Miklós, **Fenyvesi** Csaba, **Fenyvesiné** **Bakó** Judit, **Ferencz** László, **Ferenczi** Tamás, **Ferling** József, **Flódung** Kristóf, **Fodor** Mihály, dr. **Folcz** Tóbiás, dr. **Folcz** Tóbiásné, **Földi** Lajos, **Fridél** Veronika, **Fróna** Antal, **Fűrné** **Kinsztler** Anita, **Füsi** Balázs,

Gál Ferenc, **Gál** Károly, **Gál** László, **Gál** Sándor, **Gál** Sándor, **Gál** Sándor, **Gáncs** Viktor, **Gárván** János, **Gémesi** József, **Genczler** Viktor, **Gerely** Ferenc, **Gergye** András, **Gerner** László, **Góber** Zoltán, **Golubics** István, **Göndöcs** Róbert, **Gróf** András, **Guba** Csaba, **Gulyás** Imre, **Gulyás** Zsolt, **Gulyás** Zsolt,

Gyenes István, **Gyenes** Károly, **Györök** Lajos,

Háber Márta, **Haidinger** György, **Hajas** Krisztián, **Hajdú** András, **Hajdú** Lajos, **Hajdu** Szilvia, **Hajnal** Imre, **Halász** Gábor, **Haraszi** Gyula, **Harcosné** Edit, **Hardy** László, **Hartdégén** Mátyás, **Hartmanné** V. Éva, **Hatos** Tamás, **Hegedűs** Andrea, dr. **Hegedűs** Attila, **Hegyi** Domokos, **Hegymegi** Zoltán, **Hegymegi** Zoltánné, **Heim** Márton, dr. **Héjj** Botond, **Hirrmann** Antal, **Hlaszniné** **Zsuzsa**, **Hoffmann** András, **Hoffmann** Mátyás, **Hohn** Miklós, **Holdampf** Gyula, **Holl** Katalin, **Homolya** Gábor, **Hopp**

Tamás, **Horgos** László, **Horváth** András, **Horváth** Attila, **Horváth** Barnabás, dr. **Horváth** Béla, dr. **Horváth** Béla, **Horváth** Ernő, **Horváth** Ernő, **Horváth** Ferenc, **Horváth** József, **Horváth** József, **Horváth** Kitti, **Horváth** László, **Horváth** Mihály, **Horváth** Péter, **Horváth** Péter, **Horváth** Péter Brúnó, **Horváth** Sándor, **Horváth** Tamás, **Horváth** Zsófia, **Huszti** Zoltán, **Hüll** László,

Iberpaker Gábor, **Illés** Péter, **Imhoff** István, **Iványi** Gábor, **Iványi** Miklós, **Iványos** László András, **Iványos** László István,

Jakab Nándor, **Jakab** Szilvia, **Janács** Gergely, **Jarabek** Imre, dr. **Jereb** László, **Jeszenszki** Ede, **Jeszenszky** András, **Jeszenszky** Andrásné, **Juhász** Lajos, **Juhász** Pál,

Kaczvinszky Tamás, **Kajon** János, **Kaknics** Lajos, **Kalácska** Zsolt, **Káldy** József, **Kalla** Csaba, **Kapitány** János, **Kaprinnyák** Tibor, **Kara** Miklós, **Kárász** Attila, **Karnis** Balázs, dr. **Kárpáti** László, **Kárpátné** **Ugron** Anikó, dr. **Kassai** Imre, **Kató** Sándor, **Katonáné** **Gombás** Katalin, **Kecskésné** Ica, **Kehl** Vilmosné, **Kelemen** Andrea, **Kelemen** László, **Kelle** Veronika, **Keller** János, **Kemendy** Géza, **Kerekes** Viktor, **Keresztes** György, **Kertész** Kornelia, **Keskeny** József, **Keszi** László, **Kindla** Norbert, **Király** Dénes, dr. **Király** Pál, **Király** Vilmosné, **Királymezei** Viktor, **Kis** Norbert László, **Kismarczi** Attila, **Kiss** Árpád, **Kiss** Béla, **Kiss** Béla, **Kiss** Csaba, **Kiss** Éva, **Kiss** Gyula, **Kiss** József, **Kiss** Károly, **Kiss** László, **Kiss** Szabolcs, **Kissné** **Szabó** Gabriella, **Kisteleki** Péter, **Kladiva** Tamás, **Klemencsics** András, **Klinkó** Nándor, **Koczka** Zoltán, **Kókai** László, **Koleszár** István, **Kollár** Gábor, **Kolozsvári** Ákos, **Komáromi** Ferenc, **Koncz** A., **Kontra** László, **Koós** Zoltán, **Kormos** Krisztina, **Kóródi** Sándor, **Kotány** György, **Kovács** András, **Kovács**

Endre, Kovács Gábor, Kovács Gábor, Kovács István, Kovács János, Kovács László, Kovácsics Ibolya, Kovácsné Gergác Judit, Kozák Gábor, Kozma Béláné Erzsike, Kozma Tibor, Köveskúti Zoltán, Krekk István, Kriskó András, Kriskóné Szel Ágnes, Kronekker József, Kubinyi Balázs, Kulcsár Zsolt, Kulics János, Kupas Deák Zoltán, Kutas Lajos, Künsztler Róbert,

L. Horváth Csilla, Ladányi Roland, Lakatosné J. Mária, Lakó Gábor, Lampert Zsolt, Langó Zoltán, Lázár Andrea, Lázár Tamás, Leopold Dezsőné, Lempel István, Leonhárdt Róbert, Lép Gyula, Léránt János, dr. Lett Béla, dr. Lett Béláné, Limp Tibor, Liptai Gábor, Lomniczi Gergely, Lőrincz József, Lukács István, Lukács Sándor, dr. Lusztig Péter, Luzsi József,

Maár Gyula, Maár Marika, dr. Magas László, Magyar Lajos, Major Zsolt, Majoros Gábor, Mák József, Márcz Mihály, Margescu Tamás, dr. Marosi György, Márton Edit, Márton Elemér, Máté Béla, Máté János, Máté Zoltán, Mátyás Béla, Mécs Csaba, Méder Attila, Megyery Ákos, Meggyesfalvi István, Meggyesi Gyula, Merczel István, Merk István, Merkel Gábor, Merkel Gáborné, Mertz Zsolt, Mesics Bertalan, Mester Gézané, Mészáros Gergely, Mészáros Péter, Mészárosné Kiss Boglárka, Mészely Attila, Mészelyné Gólya Rita, Mezei Attila, Miklós Gábor, Milinszki Tibor, Milotai Gréta, Miszlang Lajos, Mohácsi Attila, Mókus Attila, Molnár Ágnes, Molnár Attila, Molnár György, Molnár István, Molnár József, Molnár László, Molnár Tamás, Montskó Sándor, Mőcsényi Miklós, Mufics Ferenc, Muszka Ferenc, Muth Endre,

Nádas József, Nádasdi Petra, dr. Nádor László, Nagy Attila, dr. Nagy Dániel, Nagy Endre, Nagy Gabriella, Nagy Gergely, Nagy Gyula, Nagy Imre, Nagy László, Nagy Nándor, Nagy Szabolcs, Nagy Zsolt, Prof. dr. Náhlik András, Némedy Zoltán, Németh Gáborné, Németh Imre, Németh István, Németh János, Németh János, Németh Károly, Németh Rudolf, Németh Szilveszter, Némethné P. Gyöngyi, Nérath Imre, Novák Tibor, Novák Tiborné, Nyári Erika, Nyull Balázs,

Ó Szabó Mihály, Ocsovai Zoltán, Oláh Tibor, Orbán Lajos, Orbán Tibor, Orbók Ilona, Orbók Sándor, Omos Balázs, Ormos Balázsné, Orosz Csaba,

Ősz Gusztáv, ifj. Ősz Gusztáv, Őszéné Hajdu Katalin, Őz Zoltán,

Pajor József, Pál Lajos, Palaczki József, Palaczki Józsefné, Pálfi Norbert, Palka Réka, Pallagi László, ifj. Pályi Zoltán, Pap Krisztina, Pápa Zoltán, Pápai Gábor, Papp Gyula, Papp János, Papp József, Papp Mónika, dr. Papp Tivadar, Papp Zoltán, Pappné Mrika, Páris István, Partos Kálmán, Partos Péter, Patócsné Maza Ildikó, Pechtol János, Peer László, Pelsőczy Ferenc, Péntek Péter, Perpék Arnold, Péter Csaba, Péter Nándor, dr. Pethő József, dr. Pethő Józsefné, Petrik János, Pintér Csaba, Pintér Csaba, Pintér Ottó, Pintér Ottó, Pongrácné B. Gyöngyi, Pósa Piroska, Pósan Balázs, Pósan Miklós, Pozsár Sándor, Princzes József, Puskás Lajos, dr. Puskás Lajos, Puskás Zoltán,

Rácz Ferenc, Rácz Miklós, dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó, Radó Zoltán, Raffai Zsolt, Rajkai József, Rajna Zoltán, Rajnai Nándor, Rakonczay Zoltán, Regős György, Reisch Antal, Reischl Gábor, Répászky Miklós, Ripszám István, Ripszámné Litz Ágnes, Roland Migende, Romanova Galina, Rommer József, Róna Zsolt, Rostás Róbert, Rujzam Antal, Ruppert Róbert,

S. Györfi Géza, Sajgó Ferenc, Sándor Zsolt, Sándorné Somlai Kitti, Sári Lajos, Sári Zsolt, dr. Sárvári János, Schiberna Endre, Schmidt Ágnes, Schmotzer András, Schmotzer Andrásné, Schneider Viktor, Scholtz Péter, Schrem Gábor, Schumacher István, Sebő Bálint, Sereg Adrienn, Sereg Róbert, Simon Attila, Simon Sándor, Simonyi István, Simsay István, Sipák Norbert, Sipos József, Sipos László, Sipos Péter, Sipos Sándor, Skerlecz András, dr. Solymos Rezső, dr. Solymos Rezsőné, dr. Somogyvári Vilmos, Söre Imréné Andrea, Spingár Péter, Stánicz László, Sánitz Lászlóné, dr. Stark Magdolna, Stefcsik Viktória, Steiner László, Stubán Zoltán, Svéda Gergely,

Szabó Balázs, Szabó Ferenc, Szabó Gergely, Szabó István, Szabó István, Szabó Lajos, Szabó Mária, Szabó Márton József, Szabó Norbert, Szabó Péter, Szabó Péter, Szabó Sándor, Szabó Tamás, Szabó Tibor, Szabó Vendel, Szabó Zoltán, Szakács Mária, Szakács Sándor, Szakácsi Béla, Szalainé Csomós Krisztina, Szamonek Zoltán, Szamosi Jánosné, Szántai Péter, Szántósiné Stefán Zsuzsanna, Szaszik Mária, Szekán

György, Székely Márta, Szekeres Nikolett, dr. Széles Attila, Szemes Attila, Szénási László, Szénási Miklós, Szentesi Levente, Szenthe Gábor, Szentpéteri Sándor, Szép Tibor, Szerémy Péter, Szeverényi Tamás, Szi Benedek József, Szi Benedek Sándor, Szijártó Tibor, dr. Szikra Dezső, Szikszai Béla, Szivós József, Szobota Csaba, Szőnyi János, Szukics Róbert, Szuper Józsefné, Szuromi Károly, Szuromi László, Szűcs Ferenc, Szűcs János, Szűts Kata,

Takács József, Takács Károly, Takács Tibor, Tallódi Albert, Tamás Antal, Tamás György, Tamás István, Tamba Miklós, Tamba Miklósné, Tátrai Tibor, Telkes Ferenc, Telkes Tamás, Terdik Tibor, Tihanyi Gyula, Tihanyi Pál, Tímár György, dr. Timkó Ágnes, Tomin István, Tomosi Lajos, Toronyai Péter Áron, Toronyi Márton, Toronyi Mártonné, dr. Tóth Aladár, Tóth Attila, Tóth Attila, Tóth Gábor, Tóth István, Tóth József, Tóth Károly, Tóth László, Tóth Péter, Tóth Péter, Tóth Rafael, Tóth Róbert, Tóth Zoltán, Török Bálint, Tunyoginé Etelka, Turóczy Balázs,

Ugró Sándor, Ujvári Petra,

Váczi Edit, Vadász György, Vámos Krisztina, Várady József, Varga András, Varga Attila, Varga Béla, Varga István, Varga László, dr. Varga Szabolcs, Varga Tamás, (Sopron), dr. Varga Tamás, Varga Zoltán, Vas István, Vasas Ernő, Vaski László, Vaspöri Ferenc, Vass Jánosné, Vassné Papp Viktória, Velegi Dániel, Világhy András, Vilmányi Márton, Vilmányi Márton, Vincze Lászlóné, Vinze Ferenc, Vissi Géza, Vízhányó László, Vörös Attila,

Wisnovszki Károly,

Zakariás Éva, Zambó Péter, Zárai László, Zárai László, Zárainé Csiba Mónika, Zay Adorján, Zétényi Zoltán, Zöldág János, Zsigrai Attila, Zsirai Péter, Zsiros Attila, Zsovák Ernő, Zsuppán Ernő,

* * *

A szerkesztő köszönetet mond *Lázár Andreának, Vassné Papp Viktóriának és Berecz Zoltán, Csöngye Szilvia, Greguss László Géza, Guba Csaba, Horváth Péter Brúnó, Lázár Tamás, Merk István, Mohácsi Attila, Pápai Gábor, Pincehelyi József, Ruppert Róbert, Schneidler Viktor és Török Bálint* fotósoknak, valamint *Tóth Aladárnak* az archív fotókért.

Ellesett pillanatok, köszönjük Mecsekiek!

Világhálón a mecseki erdők

A Mecseki Erdészeti Zrt. a világhálón keresztül kívánja megismertetni az általuk végzett termelési munkát. A társaság ezzel kíván nyitni a Mecsekért aggodó zöldszervezetek irányába. Az állami társaság nyitása azért is fontos, mert a zöldszervezetek korábban többször is a mecseki fák védelméért szálltak síkra, tartva attól, hogy a biomassza-tüzelésű pécsi erőmű táplálása miatt drasztikus mértékben fogyatkozik az állomány.

Az állami tulajdonú Mecseki ERDÉSZETI Zrt. termelési vezérigazgató-helyettese, *Szőnyi János* elmondta: azt szeretnék bemutatni, hogy miként végzik munkájukat a kezelésükben lévő 54 ezer hektáros erdőterületen, hiszen a természetjárók számára az ekkora volumenben zajló gazdálkodás rendkívül nehezen áttekinthető. Erdészetenként lebontva, különböző térképen külön jelezve az egyes tevékenységeiket, összesen 54 pontos rajzot tettek közzé, s egy külön táblázatban is bemutatják adataikat.

Tájékoztatása szerint a darabonként kevesebb mint öthektáros erdőrészle-

tek állományát műszerrel mérte fel a hatóság, így ismert a populáció kora, állapota, ami alapján meghatározható a következő húsz-harminc esztendőre vonatkozó gazdálkodás.

A honlapon részletesen közlik azt is, hogy mely területeken végeznek úgynevezett erdőfelújítást. Jelzik azt is, a Mecsek mely erdőrészein folytatnak úgynevezett erdőnevelést, azaz a szakmai szempontból nemkívánatos egyedek eltávolítását, ritkítást. Állítása szerint a 80–130 éves állományt érinti a fakitermelés, a csereseket 80 évesen, a bükköt és a tölgyet 100–130 éves korában vágják ki.

A vezérigazgató-helyettes kiemelte, az elmúlt két évtizedben előregedtek az állami erdők fái, mert kisebb területen végeznek fakitermelést, mint amelyen a vágásérett, 100 év körüli populáció megtalálható. Átlagosan évente a teljes állomány egy százalékát termelhetnék ki, ezzel szemben csupán 0,7 százaléknyi részt érintenek a fakivágások. Tíz évvel ezelőtt még 300 ezer köbméternyi fát vágtak ki a

mecseki erdészet fennhatósága alatti rengetegből, ma már egyharmaddal kevesebbet – elsősorban a természetvédelmi szempontok érvényesülése miatt. Ma már a száraló, azaz a nagyobb, egybefüggő erdőrészletek megtartásával végzendő munkálatokra helyezik a hangsúlyt. Véleménye szerint azért fontos, hogy mindenki számára hozzáférhetővé váljanak az adataik, mert a szükséges információ nélkül nem lehet megítélni a munkájukat, s azt, hogy pontosan milyen tevékenységeket folytat az erdészet.

A tubesi radar védelméért harcoló Civilek a Mecsekért Mozgalom szóvivője, *Vicze Csilla* az erdőgazdaság lépésével kapcsolatosan úgy nyilatkozott: örül a munkák nyomán követhetőségének, ugyanakkor az erdőtörvény célját kell figyelembe venni elsősorban. Eszerint a feladat az erdő megóvása, s nem szabad kiskapukat kihasználva, elszigetelt területeken tarvágásokat végrehajtani.

Bóka Máté Ciprián
(Magyar Nemzet)

Erdészet	Területe	Erdőfelújítás	Erdőnevelés	Szálalás/szálalóvágás	Véghasználat				
Árpádtetői Erdészet	12 023	1 083	9%	900	7%	37	0,31%	36	0,30%
Pécsvárad Erdészet	12 015	691	6%	780	6%	48	0,40%	40	0,33%
Sásdi Erdészet	10 697	1 422	13%	746	7%	0	0,00%	107	1,00%
Sellyei Erdészet	12 013	1 137	9%	883	7%	2	0,02%	55	0,46%
Szigetvári Erdészet	7 392	557	8%	555	8%	1	0,02%	42	0,56%
Végösszeg	54 140	4 890	9%	3 863	7%	88	0,16%	280	0,52%

Hazai farekordok

Rekordméretű fákat találtak Somogyban a Duna-Dráva Nemzeti Park munkatársai. A most föllelt szilfa az 582 centiméteres törzskörméretével, valamint a vadkörte a maga 370 centiméterével országos első a maga nemében. (A törzskörméretet a talaj fölötti 0–130 centiméter közötti magasságban mérik.) Mindkét fa elhagyott, becserejesedett legelőn áll Tapsony, illetve Gadány határában, olyan helyen, ahol a madár is alig jár, legföljebb a nemzeti park kutatói.

Illusztráció. Fotó: Peták István

Hazánk legtermetesebb fáiról egyébként nyilvános lista áll rendelkezésre,

ami a www.dendromania.hu honlapon olvasható. A honlapot *Pósvai György*, a Magyar Tudományos Akadémia Szegei Biológiai Központ Biológiai Intézetének igazgatója tartja fenn, és – bejelentések alapján is – folyamatosan frissíti. Ebből kiderül, hogy hazánk legnagyobb törzskörméretű fái a fekete és a fehér nyár közül kerülnek ki. A csúcstartó 1064 centiméteres körméretével a Révfa határában álló fekete nyár, de rajta kívül Adony, Süttő és Köröstarcsa is büszkélkedhet 1000 centimétert meghaladó törzskörméretű nyárfákkal.

Biztos második helyen áll a pápai platóan a 992 centiméteres körméretével, de a szabolcsbákai 840 centiméteres fűz is csúcstartó a maga nemében, Szentgyörgyvár és Nagykutas pedig a rekordméretű, a 810 centiméteres körméretet meghaladó szelidgesztenyéivel dicsekedhet.

A tölgyek versenyében a Bak határában álló kocsányos tölgy viszi el a pálmát a 740 centiméterével, Ikervár pedig a 642 centiméteres hegyi juharjával tűnik ki. A különlegességek tekintetében Iharosberény verhetetlen: az 537 centiméteres körátmérőjű himalájai cédrusa, valamint a 712 centiméteres óriás mamutfenyője egyaránt rekordnak számít. Iváncsa az 582 centiméteres törzskörméretű tulipánfája miatt nevezetes, Kőszeg pedig azért, mert olyan hatalmas kúszó borostyánnak ad otthont, amelynek körmérete 85 centiméter.

V.L.
(Szabad Föld)

Fontos feladatunk a jó kommunikáció

Beszélgetés Lázár Andreával, a Mecseki Erdészeti Zrt. kommunikációs vezetőjével

– 2001. óta dolgozom a részvénytársaságnál, és már a kezdetekkor is kommunikációval foglalkoztam. Ezt azért tartom fontosnak, mert tíz évvel ezelőtt még csak elvétve találtunk olyan erdőgazdálkodó céget, akiknek már akkor fontos volt, hogy legyen olyan főállású szakembere, aki külső-belső kommunikációs kapcsolatokkal foglalkozik. Azóta az idő bebizonyította, hogy helyes volt a vezetőség döntése. Nehéz lenne forintosítani a munkám értékét, vagy mondjuk úgy, hasznát, de számtalan példa és felmérés igazolja, hogy ha egy cég közössége munkája alapján elvárja, hogy szűkebb-tágabb környezete is elismerje, akkor az átgondolt, kommunikáció elengedhetetlen.

– *Úgy tudom, hogy ezen kívül van más feladatod is.*

– Valóban, nemcsak a zrt. kommunikációjának szervezése a feladat, hanem a Mecsextrem Park marketingmunkáját is én menedzselem. Mivel ez a vállalkozás az erdőszakmától – mondhatjuk – igen távol áll, és azzal a meggyőződéssel hajtottuk végre ezt a beruházást, hogy a több lábón élés biztonságot adhat a Mecseki Erdészeti Zrt.-nek, különösen fontos a parkkal kapcsolatos kommunikációs tevékenység. Bár évről évre egyre több vendég érkezik hozzánk, nem lazíthatunk, ha továbbra is növelni akarjuk a látogatószámot. Az induláshoz képest talán könnyebb helyzetben vagyunk, hiszen azok a gyerekek és felnőttek, akik már eltöltöttek egy-egy napot nálunk, jó hírét viszik a parknak.

– *A Vándorgyűlés sokrétű feladatot jelentett számodra...*

– Igen, és éppen ezért csapatmunka volt ez a javából. A felelősség hármunk, Papp Viktória főszervező, Horváth Péter Brúnó, valamint jómagam között oszlott meg. Külön lehetőség és szerencsés egybeesés volt az a tény, hogy Pécs Európa egyik kulturális fővárosa ebben az évben. Igyekeztünk figyelembe venni azok véleményét, akik a '95-ös vándorgyűlést szervezték, hiszen az annyira jól sikerült, hogy úgy gondoltuk, azt nagyon nehéz lenne túlszárnyalni. Mivel minden rendezvény más és más, reméltük, ha a korábbi tapasztalatok és az új ötletek alapján szívvel-lélekkel dolgozunk, sikerül mindenki számára emlékezetes vándorgyűlést összehoznunk. Az időjárási tényező egy ilyen, jórészt szabadtéri rendezvényen

meghatározó, de így utólag azt kell mondanom, túlzottan az sem zavarta a programokat. A megnyitó előtt néhány órával még ömlött az eső a városban, de mire a megnyitó szavak elhangzottak, néhány percre még a Nap is kisütött, így szépen minden a tervek szerint bonyolódhatott le.

– *A baráti találkozó előtti vélemények is ezt igazolták. Az esti találkozóra pedig sokáig kerestem egy megfelelő jelzőt, és azt hiszem, eleganciájával tűnt ki az utóbbi idők erdőszervezői közül.*

– Szerettünk volna egy hangulatos beszélgetős-barátkozós estet, ahol nem a különböző műsorszámoké a főszerep, hanem a régi ismerősökkel való találkozásokon, a meghitt beszélgetéseken van a hangsúly. Ennek megfelelően terveztük meg a terem berendezését. A kerek asztalok, a visszafogott fények mind hozzájárultak a megfelelő hangulat eléréséhez. Úgy érzem, hogy a közgyűlés is jól sikerült, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a vándorgyűlések történetében először adott volt az online követhetőség, így a világon bárhol látni lehetett a közgyűlés eseményeit.

A vándorgyűlést követő napon rendeztük meg az I. Nemzetközi Erdészeti Kommunikációs Konferenciát, amely szerintem összességében jól sikerült. Tanulságos volt rendezőnek, előadónak, hallgatónak egyaránt. Egységes erdőszeti kommunikációra van szükség, melyről Káldy vezérigazgató úr a megnyitójában is szólt. Talán ez a konferencia lendületet ad annak a folyamatnak, ami itt elkezdődött.

– *Gratulálok, szép munka volt.*

Pápai Gábor

Állásajánlatok

Az Ipoly Erdő Zrt. Királyréti Erdészete kerületvezető erdőész – vadászházi gondnok pár jelentkezését várja.

Kerületvezető erdőész:

Feladata:

Kerületvezető erdőszeti munkakör betöltése.

Alkalmazási feltételek:

erdésztechnikai végzettség,
35 évnél fiatalabb életkor,
10 év erdőgazdálkodásban eltöltött gyakorlat.

Előnyök:

természetközeli erdőgazdálkodási módok ismerete, gyakorlati alkalmazása,
német és/vagy angol nyelv ismerete,
saját terepjáró megléte.

Vadászházi gondnok

Feladata:

17 férőhelyes vadászház vállalkozási formában történő működtetése.

Alkalmazási feltétel:

Vadászház teljes körű működtetésére önállóan alkalmas személyiség

Előnyök:

német és/vagy angol nyelv ismerete,
számítógép felhasználói szintű ismerete.

Amit biztosítunk:

szolgálati lakás a vadászház szolgálati lakrészében,
bérezés, juttatás megegyezés szerint.

Jelentkezni a kiralyret@ipolyerdo.hu e-mail címre küldött önéletrajzokkal lehet.

Az erdő és a zöld gondolat

I. Nemzetközi Erdészeti Kommunikációs Konferencia

Az OEE Közönségkapcsolatok Szakosztálya kezdeményezését, hogy legyen egy átfogó az eddigi döcögős erdészeti kommunikációval foglalkozó konferencia, a Mecseki Erdészeti Zrt. azonnal felkarolta, és az ország legszebb belsőépítészeti környezetében helyet is adott a két külföldi előadóval nemzetközivé előlépett rendezvénynek. Több, mint fél száz érintett szakember előtt *Káldy József* vezérigazgató nyitotta meg a konferenciát. Mint mondotta, nagy szükség van e témában is az együttgondolkodásra, és a vándorgyűlést megnyitó beszédéből idézett:

„szomorú az a tény, hogy az évek sokasága alatt nem tudtunk valós képet közvetíteni a társadalom felé szeretett szakmánkról. A közvélemény az erdészt ma is a „favágóval”, a természeti környezet pusztítójával azonosítja. Ha felfezem azt a kérdést megtettünk-e min-

dent, megteszünk-e mindent, hogy visszafordíthatatlanul egy pozitív kép legyen a társadalom számára rólunk, akkor a válaszom: nem! Ez engem arra sarkall, hogy a kommunikációs lehetőségek gazdag tárbázának kibasználásával dolgozzunk együtt. Ennek megváltoztatására, valós összefogásra van szükség.

Szükség van arra, hogy végre belásuk és elismerjük, hogy ez egy szakma. Aminek kiváló képviselői vannak szerte az országban, sőt többen közülük ma is segítik a helyi kommunikációs munkánkat. Igen ám, csak véleményem szerint ezek a sejtek nem érnek össze.

Nincs egységes, országos irányítás. Nincs egy arc, egy szóvivő, akibez kapcsolni lehetne az erdészt, aki remek, sokak számára elismerést kiváltó munkát

végez. Pedig programok sokasága sorakozik, elvégzett munkák garmadája igazolja az erdész társadalomért végzett kimagasló munkáját. Nem sorolom tovább, tudjátok a folytatást.

És mégis mintha egyhelyben állnánk. Ezért ennek megváltoztatására kérem az MNV Zrt. vezetőit, kérem az Egyesület új vezetését.

Összefoglalva: „Egységes, egy kézből irányított erdészeti kommunikáció kell!”

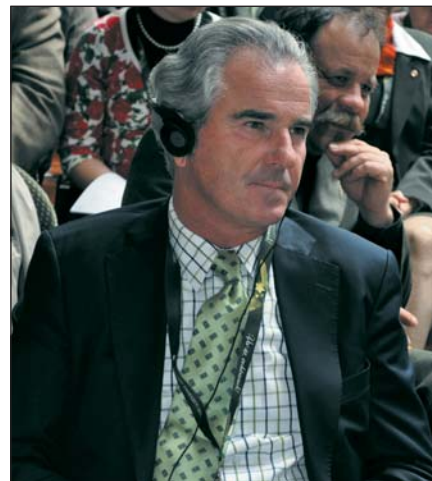

Náblík András dékán levezető elnök elsőnek *Zétényi Zoltánt*, a rendezvény főszervezőjét kérte fel előadásának megtartására, „Az ágazatok közötti konfliktusok manifesztálódása a sajtóban címmel.” Manifesztálódás ide, manifesztálódás oda, az elmondottak megértetése – különösen a külföldi vendégekkel – bizony embert próbáló feladat volt a tolmácsoknak is. Nem volt szerencsés a majd két évtizeddel ezelőtt megjelent sajtóvitát citálni, hiszen arra a jelenlévők túlnyomó többsége nem is emlékezett, illetve emlékezhetett, hiszen jószérivel akkor még a középiskola padjában manifesztálódtak. Az élő napjaink problémái helyett elvont filozofikus diagnózist hallhattunk, követendő terápia helyett.

Előételnek ehetőbb volt a következő előadás, ahol a társadalom ökológiai jelenségekkel kapcsolatos percepciójáról hallhattunk. (Vajon miért van az, hogy némely előadók azt gondolják, hogy egy idegen szavakkal tüzelt cikk vagy előadás hatásosabb, mint az egyes szavak anyanyelvi megfelelőjének használata?)

Kávészünet után *Szedllák Tamás* jóvoltából bepillantottunk a Brüsszelben történetekre, majd a Forestry Communica-

tion Network képviselőjében *Ingwald Gschwandtl* tájékoztata a jelenlévőket az

európai erdők helyzetéről. E téren Európa jól áll. De általában máshol sem jobb a helyzet a közvélemény megítélésénél. 80 százalék azt hiszi hogy csökken az EU erdőterülete, pedig ennek az ellenkezője igaz. A média a szenzációt keresi, így egy jó kis erdőtüz kapósabb a médiának, mint az erdőtelepítés. A kommunikációt helyi szintre kell lebontani. A probléma közlése legyen egyszerű és rövid, mondtotta az előadó.

A Szlovén Erdészeti Szolgálattól *Borut Debevc* erdőmérnök foglalta össze a szakma PR munkáját. Mint megtudtuk 314 ezer magánerdő-tulajdonosuk van átlag 2,8 ha erdőtulajdonnal. Ez meghatározza tevékenységüket. A szakmai tanácsadás áll az első helyen. Díj van kiírva a legjobb magánerdő-tulajdonosnak, és a „versenyt” nagy publicitás kíséri. Nyolcvan erdei iskolájuk van, kommunikációs kézikönyv az erdészek számára, hiszen a legjobb szakember is lehet

a legrosszabb kommunikátor. Továbbképzést tartanak az erdőmérnököknek. Megtudtuk, hogy Szlovéniában egyféle egyenruha van az erdészeknek, és még a gépkocsijuk is egyforma, jól látható emblémával. Lám ilyen egyszerű is lehet ez a fránya PR-tevékenység. Mikor lesz nálunk hasonló a helyzet? *De Gaulle* tábornok fakadt ki egyszer: „Képtelenség irányítani egy olyan országot ahol majd hatszázféle sajtó van”. Nos, hogyan legyen egyetértés vagy együttgondolkodás ahol ennyiféle erdész egyenruha van, kérdezhetjük idehaza.

Gállbidy László (WWF) friss USA útjának tanulságairól számolt be. Figyelmeztette az erdészeket, hogy ma már nem elég Kaán Károlyra hivatkozni, hanem úgy is kell viszonyulni az erdőkhöz. Áttörést lát a száraló és a folyamatos erdőborítás felé való elmozdulásban.

Ebédészünet után már egyre inkább rólunk szóltak az előadók. *Varga Tamástól* (Erdészeti Múzeum, Sopron)

megtudtuk, hogy évszázaddal ezelőtt sem volt jobb a helyzet a szakmai információ terén. *Dr. Stark Magdolna* a tőle megszokott színvonalon szólt a konfliktusok kialakulásáról, feltárásáról, és azok feloldásáról. Az érték, érdek, véle-

mény hármass összetartozásáról, melyet nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Dr. Molnár Katalin, a soproni egyetem oktatója „Az iskolai oktatás és a családok erdővel kapcsolatos ismeretei”-ről tartott előadást, melyet *dr. Hartl Éva* „Környezetünk az erdő” című mondanója követett, melyet egy hasonló témájú pedagógus-továbbképzés végén készült felméréssel illusztrált.

Ferling József a Ferling PR ügyvezető igazgatója tanulságos észleléseiről számolt be, melyeket az egyes erdész témájú elektronikus fiókokban tapasztalt. Előadásának címe: „Hogy a médiamunkások is lássák a fák közt az erdőt.” volt, mely nemcsak a kezdő médiásoknak volt hasznos..

Vereb István, a Nyírerdő Zrt. sajtóreferense és *Lomniczi Gergely*, a Pilisi Parkerdő Zrt. szövívője mint felkért hozzászólók számoltak be tevékenységükről, rámutatva arra, hogy hatékony munkát csak főállásúként végezhetnek.

A záró előadást *dr. Nagy Dániel* főosztályvezető (FVM TEF) tartotta. Említést tett a káros, olykor hatásvadász és szakmainak egyáltalán nem nevezhető kommunikációról, egyes kérdésekben az állam tehetetlenségéről. Szükségesnek tartotta a társadalom felé az erdővel, erdőgazdálkodással kapcsolatos fogalomrendszer tisztázását. Ennek kapcsán néhányat felsorolt gyengeségeinkből. Ilyen a már fent említett sokféle egyenruha, és egyéb karakteres, pl. cégelek sokfélesége, a sündisznoállás sokszor a kritikákkal szemben, tisztázatlan szerzői jogviszonyok. Erősségünk viszont, hogy erdészeink vidéken élnek, az erdészeti tevékenység fenntartható, és alapjában véve nem negatív az erdészek társadalmi megítélése.

A hosszú nap összefoglalóját, *Náblik András* dékán tartotta, majd *Káldy József* és *Zétényi Zoltán* mondott köszönetet a szervezésben segítő kollégáknak.

Pápai Gábor

Erdészverseny 2010

Az idén a Mecseki Erdészeti Zrt. adott otthont az erdészversenynek, az erdésztechnikusaink két évente megrendezett szakmai vetélkedőjének.

A verseny kiválóan sikerült, mind a versenyzők, mind a szervezők derekasan kitettek magukért. Óriási ötlet volt, hogy a versenyt a 13. Európai Bányász-Kohász Találkozó keretében megrendezett 8. Magyar Bányász-Kohász-Erdész Találkozóhoz kötve szervezték, amely szervesen illeszkedett a Pécs – mint Európa kulturális fővárosa – által szervezett rendezvénysorozatba.

A kétnapos verseny szünetében a csapatok tagjai részt vehettek a Találkozó ünnepélyes megnyitóján és az azt követő közös vacsorán a bányászokkal-kohászokkal. Sok régi – már-már elfeledett – baráttal sikerült így a kapcsolatot feleleveníteni és közben a bányász-kohászvilág színes, számunkra is érdekes különlegességeit (Európa sok országának bányászoltözei, bányászzenekari és zenéje, bányáspálinkái, bányáskislányai és egyéb) megismerni. A szombati díszfelvonuláson Európa különböző országaiból 2000-3000 bányász, kohász és erdész vett részt. A találkozó alkalmával szabadtéren és a rendezvény központját jelentő csarnokban felléptek a fogadó ország és a külföldi vendégek bányász-zenekari, hazai népművészeti együttesek. A találkozó látványos csúcseménye a díszfelvonulás volt, melynek során a résztvevők egyenruháikban zárt rendben,

zenekaraikkal és szakmai zászlóikkal végigvonultak a belvárosban, a város főterén összegyűltek, majd a fogadó ország vezetői ünnepi külsőségek között felkötötték a zászlókra a rendezvény emlékszalagját.

A verseny egyébként a két nap alatt teljesen szabályosan, jól szervezeten zajlott a csodálatos mecseki erdőben és a szépen felújított pécsváradi várban. A szervezőknek még az időjárásért felelősökkel is sikerült megállapodniuk, a verseny ideje alatt felfüggesztették az esőt és így a verseny eszményi körül-

mények között folyhatott. A verseny lefolyásáról és a született eredményekről – nyilván – a fogadó részvénytársaság fogja tájékoztatni a szakközönséget.

A megyei fordulókot követően a döntőben 21 versenyző közül került ki a végső győztes, az ország legjobb erdésze. *Gál Sándornak*, a Zalaerdő Zrt. versenyzőjének rendkívül szoros versenyben, 739,6 ponttal sikerült győzedelmeskednie. Őt alig 3 ponttal lemaradva *Tuba Gábor* (SEFAG Zrt.)

követte, harmadik helyen pedig a Mecseki Erdészeti Zrt. döntőse, *Fucskár Gábor* végzett 731,3 ponttal. Gyönyörű, esőmentes májusi hétvégén zajlott a vetélkedő. A hét szakmai versenyszám között volt többek között lövészet, határ-azonosítás, fakészlet-meghatározás és trófeabecslés is. *Gál Sándor* ez utóbbi szám teljesítésében volt kiemelkedő, maximális ponttal jeleskedett.

Az eredményhirdetésre a pécsváradi Várban került sor. A nagyszerű hangulatról a Baranya Vadászklub Egyesület gondoskodott. Az első három helyezett

pénzjutalomban részesült, illetve a STIHL felajánlásával egy-egy nagy értékű motorfűrész is kaptak. Továbbá az első helyezett a CGPI Kft. GPS készülékét nyerte meg.

Köszönjük a Mecseki Erdőgazdaságnak és Pécs városának az élményt jelentő rendezvényen való részvétel lehetőségét, a példás szervezést és vendégszeretetet.

Keresztes György – Ferling

Bontóvágás vizsgálata az Őrségben

A hazai erdészszakmában az elmúlt 10 évben megindult szemléletváltást és formálódást jól bizonyítja, hogy napjainkban az erdőgazdálkodás gyakorlatával foglalkozó szakmai fórumok egyik kiemelkedő vitatémája a természetes folyamatokra alapozott, a természettel szorosan együttműködő („természetközeli”) kezelési eljárások alkalmazhatósága. Ezen belül a hazai, még értékesnek számító, természetéhez közeli állapotú erdeink kezelésével kapcsolatban kiemelt kérdéskörnek tekinthető a vágásos üzemről az átalakító, ill. a szálaló üzemre való áttérés. Mivel az ehhez szükséges ismeretek egy részéhez régre kell visszanyúlni, valamint a tapasztalatok még hiányosak, ezért ezen üzemmódok biológiai, társadalmi, gazdasági feltételeiről, technikai megvalósításuk lehetőségeiről ma még intenzív vita folyik.

Mindezek mellett fontos, hogy azokban az állományokban, ahol a közeljövőben nem várható a vágásos üzemre való áttérés a szálaló, ill. átalakító üzemre, minél nagyobb teret kapjon az erdők természetes felújítása. Bizonyos erdőtársulások (pl. hegyvidéki bükkösök) esetében ez napjainkban általános gyakorlat, más őshonos fafajú erdőtársulásokban viszont elsősorban mesterséges felújítást alkalmaznak (pl. alföldi kocsányos tölgyesek). Azokon a területeken, ahol a termőhely lehetővé teszi, érdemes lenne szélesebb körben alkalmazni a természetes felújítást annak mind gazdasági, mind természetvédelmi előnyei miatt.

Régóta ismert tény, hogy hegy- és dombvidéki bükköseink, tölgyeseink, csereseink túlnyomó része alkalmas a magról történő fokozatos felújításra, míg például az erdeifenyő esetében ez vita tárgya. Pedig ez egy fontos kérdés, különösen az Őrség területén, ahol ez az értékes fafaj még nagy területeken képviseli a természetvédelmi szempontból is igen jelentős lombelegyes erdeifenyvesek (*Genisto-nervatae Pine-tum*) állományait. Az Őrségben ma jel-

1. kép. Kontroll terület (21D)

lemzően mind az elegyes, mind a monodomináns fenyeveseket mesterséges úton újítják fel. Az Őrségi erdeifenyvesek üzemi léptékben történő természetes felújítását részben az ebben szerzett viszonylag kevés tapasztalat magyarázza. Ennek megszerzéséhez jól dokumentált és időben folyamatosan nyommon követett erdészeti kísérletek szükségesek, amelynek fontosságát felismerték a régióban dolgozó erdőgazdálkodó szakemberek.

Jelen tanulmány három lombelegyes erdeifenyves-állományban megindított természetes felújítási kísérlet rövid távú eredményeit szeretné bemutatni, melyben igyekszünk egyfajta predikciót adni a kísérlet sikerességét illetően. Fontos előrebocsátani, hogy a tanulmány a szukcessziós változásoknak csak egy pillanatképét mutatja be, a felújítóvágásokban elért teljesítmények értékeléséhez ennél hosszabb adatsorra (legalább tíz évre) lesz szükség.

A kísérlet kezdeti feltételeit a Szombathelyi Erdészeti Zrt. Szentgotthárdi Igazgatósága teremtette meg. A beavatkozás helyszínéül kiválasztott erdőrészeket (**Őriszentpéter 21D**, **Szalafő 11J** és **Szalafő 14I**) három hektáron kerítéssel körbekerítették és hat, közel egyenlő méretű parcellára osztották fel. Mindhárom erdőrészletben a faállomány kora 60-75 év volt, melyet elegyesen alkotott az erdeifenyő (*Pinus sylvestris*) és a kocsánytalan tölgy (*Quercus petraea*), amelyek alatt a gyertyán (*Carpinus betu-*

lus) alkotott második lombkoronaszintet. 2004/2005 telén területenként három parcellában terv szerint közepes erélyű (30%-os), kettőben pedig erősebb (50%-os) egyenletes bontóvágást hajtottak végre, egy parcellában nem történt beavatkozás (kontroll terület). A szalafői területek tengerszint feletti magassága 300 m, az őriszentpéteri területé 200 m. A részleteket gyertyános-tölgyes klíma, vályogon kialakult, pszeudoglejes barna erdőtalaj, mély, többletvízhatástól függetlenül termőréteg jellemzi. A bontás évében a kocsánytalan tölgy állomány közepes makktermést produkált.

Az Erdészet felkérésére 2007-ben csatlakoztunk a munkához, és egy szakdolgozat keretében a beavatkozásnak elsősorban az újulatra, a lágy szárú és mohaszintre gyakorolt hatását vizsgáltuk. A vizsgálat kérdései: A kezelés hogyan hat az újulat, lágy szárú és mohaszint faji összetételére, valamint az egyes fajok tömegességére? A kezelés hatása eltér-e, és ha igen, milyen mértékben az egyes állományok tekintetében? Milyen összefüggések figyelhetők meg a megváltozott háttérváltozók (elsősorban a fény és aljzatviszonyok) és a növényzet között?

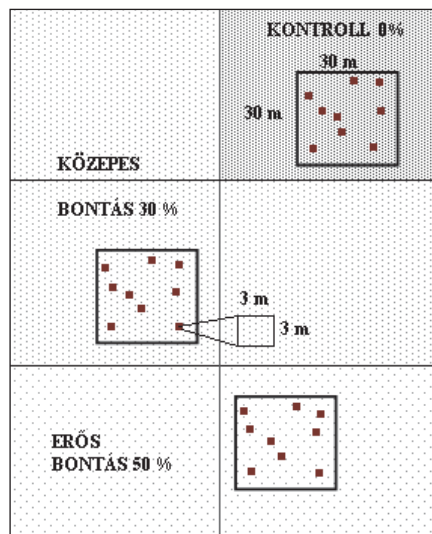
Terepi mintavétel leírása

A terület többszöri bejárása után minden erdőrészletben 3 db 30x30 m-es mintavételi területet jelöltünk ki: egyet a kontroll területen (K – 1. kép), kettőt a kezelt parcellákban (KB – közepesen

ELTE Növényrendszertani és Ökológiai Tanszék, H-1117 Budapest, Pázmány P. stny. 1/C

* kapcsolattartó szerző, e-mail: borsolada@gmail.com, telefon: 06203880643

bontott – 2. kép, EB – erősen bontott). A faállományra vonatkozó adatgyűjtést követően ezeket a mintavételi területeket szisztematikusan 9 részre osztottuk fel, melyekben véletlenszerűen helyeztünk el egy-egy 3x3 m-es mintavételi egységet (1. ábra). Ezekben a kvadrátokban becsültük az avar, az ásványi talajfelszín, a lágyszárú és moha fajok, valamint a faszárú újulat borítását. Az újulat esetében négy méretosztályban

1. ábra. Kísérleti elrendezés a 3 hektáros területeken

az egyedszámot is becsültük. A fény mennyiségének becslésére kétféle módszert alkalmaztunk: a lombkorona záródásihiányát denzióméterrel (négyzetráccsal ellátott domború tükör), a lombkorona fényáteresztését (diffúz fény relatív mennyiségét) LAI-2000 műszerrel mértük. A méréseket 2007 nyá-

rán végeztük, melyeket 2008-ban megismételtünk. E dolgozat a 2008-as adatokon végzett elemzésekre épült.

Eredményeink

A bontás hatására legszembetűnőbb a **fényviszonyok** változása volt. A diffúz fény relatív mennyisége a közepesen bontott területeken átlagosan 15-20% körüli érték, az erősen bontott területeken 30-40 %.

A kezelés hatására a **gyepszint** (lágyszárúak és 50 cm alatti faszárúak) borítása növekvő tendenciát mutatott a kontroll (közel nádum állapot), közepes bontás, erős bontás irányában az egyes mintaterületeken, amiben elsősorban a fénynek volt kulcsszerepe. Az erdőrészek közötti eltérés minimális a bontás hatásához képest, bár a 21D-ben a közepes és erős bontás közötti eltérés kisebb (pedig a fényviszonyok közötti eltérés jelentős), mint a másik két részletben. A gyepszint borítása szoros negatív összefüggést mutatott a lombavar borításával. A bontás hatására a lágyszárú fajok **száma** is jelentősen megnövekedett. Termőhelyi igényük alapján négy csoportba soroltuk őket, részese-
désük a bontott területeken nagyon hasonlóan alakult: 38-45 %-ot tettek ki az acidofrekvens fajok, 20-25 %-ot a mezofil lomberdei fajok, 10-20 % volt a réti fajok részese-
dése, 15-25 % körüli pedig a gyomfajoké (átlagosan 40 fajból). A bontott területeken helyenként védett fajok is megjelentek: henyé boroszlán (*Daphne cneorum* subs. *arbusculoides*), kis körtike (*Pyrola minor*), kornistárnics (*Gentiana pneumonanthe*). A

lágyszárú fajok kvadrátonkénti borítása és fajszáma jelentős ingadozást mutatott. A pionír fajok közül említést érdemel a bibíreses nyír (*Betula pendula*) és a kecskefűz (*Salix caprea*), rezgőnyár viszont alig volt jelen. A felújulás szempontjából fontos még megemlíteni a közönséges gyertyánt (*Carpinus betulus*). Ebből a fajból a kvadrátokba kerülő csemeteszámok jelentéktelen mennyiségnek adódtak, gondot a későbbiekben a tuskókról újrasarjadó egyedek okozhatnak.

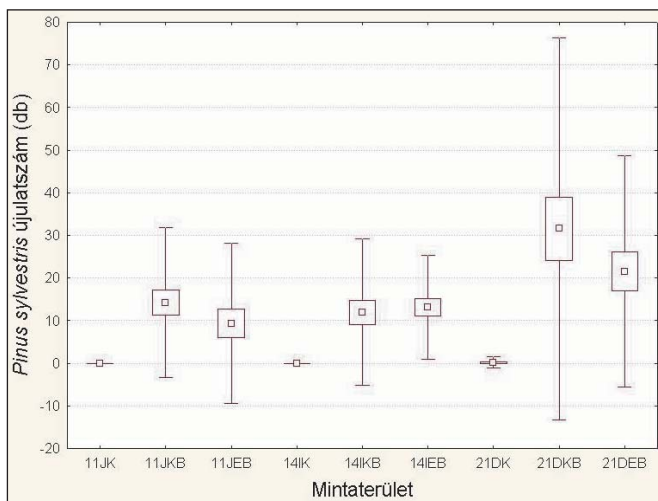
A lágyszárú fajok között magas borításértékeik miatt kiemelt változókként kezeltük a siskanádtippan (*Calamagrostis epigeios*) és a vadszedert (*Rubus fruticosus* agg.) fajokat, hisz szerepük a felújulás sikerességében (ill. sikertelenségében) nem elhanyagolható. A két faj bontásra adott válasza eltérő: a **siskanádtippan** a bontott területeken mérsékelt (10-20 %-os) borítást mutatott. Ettől eltérő a 21D állomány erős bontása, itt borítása 40% körüli értéket vett fel. Ez összefüggésben lehet azzal, hogy ezen a mintaterületen a relatív diffúz fény mennyisége sokkal nagyobb volt, mint a többiben. Feltételezhető, hogy e faj tömeges elszaporodása a fény mennyiség egy bizonyos küszöbértéke felett várható. A **vadszedert** is érzékenyen reagált a bontásra, de borítása jóval egyenletesebben követte a fényviszonyok változását (közepesen bontott területeken átlagosan 10-15 %, erősen bontottakban 25-30 %).

A **mohaborítás** minden erdőrészekben nagyobb volt a bontott mintanegyzetekben, azonban az egyes erdőrészek között megnyilvánuló különbség itt már jelentősebb mértékű volt. A bontott területeken elsősorban a nyílt ásványi talajfelszín igénylő, acidofil fajok jelentek meg, amiből arra lehet következtetni, hogy a mohafajok megjelenésében és megtelepedésében nem a fény mennyiség növekedése a legfontosabb tényező, hanem a megjelenő megfelelő aljzattípusok, agyagkibúvások, ásványi talajfelszínének mennyisége.

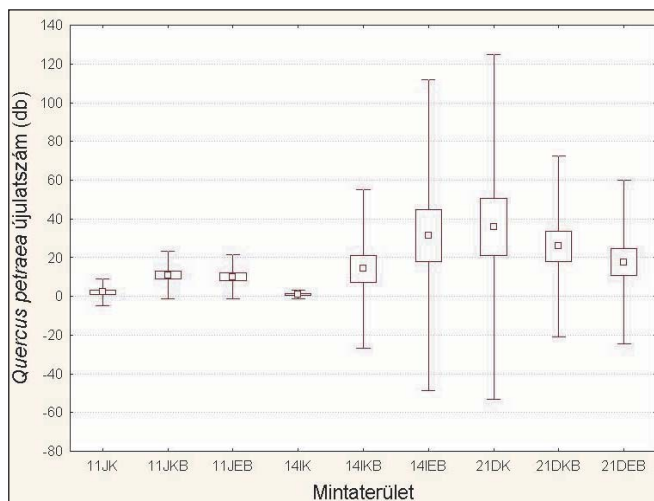
Az **erdeifenyő** újulat összes egyedszámát tekintve a bontás hatása jelentős: a kontrollhoz képest (ahol számuk közel nulla volt) nagy egyedszámmal jelent meg a bontott állományokban mindhárom erdőrészekben (2. ábra). Az újulat mennyisége a 21D bontott mintaterületein jóval nagyobb volt, mint a másik két részletben, viszont a közepesen és erősen bontott területek egyedszámai között nem volt jelentős különbség (még annak ellenére sem,

2. kép. Közepesen bontott terület (21D)

2. ábra. Erdeifenyő újulat egyedszám mintaterületenkénti átlaga (kis négyzet) a 9 db mintavételi egység alapján, a mintaátlag szórása (nagyobb négyzet, \pm SE), valamint a szórása (\pm SD)

3. ábra. Kocsánytalan tölgy újulat egyedszám mintaterületenkénti átlaga (kis négyzet) a 9 db mintavételi egység alapján, a mintaátlag szórása (nagyobb négyzet, \pm SE), valamint a szórása (\pm SD)

hogy az erős bontásban jelentősen nagyobb volt a fény mennyisége). Az 1-es méretkategóriába (0-10 cm) tartozó erdeifenyő újulat mennyisége mindhárom állományban a közepes bontású területen volt a legmagasabb. Az erdeifenyő – mint fényigényes faj – megtelepedésében a legnagyobb szerepe a fény mennyiségének és a nyílt ásványi talajfelszínnek van. Vizsgálatunkban az erdeifenyő újulat egyedszám a gyep-, ill. mohaszint borítással is pozitív összefüggést mutatott. Ezek alapján feltételezhető, hogy a csemeték növekedése, fejlődése viszonylag „zártabb” (40-60%) lágyszárú állomány között is lehetséges. A közepesen bontott területeken már 20% körüli diffúz fénymennyiség is elegendőnek látszik a magvak megtelepedéséhez és a magoncok fejlődéséhez, a mérsékelt lágyszárú borításnak köszönhetően pedig még néhány évig a további magászórásból származó egyedek csírázási feltételei is adottak. A 2-es és 3-as méretkategória (10-50 ill. 50-100 cm) esetében a fénynek kifejezettebb szerepe van. A mohaszőnyeg megléte lokálisan olyan feltételeket tud biztosítani a csemeték számára, melyek leginkább a szárazabb, aszályos időszakokban a túlélést biztosítják.

A **kocsánytalan tölgy** újulat esetében már egészen más a helyzet. A csemeték száma nagyon eltért mind az erdőrészeket között, mind azokon belül is (3. ábra). Intuitíve azzal a feltételezéssel élünk, hogy a tölgycsemeték megjelenésében is nagy szerepe kellene hogy legyen akár a fénynek, akár a megfelelő talajfelszínnek, nekünk azonban ezt az összefüggést nem sikerült kimutatnunk. Az avarszőnyeg meglététől függetlenül is képes a tölgy megtelepedni, ezt mutat-

ta a 21D kontrollterületen lévő jelentős csemeteszám. Hozzá kell tennünk, hogy ez a kontrollterület nyitottabb a másik két területhez képest, ugyanis hiányzik belőle a második lombkoronaszint. A tölgy újulat mennyisége a legkisebb méretosztályban a vizsgált változóktól független volt. Feltételezhetően nagyobb szerepe van a makktermő anyafák jelenlétének és közelségének, ill. a talaj víztartalmának. A legnagyobb (3-as) méretosztályból kikerülő egyedszámok és a gyepszint, ill. a szederborítás között látható pozitív kapcsolat azt mutatja, hogy a felújulást (a csemeték fejlődését) jelen stádiumban nem hátráltatják e tényezők.

Összegzés

A kísérlet eddigi eredményei alapján feltételezhető, hogy a természetes felújítás sikeres lesz, a bontott állományokban megfelelő mennyiségű újulat van mindkét fafajból. Viszont a túlzott bontás (pl. a 21D állományban) a vágásnövényzet nagymértékű megjelenését eredményezte, ami sem felújítási, sem természetvédelmi szempontból nem kedvező. Ked-

vezőbb lenne az egyenletes bontás helyett csoportos bontások (lékek) alkalmazása egy horizontálisan heterogénebb állományszerkezet kialakítása, amelyekben a relatív fény nem haladja meg a 20%-ot. Ennek során egy kisebb borítású, alapvetően erdei fajokból álló aljnövényzet megjelenése várható, a sikeres felújítás mellett. Az így felújult állományokban valószínűleg nagyobb lesz a lombos fajok (köztük a gyertyán) elegyaránya. A végső cél az lenne, ha a tölgy és az erdeifenyő felújítását, a vegyes korú erdő folyamatos borítását megtartva (vagyis vágásterület kialakítása nélkül) lehetne elérni. Monodomináns állományok ilyen módon feltehetőleg nem alakíthatók ki, de ez sem gazdasági, sem természetvédelmi szempontból nem is lehet cél. Ha a természetes felújulás során erdeifenyő, tölgy, bükk, gyertyán elegyes erdők jönnek létre, akkor ezek a régióban a termőhelynek megfelelő, természetvédelmi szempontból értékes állományoknak tekinthetők, és gazdaságilag is viszonylag sikeresen, kevés költséggel hasznosíthatók.

Vadászati, erdészeti szakirodalom, valamint Nimród vadászújság 1972-1988-ig, 1 db fehérarany vadászgyűrű eladó. Érdeklődni este 18–20 óra között az alábbi telefonszámon 06-70-258-4111

Honlapjaink:
www.oee.hu
www.erdeszetilapok.hu
www.forestpress.hu
www.erdo.hu
www.mgszh.gov.hu

Barangolás a libanoni cédrusok földjén

A Libanonba látogatók legszebb, s egyzersmind legmaradandóbb élményeit mindenekelőtt a cédrusok, illetve cédruserdők megtekintése, valamint a bennük eltöltött rövid, ám kellemes idő jelenti. Mint ismeretes, a libanoni cédrusok Földünk legidősebb, s egyben legértékesebb reliktumai. Valamennyi ide látogató türelmetlenül várja azt a pillanatot, amikor szeme előtt megjelennek a cédrusok koronájának sziluettjei, majd pedig ezek földjére léphet. Az ideutazás fáradalmiért úgyszólván bőséges kárpótlást érez.

Libanont gyakran nevezik a Kelet Svájcának, fővárosát Bejrútot pedig a kelet kapujának. Az ide látogató azonban úgy érzi, hogy ez az összehasonlítás nagyon egyszerű és szegényes. Libanon ugyanis ennél több, amit a látogató akkor tudatosít, amikor megismerkedik az ország természeti szépségeivel, valamint annak történelmi, kulturális és művészeti értékeivel.

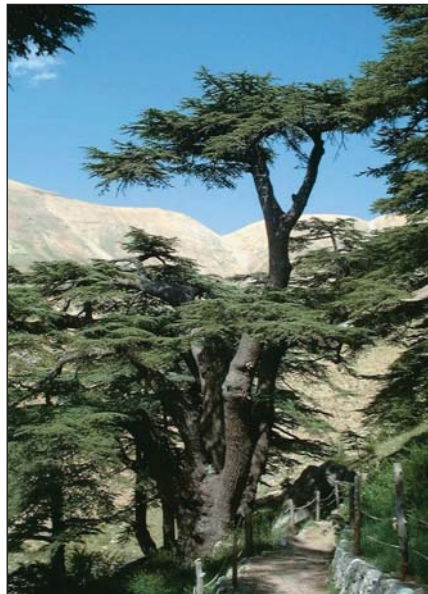
Igaz, hogy Libanon nem nagy kiterjedésű ország, mivel összterülete mindössze 11 500 km².

Északon és keleten Szíriával, délen Izraellel, míg nyugaton a Földközi-tengerrel határos. Az ország középső részén, a tengerparttal csaknem párhuzamosan húzódik a Libanoni hegylánc, melynek legmagasabb pontját a mintegy 3083 méter magas „Kor net Es Sao-uda” csúcs képezi. A libanoni-szíriai határvonal mentén viszont az Antilibanon hegylánc vonul végig.

Az ország hegyvidékeit hűvösebb éghajlat jellemzi, ahol a téli időszakban fagyok is előfordulnak. Határozottan kuriózumot jelent a libanoni látogató számára, hogy amikor a téli időszakban a délelőtti folyamán nyugodtan fürödhet a tengerben, még aznap délutánján már síelhet is, ha akar.

Rendkívül változatos és érdekes Libanon történelme. Földje hosszú időn át volt Európa, Ázsia és Afrika népei harcának színhelye. Mivel jelenleg a lakosság megkülönböztetése nemzetiség szerint úgyszólván lehetetlen, ezt a feladatot a vallási felekezetekhez való tartozás által oldották meg. Az országban két fő vallási csoportosulás van, nevezetesen a keresztény és a muzulmán, melyek aztán a gyakorolt szertartások szerint tovább osztódnak. Csupán a katolikus egyházat hat különböző szertartású felekezet képviseli, melyek közül a legjelentősebb a katolikus maronita, s így a köztársaság

államelnöke katolikus maronita lehet, míg a parlament elnöke csakis muzulmán-szunita felekezetű. Hasonlóan a parlamenti képviselők száma is a felekezeti hovatartozás szerint oszlik meg. Az ország állammnyelve az arab és a francia nyelv, míg Bejrútban, a fővárosban négy, nevezetesen libanoni, arab, amerikai és francia egyetem működik, melyeket 37 ország növendékei látogatnak.

Az országban számos műemlék található a különböző történelmi időkől, köztük Byblos, Földünk legrégebb, ma is lakott városa, Baalbeck, ahol ma is áll „Baal Isten” szentélye, valamint Sidon és Tyrus városa, az egykori Szentföld legészakibb részén, ahol a biblia szerint Jézus Krisztus is tanított.

Az ország fővárosa Bejrút megtekintése után, elindulunk végső célunk, az egyik legidősebb cédruserdő felé, amely Libanonban a négy legidősebb mellett napjainkig megmaradt. Útközben megtekintjük az ország legismertebb múzeumát, ahol egy óriási sziklatömb áll, melybe bevették Libanon valamennyi uralkodójának nevét, akik közül az első II. Ramses volt (az időszámítás előtt a 13. században), míg az utolsó Gouraud tábornok 1920-ban.

Biblos elhagyása után tovább haladunk Chekka városáig, ahonnan utunk a Libanon hegylánc oldalán halad tovább, ahol valamikor hatalmas cédruserdők álltak, jelenleg azonban csupán talajvédő Pinus fenyők ritka csoportjai találhatók. Rövidesen eljutunk aztán Beecharré városába, ahol megkezdődik utunk végső szakasza. Rövid várakozás után megje-

lennek a hatalmas ősrégi cédrusok koronáinak körvonalai, amit valamennyien úgy értékelünk, mint fáradalmas utazásunk kárpótlását.

Napjainkig mindössze 400 darab cédrus maradt meg ezen a területen a Dahr ek Kadib hegycsúcs alatti hegyoldalon, 2000 m magasságban. A további, eddig megmaradt cédruserdő közül kettő a Libanon hegylánc keleti oldalán található, egy pedig annak nyugati oldalán, Hasraun város közelében. A legidősebb cédrusfák kora általunk meglátogatott erdőben jórészt több, mint ezeréves. Közülük a legidősebbek 6000 évesek, szinte óriásiak, a fenséges örökzöld öltözetükben hősiiesen néznek fel a gyönyörű kék színű libanoni ég felé. A cédrusok többségének magassága 30 méter körül van, míg mellmagassági átmérőjük 25 méter. Ezek a cédrusok az emberi történelem legősibb tanúi, és éppen ezért az „Úr Cédrusai” megtisztelő névvel szokták őket emlegetni, miszerint cédrusfából gyártották hajóikat és szarkofágjaikat az egyiptomi fáraók első dinasztiái. Cédrusfából készült hajóval hódították meg a tengereket a föníciaiak és a babiloniak, s ugyancsak a libanoni cédrus fájából építette fel a jeruzsálemi templomot Salamon, a zsidók királya. Megbízható történelmi források szerint Földünk legrégebb vallási jellegű építménye, a már említett Baal temploma ugyancsak cédrusfából épült, amint azt a 19. század történésze *Mislín* állítja, „röviddel a vízözön előtt”.

Mint a régmúlt idők örökzöld tanúinak látogatói, mi is mély tisztelettel lépdelünk Földünk e legősibb cédruserdjének földjén. Ugyanakkor hiába szeretnénk csupán egyetlen cédrustobozt emlékül hazavinni, a libanoni kormány szigorú rendelete értelmében egyetlen tobozt sem vehet fel senki a földről, mivel a jelek szerint újabb cédruserdőket terveznek Libanonban telepíteni, hiszen a cédrus jelképpel lépten-nyomon találkozunk, mind az állami címeren, a rendőrök egyensapkáján, az emléktárgyakon és másutt.

Az idő azonban sürges, kénytelenek vagyunk tehát búcsút venni történelmünk eme örökzöld tanútól. Fölszállunk hát az autóbuszunkba, s egyre inkább eltávolodunk a cédruserdőtől. Lassan eltűnnek szemünk elől a cédrusok koronáinak körvonalai, s csak emlékeinket visszük tovább a libanoni cédrusokkal történt találkozásunkról.

Kohán István

Az Európai Erdőtulajdonosok Szövetsége (CEPF) 2010-es Közgyűlése

A CEPF 2010. május 4-5. között tartotta éves rendes Közgyűlését Náchodban, Csehországban. A meghívott vendégekkel együtt 22 országból gyűltek össze az erdőtulajdonosok képviselői. A rendezvény vendéglátója a Cseh Városi- és Magánerdőtulajdonosok Szövetsége volt általában, és *Josef Barton* úr személyesen. A rendezvényen üdvözlő beszédet mondott a cseh kormány nevében *Jakub Šebsta*, mezőgazdasági miniszter, amelyben az erdőtulajdonosoknak a fenntartható és tartamos erdőgazdálkodásban játszott szerepét és elkötelezettségét emelte ki.

A 2010-es Közgyűlés tisztújító közgyűlés volt. A CEPF elnökének egyhangúlag újabb két évre *Christer Segerstén*-t a svéd tagszervezet elnökét választották a küldöttek. A tisztagú elnökségben Közép- és Kelet-Európát Ausztria, Csehország és Litvánia képviselte.

Emellett különös hangsúlyt kapott a 2009-es munka bemutatása és értékelése. Ebben a CEPF erőfeszítései kerültek bemutatásra a következőkkel kapcsolatban:

- A joghatással bíró európai erdészeti szabályozás kérdése (MCPFE).
- Klímaváltozás és biodiverzitás tárgyalások.
- EU Vidékfejlesztési politika és szabályozás.
- Az EU fakereskedelmi szabályozás előkészítése és a közbeszerzés hatása a faüzletre egyes EU országokban (Egyesült Királyság, Hollandia, Belgium stb.).
- Erdőtanúsítás.
- CEPF dél/közép-kelet-európai munkája.

A Közgyűlés röviden megvitatta és elfogadta ezt a munkajelentést. **Ennek kapcsán fontos megemlíteni, hogy a MEGOSZ 2009-es javaslata egy bel-**

ső, tematikus vidékfejlesztési munkacsoportra vonatkozóan, előterjesztésre és elfogadásra került. Azóta a Munkacsoport megszerveződött és dolgozik. Első feladata a CEPF 2013-as vidékfejlesztési stratégiai céljainak megfogalmazása. A MEGOSZ a munkacsoportba szakemberként dr. Ódor József alelnököt delegálta.

Továbbá, a MEGOSZ képviseletében Dr. Sárvári János, ügyvezető elnök, egy előterjesztésben az EU lobby munka ésszerűsítése és az erdészeti kérdésekben történő hatékonyabb bizottsági munka érdekében, az Európai Bizottságon belüli, önálló erdészeti koordinációs osztály létrejöttét vetette fel. Ezt mint elérendő CEPF lobby célt fogalmazta meg a javaslat. A küldöttek a vitában azonban nem támogatták egyértelműen a felvetést, hiszen, az erre való korábbi próbálkozásokat maga a Bizottság utasít-

totta el. Ugyanakkor az erdészeti feladatok és szabályozás jobb koordinációja és annak racionalitása egy szinte minden erdészeti politikai szereplő által elismert és igényelt cél. A CEPF elnöke ígéretet tett arra, hogy a DG AGRI-val esedékes találkozáján a koordináció kérdését szem előtt tartja.

A délkelet-európai munka eredményeként az ott létrejött erdőtulajdonosi szervezetek meghívott vendégként első ízben voltak jelen a Közgyűlésen Bosznia-Hercegovinából, Szerbiából, Montenegróból, Horvátországból és Szlovéniából. Ez a kapcsolat különösen a csatlakozó, vagy már EU országok szervezetei számára jelent fontos lehetőséget ahhoz, hogy munkájuk előre léphessen az EU keretei között.

A továbbiakban a Közgyűlés határozott az alapszabályzat módosításáról, egy új Ibériai-félszigeti szervezet társult tagként való felvételéről és pénzügyi kérdésekről. Röviden megvitatta a

2010-2011-es munkaterv legfontosabb pontjait és **végül meghallgatta dr. Somogyvári Vilmos projektvezető ismertetésében a MEGOSZ előterjesztését a Klimakvóták nemzeti szintű felhasználásáról és támogatta azt.**

A délutáni program a jelenleg egyik legaktuálisabb EU erdészeti politikai jelentőséggel bíró témája körül zajlott - az EU „Zöld Könyv” az erdő védelméről és az információiról. A témát a CEPP részéről *Seegerstéen* elnök, míg az Európai Bizottság részéről *Ladislav Mikó*, a Környezetvédelmi Főigazgatóság (DG ENV) igazgatója vezette fel.

A Zöld Könyv az EU Erdészeti Akcióterve keretein belül, de a klímaváltozáshoz történő adaptáció mentén veti fel az erdő védelme, a gazdálkodás, a biodiverzitás és az erdészeti információ kérdéseit és EU-n belüli szabályozásának vitaanyagául szolgál.

Az EU Erdészeti Stratégiája a tagállamok önállóságát jelöli ki erdészeti politikában, és ebben ez a kezdeményezés sem változtat. A kérdés az, hogy a klímaváltozás közepette a gazdálkodási célok változatlan eléréséhez – intenzív termelési, vagy extenzív védelmi célok esetén egyaránt – milyen esetleges új EU eszkö-

zök bevezetését képzelel a közösség, és ezekhez, milyen új információs bázis szükséges. Erről szól a Zöld Könyv társadalmi vitája, ami 2010. július 31-én zárul le. A konzultációt követően a Bizottság, a tagországok és az érdekképviselők megvitadják és közösen eldöntik az új szabályozás szükségességét és formáját.

Ladislav Mikó egy harmonizált monitoring bevezetését mindenképp lehetségesnek tartotta. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a vélemények az EU erdészeti irányelvétől az akcióterv típusú keretszabályozásig terjednek, és a társadalmi vitának alapvető szerepe lesz a későbbi döntés előkészítésében. A CEPP képviselői legfontosabbnak azt tartották, hogy az erdő és a gazdálkodás funkciói, különösen magántulajdonú erdő esetén, nem választhatóak szét és azt a tartamos és fenntartható erdőgazdálkodás elveire alapozva kell folytatni a megváltozott klímakörülmények között is. A CEPP tagok nem támogatják egy erdészeti irányelv elfogadását, hanem a nemzeti hatáskörű erdészeti intézkedéseket tartják a leghatékonyabbnak – általában.

A kezdeményezések mindenképpen összefonódnak az MCPFE joghatással bíró

erdészeti egyezményéről szóló tárgyalásaival, ugyanakkor az EU minden biztonnal előbb határozza el magát, mint a páneurópai folyamatban ez megvalósul.

A délutáni szemináriumot kiscsoportos vitálás zárta le, amelynek végén a munkacsoportok ismertették a főbb megvitatott kérdéseket és álláspontokat. Ennek összefoglalója hamarosan olvasható a CEPP honlapon. A szeminárium a CEPP Zöld Könyvéhez írott hivatalos állásfoglaláshoz szolgált alapul.

Végezetül egyhangú döntéssel a Közgyűlés úgy határozott, hogy a norvég tagszervezet kérésének helyt ad, és a 2011-es Közgyűlést Norvégiában tartja.

A Közgyűléshez kapcsolódóan május 5-én egy egésznapos tanulmányútra került sor a Dobenin erdőbirtokon, amely 2000 ha erdőt, csemetekerteket és egy kastélyüzemet foglal magában és példászerű erdőgazdálkodásával hívja fel magára a figyelmet.

A Közgyűlésen a MEGOSZ-t *dr. Sárvári János*, ügyvezető elnök és *dr. Somogyvári Vilmos*, programvezető képviselte.

Dr. Lengyel Atilla

CEPP KKE tanácsadó

lengyel@cepp-eu.org; 06 27 769045

innoLignum SOPRON
2010. szeptember 9-10-11.

Sopron, MKB Aréna
Erdészeti és Faipari Szakvásár és Rendezvénysorozat

Az **innoLignum Sopron** az elmúlt 2 évben folyamatos fejlődést mutatott. Míg 2008-ban 7000 látogatót köszönthettünk az első innoLignum Sopron szakvásáron, 2009-ben már **több mint 8000-en látogattak el** az MKB Arénába, ahol **nyolcezer négyzetméteren**, több mint **százhatvan kiállító** várta a szakmabelieket és az érdeklődőket.

Az innoLignum Sopron remek alkalom arra, hogy az erdészeti és faipari vállalkozások és szervezetek bemutassák innovációs eredményeiket, ugyanakkor a vásár lehetőséget teremt üzleti kapcsolatok kiépítésére, a szakma megismerésére, új termékek bemutatására, valamint értékesítésre.

A kiállítás iránti növekvő érdeklődés a kiállítók termékínálata mellett a szakmai programoknak köszönhető. **Ebben az évben az „Intelligens technikák a faiparban” témának jut főszerep**, nem mellőzve a tavalyi év fő témáját, a „Fa, mint megújuló energia és nyersanyag” területeit a tekintélyes szakmai bemutatókon, konferenciákon és tréningeken.

Sopron városa felkínálja a rendezvényeny megjelenések lehetőségét, vendégszeretetét! Használják ki termékeik, tevékenységük hatékony kommunikációjához, éljenek a szakmai programok nyújtotta lehetőségekkel!

Találkozunk a hazai erdészet és faipar fellegvárában!

Bővebb információ: tel.: 99/514-514; 99/514-550
e-mail: innolignumsopron@sopronholding.hu

„Magyar az, akinek Trianon legalább fáj.”

Karinthy Frigyes

TRIANON-ra emlékezünk...

90 éve írták alá Párizsban...
1920. június 4.

Kilencven éve történt, hogy egy ezeréves országot a szerencsétlen belpolitikai helyzet, és az Osztrák–Magyar Monarchia vesztes háborúja okán a győztesek szétdaraboltak, s noha a későbbi utódállamok csapataival számottevő csatákba nem keveredtünk, nagyhatalmi érdekekből területünk, népességünk, természeti kincseink, érdeink jó része szomszédainkhoz került.

A világtörténelem egyik legigazságtalanabb békeszerződése közé sorolják ma is a Párizs melletti Trianon palotában aláíratott diktátumot.

Mai szemmel nézve megdöbbentő, hogy minderről közel fél évszázadon keresztül csak hangfogóval lehetett beszélni. Pedagógusok pályája tört ketté, ha diákjai előtt megmerte említeni a történeket. Egy-egy – az elszakított területekről menekült tanár sorolta olykor az erdélyi, felvidéki, délvidéki és kárpátaljai városokat, fenyeveseket, sudár növésű tölgyeseket. Nem volt rendjén ez akkor sem és ma sem, amikor még mindig van fejcsoválás, ha a téma szóba kerül. Generációk nőttek fel e százalmas szilenciumban, és most zavartan, erőtlően vagy felgyülemlett dühvel reagálunk vitapartnerünknek.

Törlesszünk hát adóságunkból azzal, hogy néhány, a szerkesztőséghez beküldött gondolatot közzéteszünk az évforduló kapcsán.

Pápai Gábor

Az idősebb kollégáknak csupán emlékeztetőül, a fiatalabbaknak pedig megdöbbentésükre álljon itt az alábbi három kimutatás:

Összes erdőnk 1920. jún. 3-ig	8 760 816 ha	100,0%
Ebből elcsatolva	7 710 490 ha	88,0%
Megmaradt	1 050 316 ha	12,0%
Erdősültségünk 1920. jún. 4-ig	Volt	27,00%
Maradt	8,85%	

Megjegyzés: tanulmányainkból tudjuk, hogy egy ország akkor nem szorul fabehezatalra, ha erdősültsége legalább 20–24%.

Fenti adatok s az ezeken alapuló számítások a Magyar Katedizmus (Királyi Magyar Egyetemi Nyomda – Budapest, 1927) c. kiadványból véve.

Apró betűvel, de nem mellékesen hadd közöljünk még két táblázatot, ugyancsak a Magyar Katedizmusból (24–25. oldal):

Veszteségünk – számokban

	Magyar birodalom	Csonka Magyarország	Elveszett
Terület (km ²)	325 411	92 607	232 804
Népesség	20 886 487	7 599 246	13 287 241
Erdő (kh)	15 223 917	1 825 181	13 398 736
Vasutak (km)	22 081	8 364	13 707
Állami és törvényhatósági közutak (km)	49 420	17 533	31 887

Ki mit kapott Magyarországból?

	Csehszlovákia	Románia	Szerb–horvát–szlovén királyság	Ausztria
Terület (km ²)	63 004	102 181	63 572	4 026
Népesség	3 567 575	5 236 305	4 140 967	292 588
Magyar lakos	1 084 343	1 704 851	563 597	24 807
(Fiume területe és lakossága itt nem szerepel)				
Erdő (kh)	4 100 863	6 289 222	2 785 914	221 927
Vasutak (km)	3 834	5 263	4 191	425
Állami és törvényhatósági közutak (km)	9 480	12 499	8 791	1 029

A fenti, igencsak lehangoló adatok ismeretében nagyon is érthető erdészledeink érdeklődése: mennyi és milyen erdővel növekszik az első bécsi döntés után (1938. nov. 2.) az akkori, alig 9%-os erdősültségünk? *Szent-István Aladár* – ma már csaknem elfeledett – szakírónk szó szerint így tanakodik erről az Erdészeti Lapok 1939. januári számában:

„Erdésztiársadalmunkat ma ez a kérdés érdekli leginkább. Mindnyájan ismerjük azokat az óriási veszteségeket, amelyek a trianoni békeszerződés nyomán érték erdőgazdaságunkat és ezzel kapcsolatban egész nemzeti háztartásunkat. Az évi fatermés egy fejre eső átlaga a réginek negyedrézére esett vissza. De még ez az arány is csak látszólagos, s ezt is csak a rendkívüli használatok segítségével tudtuk elérni; a valószínű növekedék fejkvóta aránya még ennél is kisebb.

Nem csoda tehát, ha ma erdész körökben is a bécsi döntés által teremtett új helyzet felé irányul az érdeklődés, és türelmetlenül várjuk azokat a híreket, amelyek számszerű, hiteles adatokkal szolgálják ennek a kérdésnek a tisztázását

A közelmúlt öröndetes eseményei után az egész vonalon megindult a találgatás: mekkora lesz a visszacsatolt erdőterület? Mindenféle számokat hallhatunk kétszáz ezer holdtól egymillióig. És bár ma már tisztábban látunk, a bizonytalanság még nem szűnt meg egészen.

Még kevesebbet tudunk arról, hogy a visszacsatolt erdőterület hogyan osz-

lik meg fajok szerint? Kaptunk-e vissza fenyveseket, és ha igen, mennyit? Jelentékeny javulást várhatunk-e fenyő-behozatalunk tekintetében? Enyhülni fog-e a mai nyomasztó fahiány? Stb.

Mindezek olyan kérdések, amelyeket találgatással nem lehet eldönteni. Hogy azonban fontosak mind az erdőgazdaság, mind a fafogyasztók szempontjából, az nyilvánvaló. Ezért elhatároztam, hogy megkísérlem ezeknek a kérdéseknek a tisztázását.

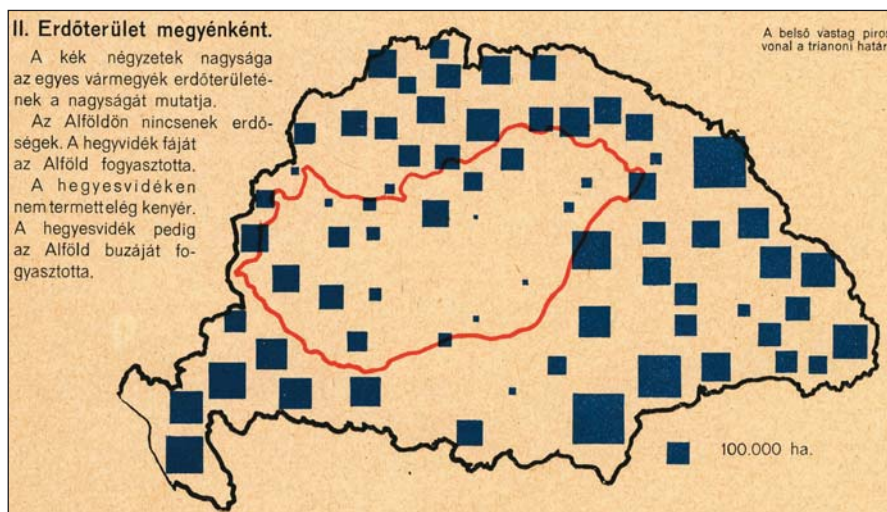
Természetes, hogy addig, amíg a határokat nem állapítják meg véglegesen, nem tudunk pontos adatokkal megfelelni a föltett kérdésekre. Olvassuk pl. a napilapokban, hogy Kassa és Rozsnyó erdeinek túlnyomó része a csehszlovák területre esik, és egészen bizonyos, hogy ma még a sok határhelység erdőbirtokának hovatartozása is vitás kérdés. Ezért az itt közölt eredményeknek is csak tájékoztató jellegük lehet.

Hogy mely községek kerültek vissza Magyarországhoz, azt nagyjából tudjuk,

hiszen a demarkációs vonal ismeretes. Sok változás és nagyobb meglepetés ebben a tekintetben máig nemigen lehet. A visszacapott helységek jegyzékét több ízben közölték a napilapok, de megállapíthatók azok a (200 000-es) katonai térkép alapján is, ha abba a régi és az új országhatárt berajzoljuk, s a két vonal közé eső községeket gondosan összeírjuk. Ez bár nem egészen egyszerű munka, nem okoz különösebb nehézséget.

Bizonytalanabb dolog az erdőterületek számszerű kimutatása és részletezése a főbb fajok szerint. Pontos törzskönyvi adatok ui. nem állnak rendelkezésünkre. Nincs más forrásunk, mint *Bedő Albert* nagy statisztikai munkája, amelynek II. kötetében (AZ ERDŐK TÖRZSKÖNYVE) községenként és fa-nemcsoportonként vannak részletezve az erdőterületek. Kérdés, mennyire bízhatunk meg ezekben a számadatokban, mivel 4 évtizeddel ezelőtti értékeket mutatnak.”

Dobay Pál

**Az Országos Erdészeti Egyesület
50 000 Ft-ot
ajánlott fel az árvízkárosultak
javára.**

Emlékek a Dráva mentén

A nemzetünket ért legnagyobb sorscsapás, amit alkotóik trianoni békeszerződésnek neveznek.

Azóta sok minden megváltozott. A győztes államok közül már csak Románia és Ausztria van. Az egykori Jugoszlávia, Csehszlovákia és a Szovjetunió részekre estek. Csak csonka hazánk lakosságának és az elcsatolt országrészen élő magyarság fogyása állandó.

Mennyi egyéni és közös áldozatot és lemondást követelt tőlünk, magyaroktól a Trianonnal kapcsolatos sok-sok megpróbáltatás, amit a mindenkori vagyonszerzés kísért. Mennyi tragédiát okozott és okoz a máig ható következményeivel. Mennyi elhallgatás, ferdítés, szándékos rossz adatközlés történt, mindig a hátrányunkra, amelynek jóvátételére még szándék jelei sem mutatkoznak az elkövetők részéről. Mennyi történelemhamisítást igyekeztek belénk sulykolni a tanulmányaink során?

Sikeres volt a falu- és vidékrombolás. A vidéki embernek évszázadokon át az otthona volt a munkahelye is egyben, amit elvettek tőle, és munkanélkülivé tették. A következmények az erdőgazdálkodási gyakorlatban nap mint nap észlelhetők.

Trianonnal kapcsolatban mindössze néhány baranyai, mecseki, pécsi részletet, illetve korabeli adatot és a kortársak véleményét elevenítem fel.

Trianon 88. évében a Mecsek déli oldalán faragáshoz gyűjtöttem faanyagot. Egy kívülről ép, szemre szép, teljesen egészséges, csukló vastagságú húsos som ágat fűrészeltem át. A bütüre pillantva váratlan képet láttam: Magyarország alakú álgesztben a csonka hazánk alakja korhadt ki. A vágáslaptól mindkét irányban, arasznyi távolságra az álgeszt megszűnt. A bütü teljesen egészséges, mint amilyennek vártam, amikor kiválasztottam. A korhadt rész mindössze néhány cm lehetett. Kész csoda, hogy rátaláltam.

Felvetődött a kérdés, hogy miért? A kérdés botanikai részére a válasz egyszerű: bélkorhadás, amelyet álgeszt vesz körül.

A kérdés történelmi részére már nehezebb a válasz. Kezembe tartva a korongot, eszembe jut Molnár Pista bácsi nagy mondása, amit több mint negyven éve a Keleti Mecsekben az egyik bejárson, mint főmérnöktől hallottunk. Abban az időben járhattak az erdészek először Erdélyben. Az élményeiket mesélve, többször emlegették a „Nagy Ma-

gyarországot”. A főmérnök meghallotta ezt, felemelte az ujját, és figyelmeztetett: „Ne beszéljeteK olyanról, ami sohasem volt”. Nagy Magyarország nem volt soha, ezt csak ellenségeink találták ki. Én még a területére nézve minden jelző nélküli Magyarországon születtem, 1918-ban, mi most itt csonka hazánkban élünk, és a többi szegény atyánkfia pedig a többi elcsatolt területeken.”

Hatan-nyolcan lehattunk a bejárson, biztos vagyok benne, hogy ezt mindenki jól megjegyezte.

A szolgálati időm alatt kétszer találkoztam Trianonnal. Egyszer élesen, másodsorú úgY, hogy csak utólag jöttem rá.

Az 1970-es években a Dráva szabályozására összehívott helyszíni vízügyi bejárson a határőr-tiszt megkérdezte, hogy a földmunkák az államhatárt mennyire közelítik meg? Megjegyeztem, hogy a parti földmunkák nem érintik az államhatárt, ugyanis az a Dráva közepén van... A hatás, amit szavaim a tisztre gyakoroltak, féltelmetes volt. Kihúzta magát, és ellentmondást nem tűrve eligazított: „Nagy szerencsém van, hogy ilyen jóindulatú ember, mint ő, hallotta meg, a legjobb esetben csak a felelőtlen kijelentésemet. Az országhatár az akkori Jugoszlávia és Magyarország között nem a határfolyó közepe, hanem a Trianoni békeszerződésben meghatározott határ. Az én felelőtlen kijelentésem pedig a trianoni határ erőszakos megváltoztatásának is felfogható, amit neki kötelessége lenne jelentenie.” Hátulról a földmérő megbökött, jelezve, hogy komolyan is gondolhatja a tiszt, ezért vigyázzak. Elnézést kértem a tisztól a tudatlanságomért, hogy ilyen

félreérthető kijelentést tettem. A tiszt nagy kegyesen elnézte a felelőtlenségemet, majd lediktálta a hivatalos nyilatkozatát, és elment. A földmérő megjegyezte: szerencsém volt, mert nem vitetett el, függetlenül attól, hogy minden papírom (határsáv, megbízás, meghívó, kiküldetés) rendben volt. A földmérő elővette a magával hozott, titkos jelzésű térképszelvényeket a határmenti részről. Elmagyarázta, hogy az országhatár egy elméleti sokszög vonal, amelyet a nagy léptékű, híres trianoni térképről vettek át, és ezt mérik vissza a terepre. Az országhatár tehát hol átmegy a Dráván, hol a vízen megy, és aztán visszajön. Magyarországnak is vannak Dráván túli kis területei a horvát oldalon, és viszont. A különbség csak az, hogy a „jugó” oldalon nem volt titkos a térkép. Szabadon csónakázhattak, átjöttek a mi oldalunkon levő kis területekre horgászni. A mi oldalunkon viszont jól működő határsáv volt, és a Dráva partját meg sem közelíthettük a nyomsáv miatt.

A másik eset a Budapest-Pécs vasútvonal korszerűsítési bejárásán történt, nem sokkal az előző eset után. A Bükkösd-Abaliget között a meglévő alagút helyett három újat terveztek. A vasúti tervező nyugdíj előtt álló, tapasztalt műszaki volt. Megkérdeztem, hogy az új alagutakat nem volna-e célszerű eleve kétsávossá építeni. Az egyre növekvő forgalom miatt előbb-utóbb felmerül az ikervágány szükségessége. A tervező egyszerűen elengedte a kérdésem a füle mellett, és nem válaszolt ismételt próbálkozásaim ellenére sem. Nem értettem ezt az elutasító viselkedését. Évekkel később egy rádióadásban hallottam, hogy a trianoni békeszerződés megtiltotta csonka hazánkban az iker-

Radonovics ezredes és az olasz katonai attasé előtt elvonuló szerb katonák a Széchenyi téren

Baranya-Baja-Szerb-Magyar Köztársaság kikiáltása a Széchenyi téren 1921. augusztus 14. (6 napig létezett)

vágányok építését. Azóta hány vasúti szárnyat szüntettek meg! Csak néhány Baranyát érintő megszüntetett vonal: Szigetvár-Kaposvár, Pécs-Harkány, Zaláta-Sellye, Kaposvár-Barcs, Mohács-Barcs, Pécs-Bátaszék, Godisa-Komló.

Pécs 1918. november 14-től 1921. augusztus 22-ig szerb megszállás alatt volt. A megszállás alatt értesült a megye lakossága a trianoni békeszerződésről, amelynek következményeit elképzelni sem tudták. A szerbek szerették volna Pécsen és a mecseki szénbányavidéket megtartani, ezért megpróbálkoztak a „Baranya-Baja Szerb Magyar Köztársaság” kikiáltásával, de szerencsére ez nem sikerült.

A megszállás éve alatt a szerbek nem adtak „útlevelet” például egy budapesti útra. Nagyapám és nagybátyáim, ha Pestre akartak menni, először át kellett szökniük a Jakab-hegyen, és majd csak a magyar oldalon szállhattak fel a vonatra. Visszafelé ugyanígy. A határt a szerbek szigorúan őrizték, ezért nagyon kockázatos volt az átjutás. Az agyonlőtt szerencsétlen „határsértőt” a helyszínen, az erdőben kellett eltemetni, mert nem engedték temetőbe vinni. A megszállt terület ura és Pécs polgármestere a Károlyi kormány volt hadügyminisztere, Linder Béla lett, akinek otromba, gyalázatos mondását sokszor hallottam gyermekkoromban felháborodva emlegetni: „két állattól undorodom, a poloskától és a bakától”. Később átmenekült Belgrádba, ahol nyugdíjat kapott. A megszállás alatt a város külön bankjegyet bocsátott ki, amelyet a Pécsi Takarékpénztár vállalt fedezetet. A szerbek kivonulásukkor a várost kifosztották. Elvették az állami hivatalok

és a posta felszerelését, az állami főreáliskolát és a dohánygyárat szétrombolták. Sok fakitermelést is végeztek, amelyeket még ma is „szerb vágásoknak” neveznek. A sok bizonytalanság, aggodás, bányászsztrájk után felszabadult a város, de akkor szembesültek a következményekkel, hogy Baranya elvesztette a Baranyavári járást, a „baranyai háromszöget”: 1143 km² területet, 33 községet, 51 321 lakost és Baranya legkisebb „hegyláncát”, a Baranyahátat. A Dráva határfolyó lett, megszűnt Szlavóniával a természetes kapcsolat. Trianon eleve egy hidfőállást biztosított az új szomszédnak a baranyai háromszög elvételével. A „láncos kutya” korszakban válaszul megépült a mi oldalunkon, a legnagyobb titokban és felbecsülhetetlen költségen egy beton bunker-rendszer, amit szerencsére sohasem használtak. (Tervek szerint a jövőben turistáknak akarják mutogatni.)

A kortársak közül *de Pottere Gerard*, francia származású m. kir. főerdőtanácsos *André Theuriet* francia költő versrészletét idézi:

„Erdők legmélyén a Haza szíve lüktet; Nép erdő nélkül olyan nép, mely pusztul.”, majd így folytatja: „Ellenségeink az egész hatalmas erdőgazdasági szervezetünket és gondosan kiépített állami berendezésünket semmibe sem véve, helyzetünket úgy bírálták el, mintha itt vadak laktának, kiknek otthonát a győzők öncéljaihoz mérten gyarmatszerűen fel lehet osztani. A szurony szüntette meg hirtelen és átmenet nélkül a magyarság évszázados, öntudatos munkáját, és a kultúra helyébe a barbarizmust és a pusztulást ültette. A

francia költő szerint kitepték a testünk-ből a szívet, hogy pusztuljon a magyar nép, a magyar nemzet, a magyar génius, mert szállka az ántánt szemében!” (Erdészeti lapok, 1921. 92. old.)

Borsod-Gömör-Heves megyék erdészeti egyesülete 1921. január 18-án Földváry Miksa elnöklete alatt tartott közgyűlésen „gróf Károlyi Mihályt, a gyászos emlékü forradalom főhősét a tagok sorából törölte”. (Erdészeti lapok, 1921. 80. old.)

Az Országos Erdészeti Egyesület 1921. február 16-án Budapesten tartott közgyűlést. A jegyzőkönyv szerint „...a trianoni békeszerződésben megszabott határainkat, melyek sem etnográfiailag, sem vízrajzilag nem felelnek meg, egy magyar ember sem tekinti végleges határoknak. De a jelenlegi állapot átmeneti jellege mellett is úgy kell arra berendezkednünk, hogy ellenségeink megfojtási terve ne sikerüljön.

A trianoni békeszerződés a legerősebb csapást a magyarországi erdőkre és magára az erdőszetre mérte, mert erdeinknek mintegy 86 %-át vette el.

Csonka-Magyarország évi fatermelése az évi faszükségletet csak részben fedezi, míg a hiányzó részt a megszállott területekről kellene pótolnunk. Az eddigi tapasztalatok is megtanítottak arra, hogy a rajtunk uzsoráskodó szomszédoktól támogatásra nem számíthatunk, s miután a hiányzó készleteket tőlük csak lényegtelen mennyiségben tudtuk kielégíteni, a kormány a kényszertermelésekhez volt kénytelen fordulni. Ez azonban sokáig nem folytatható, mert erdeink pusztulásához vezetne...” (Erdészeti lapok, 1921. 145. old.)

Trianon lényegét gróf Apponyi Albert így foglalta össze:

„Trianon mérlege: az emberiség magasabb érdekeit szolgáló erőtenyezők gyengítése, az azokat támadó erők gyarapodása. Vajjon „béke”-e az az állapot, amelyet ekkép lehet összegezni?” (Igazságot Magyarországnak. Magyar Külügyi Társaság kiadása, 1928, 18. old.)

Napjaink válságos világában – mert hisz a válságok sorozatát éljük: gazdasági, erkölcsi, szakmai, egészségügyi, oktatás, pénzügyi, piaci, termelési stb., és mindig újak is keletkeznek még – a kis fakoronggal talán azt üzenete az erdő, hogy a Haza szívére nekünk, erdészeknek jobban kellene vigyázni!

(A képek tulajdonosa a Janus Pannonius Múzeum, Új- és Legújabb kori Történelmi Osztály, Pécs)

Dr. Tóth Aladár
főerdőmester

A felvidéki magyarokról

Móttó: T. G. Masaryk a csehszlovák állam megalapítójának véleménye: „Ha beleegyeztünk a népszavazással kialakított állambatárba, Csehszlovákia nem jöhetett volna létre”.

1918-19-ben a cseh légiók kezdeti harcok után már csak besétáltak Ungvárig és az Uzsoki szorosig (1919. január 20).

Kárpátalját már a kanadai ruszin emigráció egyes vezetőivel, de a hazai ruszinok megkérdése nélkül történt fiktív cseh-ruszin megállapodás alapján, a versaillesi békekonferencián csatolták Csehszlovákiához, elsősorban azért, hogy Máramarosszigetnél a cseh hadsereg a románnal összefutva, abroncsként vegye körül és tartsa kordában a védhetlenné vált Magyarországot.

Ilyen hosszúra, 1300 km-re nyúló „hurka-szerű” Csehszlovák államalakulatot csakis a határmenti átlós magyar vasúti fővonalakkal lehetett összefogni. A természetes alakú kárpát-medencei vasúthálózatot az új államalakulatok csakis a közlekedés-földrajzot megerősítő módszerrel tudták átformálni. Alapelvük volt, hogy az átlós vasúti fővonalak ne az „ellenséges” Magyarországnál maradjanak, hanem a győztesek katonai felvonulási lehetőségeit segítsék elő. E vasúti fővonalak mentén 2 milliót kitevő tömbben élő, elcsatolt magyarokra nehezedett elsősorban az elnyomás, hiszen még a vasbeton erődrendszer kiépítése Pozsonytól Beregszászig, Nagyváradon át Szabadkától Dél-Baranyáig és a Dráva mentén tartott. Ennek terület-kisajátítása és mezőgazdasági megművelése is külön teherként nyomta a kisebbségi sorsba taszított magyarokat.

Miért félték annyira a kisantant győztes országok az ellenállásra képtelen Csonka-Magyarországtól? Nekik együttvéve félmillió, nehéz fegyverzetű hadseregeik voltak, mi meg a békediktátum miatt csak 35 ezer fős, könnyű fegyverzetű zsoldos sereget tarthattunk... Nevetéses félelem volt, mert 1938-ban a franciák hibájából a Német Birodalom előnyomásakor szinte kártyavárként omlott össze a kisantant... Csehszlovákia a rossz nemzetiségi politikája miatt omlott össze, amikor a szudétánémetek bekebelezésével nem is a német egyesülés volt a lényeg, hanem a határ menti, a Szudéta-föld menti hatalmas cseh erődrendszer puskalövés nélkül került német kézbe, s utána a cseh gyerekek a német

hadsereg kezébe, hogy a franciákat ezzel győzzék le. A szlovákok pedig azért árulták el a Köztársaságot, mert Prága nem hajtotta végre a pittsburghi egyezményben megígért társállami rendszert. A magyarok voltak a legkevésbé okai a csehszlovák állam szétverésének, mégis 1945-ben minket is főbűnösnek tekintettek. A szlovákok a német hadsereggel együtt indították el 1939. szeptember 1-én a háborút. A náciizmust az ún. 1944-es őszi felkeléssel „lemosták” magukról. 1945-től több volt a szlovák partizánigazolvánnyal rendelkező szlovák náci, mint amennyien egyáltalán részt vettek a felkelésben. Sokan egy-egy demizson alkohollal vásárolták meg ezt a mentesítő igazolványt a Léva melletti Siklós hegyen három hónapig állomásozó Malinovszkij marsalltól. Ezt nevezték el annakidején „demizsonos” partizán igazolványnak.

A szlovák felkelés egyik célja volt, hogy a magyarokat egy-egy csomaggal napok alatt kiűzzék. A terv az volt, hogy a partizán felkelés győzelme esetén a magyarokat kiűzik túl a Dunán...

Mivel ez a hadművelet nem sikerült (a szovjet front délről észak felé mozgott), jött az állampolgárság megvonása, a vagyyonelkobzás, a zaklatás, az iskolai oktatás szüneteltetése, tízezrek csehországi rabszolgamunkára deportálása, majd a lakosságcsere, jómódú magyar gazdák kicserélése szegényebb magyarországi szlovákokkal. A jómódú magyarországi szlovákok nem hagyták el a birtokaikat. Az 1948 februári prágai kommunista puccsal történt hatalomátvétel után némi nemzetiségi enyhülés következett be, mert az elvtársi szolidaritás a szintén kommunistává vált Magyarországgal „testvéri” együttműködést kívánt meg, de jött a kommunista vagyonelkobzás, az államosítás,

a kolhozrendszer, s a magyar nemzetiségű iskolákban a pedagógushiány miatt magyar iparosok és párttitkárok „neveltek” azokat a magyar gyerekeket, akiket szüleik ennyi szenvedés elviselése ellenére még mertek magyar iskolába beíratni. Kárpátalja már 1944. november 26-án csatlakozott „népgyűlés” keretében a „testvéri” szovjet Ukrajnához... Így a szlovák tartomány területén a sok népmozgás után maradt az 1910-es népszámlálás szerint számba vett 800 ezer magyarból még 600 ezer. Azóta is ezrek száma a burkolt és az önkéntes asszimiláció miatt egyre fogy, s a 10 évvel ezelőtti 560 ezer létszám a 2011. januári népszámláláskor nagy megdöbbenésünkre újabb csökkenést fog mutatni.

Ficóék mostani, „a kettős állampolgárság” elleni durva támadásai nem is a budapesti kezdeményezést támadják igazán, hanem igyekeznek a magyar anyanyelvű állampolgárokat megfélemlíteni, hogy a januári népszámláláskor minél többen tagadják meg magyarságukat. Ez az EU felé kimutatható népesedési, nemzetiségi statisztika miatt fontos! Ugyanis, minél kevesebben vallják magukat félelemből, megtorlástól tartva, vagy megalkuvás, illetve vegyes házasságaik miatt magyarnak, annál kisebb anyagi támogatás és szervezet, iskolák fenntartása terhelné a szlovák ál-

Trianon emlékmű Nagykanizsán

lamot. A szlovák filozófia: „Ha már 1944-45-ben nem sikerült minden magyartól megszabadulni, akkor az asszimiláció még jobb, mert egyúttal az 5 milliós szlovák nemzetet az asszimilálódott magyarok fogják a beolvadásukkal gyarapítani”. És mindezt abban az Európában teheti meg a dühöngő nacionalizmus, amelynek alapelve állítólag a kisebbségek támogatása, a „tolerancia”, a „testvéri együttműködés”. Ez az EU igaz arca, vagy talán csak az impotenciája???

S ha Prága és társai (Bucuresti, Beograd) mindenáron a területszerzéssel háborús jutalomként szét akarták szakítani a Magyar Királyságot, akkor miért nem fogadták el Wilson USA elnök tervét, a népek örendelkezési jogát?

Ez csak ránk, magyarokra nem volt érvényes, de minden más népre? Hol voltál

Amerika? Miért vonult vissza az Európát felforgató Wilson a győzelem bankárhitelezője, hiszen a hitelező ne hagyja vagyonát az adósokra, ez kereskedelmi alapelv, mert az adós nem dirigálhat... Az USA elintézte ezzel Európát és a Világot is, íme a második katasztrófa!

A Magyar Királyság (a társállam Horvátországgal együtt, mert ott is élnek magyarok!) 325 000 km²-én a magyar anyanyelvű relatív többséget képező magyarok aránya 48 %-os volt, akkor miért nem eszerint alakították ki a bosszúra éhes szomszédaink a kisebbik 156 000 km² nagyságú Magyarországot? Ebben az esetben Pozsony, Léva, Kassa, Ungvár, Beregszász, Nagyvárad, Székelyföld, Arad, Temesvár, Zenta, Szabadka, Zombor és a Dráva folyó határvonala megfelelt volna a magyar „minimumnak”, de

ami a legfontosabb, hogy nem kellett volna ellenünk oly nagy állami költségvetéssel hadseregeiket fenntartani, sőt együttműködés, gazdasági előnyök származhattak volna a Duna-medencei népek között. Ha minden magyar a magyar állam határain belül élhetett volna, akkor valószínűleg békesség uralkodott volna. De így sose lesz békesség, mert a megrabolt, kifosztott állam sose bocsát meg a kifosztóinak, azok pedig minden manővert alkalmazni fognak, hogy a zsákmányt idővel megemészthessék. Ez ugyan megfekszi a gyomrukat, és ezért van nekik is trianoni, de negatív szindrómájuk! Nem lett volna jobb a békés, igazságos osztozkodás, és az együttműködés???

Hábel György

gyémántdiplomás erdőmérnök
Jáky-díjas közlekedési mérnök

Haranglábat avattak Pákozdon

A magyarság összetartozásának hirdetésére Pákozdon haranglábat állítottak. Az ünnepség szervezésében és lebonyolításában oroszlánrészt vállalt *dr. S. Nagy László* erdőmérnök és felesége. Trianonra ökomenikus ima keretében emlékezett *Páli Balázs* rk. plébános, Pákozdon, *Zalcer György* rk. káplán, Felvidék, *Ipolyság*, *Jenei Károly* ref. lelkész, *Kárpátalja*, *Visk*, *Rüsz Domokos* unit. lelkész, Erdély, *Székelyudvarhely*, *Utcai Róbert* atya Csantavér, Délvidék, *Kardos Péter* ref. lelkész, Pákozdon. Köszöntőt mondott *Takács János* polgármester, ünnepi beszédet *Jókai Anna*, Kossuth-díjas író (képünkön). A haranglábat *Csibi László* fafaragó mester, a harangot *Gombos Lajos* harangöntő mester, a működtető óraművet *Kovács Jenő* órásmester készítette.

A Trianon emlékdalok összeállításához segítséget nyújtott *Horváth Mária* festőművész (poszter), valamint a nagykanizsai fotóval *Tibanyi Gyula*; az archív fotók beszerzésével és a bükk бүтү fotójával *Tóth Aladár*.

Muzsikál az erdő 2010.

Corpus Harsona Quartett

Az idén hetedik alkalommal kerül megrendezésre a Muzsikál az erdő Mátrai Művészeti Napok. Most már elmondhatjuk, hogy megvalósul a szervezők hagyományteremtő szándéka, melyet már az első alkalommal is hangsúlyoztak.

A programok az idén július 3-11-ig kilenc napon keresztül zajlanak a Mátrában. Bár a résztvevők száma folyamatosan nő, továbbra sem lett tömegmegmozdulás, hanem megmaradt egy erdőléptékű, családi hangulatú vidéki rendezvénynek.

A rendezvényeken továbbra is együtt jelenik meg az erdő, a komoly zene, a művészet, mint a „Muzsikál az erdő” meghatározó értékei.

A résztvevők már nemcsak helyben lakó emberek, hanem távoli vidékekről is érkeznek, kifejezetten a rendezvényre. Mára kialakult az a kör, akik rendszeresen látogatják a rendezvényeket, azonosulva a Muzsikál az erdő szellemiségével; megfelelő, erdőhöz és időjáráshoz alkalmazkodó öltözetben és felszereléssel (ülőpárna) jönnek el az erdei kirándulásokra, koncertekre. Értő kérdéseket tesznek fel az erdészeknek. Az erdei sportok is jelen vannak már.

A rendezvényeken keresztül megvalósul az erdészszakma nyitása a társadalom felé.

A szervezésben természetesen nem csak erdészek vesznek részt, hanem önkormányzatok, művészek, a helyi élet meghatározó személyiségei.

A Muzsikál az erdő sajtótájékoztatója az idén is a magyar komolyzene fellegvárában, a Magyar Állami Operaházban lesz.

Elmondhatjuk, hogy a Muzsikál az erdő szellemisége, hangulata ihletet ad a művészeknek. Született már festmény, vers.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt kedves családjával együtt! A rendezvény részletes programja, szálláslehetőségek, támogatók a honlapon megtalálhatók: www.egeberdo.hu/muzsikal

Szabó Lajos

Pásztai Szabó Zoltán:
Muzsikál az Erdő

Muzsikál az erdő
Átölel egy felhő
Fák lombja közt táncol
Mókusként tekergő

Dalos madár röppen
Elvarázsol könnyen
Hegedű hangjával
Szarvas lelkem szökken

Lepkeszárnynon átér
Hegyek falán száz ér
Húrok közt a szellő
Minden hangja átfér

Szerteszörja álmom
Átölelni vágyom
Dallamokkal szökve
Szép szerelmem látom

Zene száll a fényel
Napsugár kezével
Cirógatva átfon
Fák levelén lépdel

Fűszálak hegyén a
Harmatcseppek néha
Muzsikálnak hozzám
Erdei bokréta

„Madárláta Suli Sziágyon”

Új épülettel gazdagodik a Sziágyi Erdei Iskola, melyet az Európai Unió Környezet és Energia Operatív Programja keretében mintegy 76 millió forintos támogatással valósít meg a Somogy megyei erdészet. A projekt bemutatására április 27-én került sor. A rendezvényen *Barkóczy István*, a SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt. vezérigazgatója elmondta, hogy különösen örül a lehetőségnek, hiszen a projekt biztosítja az iskola mind infrastrukturális, mind szakmai fejlesztését.

Az erdei iskolát és a jelenlegi projektet *Horváth Mihály*, a Lábodi Vadász-erdészeti igazgatója mutatta be. A jelenlegi épületben két hálólhelyiség áll rendelkezésre a gyerekeknek, két kisebb szoba pedig a kísérőknek. Emellett a korábbi években melegítő konyha, étkező helyiség, tanterem és szabadtéri fedett foglalkoztató került kialakításra. A mostani pályázat pedig új lehetőséget nyit az iskola előtt. „Az erdei iskola és erdei óvoda hálózat in-

frastrukturális fejlesztése” elnevezésű pályázat nyerteseként egy új, több mint 250 m²-es épületet hoznak létre. Ezen felül 35 db kerékpár, bútorzat és oktatási segédanyagok beszerzése, korszerű fűtésrendszer kialakítása, illetve a fogyatékkal élők számára fizikai akadálymentesítés, kontrasztos táblák kihelyezése valósul meg.

A Sziágyi Erdei Iskola 1995 óta működik a SEFAG Zrt. fenntartásában Lábod község önkormányzatának közreműködésével egy régi erdészházban azzal a céllal, hogy aktívan részt vegyen a fiatalok természetszemléletű nevelésében, az erdőgazdálkodás, az erdészeti kultúra megismertetésében. Az átalakításra kerülő erdei iskola a 3-18 éves korosztály számára a „felfedezve” tanulás örömét nyújtja, a megtapasztalás, átélés és az érzékelés segítségével szinte észrevétlenül formálja a résztvevők természet iránti elkötelezettségét, felelősségét.

Merczel István

Jegyzőkönyv az Országos Erdészeti Egyesület Elnökségének 2010. június 4. 10.30-kor kezdődött üléséről

Az ülés helyszíne: Budapest MTESZ Budapesti Konferencia Központ, OEE Klub helyiség

Az elnökségi ülés megkezdése előtt *dr. Pethő József* leköszönt elnök a pécsi Vándorgyűlés Ünnepi Ülésén megjelenni nem tudó *Halász Aladár* tagtársunknak átadta a Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevelet és a NYME által kiadott Alamanchot. *Dr. Pethő József* ismertette *Halász Aladár* életpályáját, kiemelkedő szakmai munkáját és külön felsorolta a kiadott könyveit, köztük az Angol-magyar szótárt, és Egyesületünk gondozásában kiadott „Az erdészettörténet visszacsatolt országrészekről 1938-1944 c. átfogó dokumentumgyűjteményt. *Halász Aladár* megható szavakkal köszönte meg a magas kitüntetést és emlékezésében kitért kiemelkedő erdészeti tevékenységre, az erdőtelepítéstől a fakitermelés növelésén át, az erdei utak állami támogatással történt nagyarányú építéséig. A jelen lévő elnökségi tagok pezsgővel köszöntötték kitüntetett tagtársukat. *Ormos Balázs* főtitkár emlékeztette a jelen lévő fiatalabb elnökségi tagokat arra, hogy szüleink korosztályának kiemelkedő erdészeti személyisége, az erdészeti szakmai munkákban elért eredményét tekintve *dr. Madas András* Örökös Tiszteletbeli Elnökünk szakmai munkájához hasonlítható.

Az ünnepség után elkezdődött az elnökségi ülés.

Jelen vannak:

Elnökség tagjai: *Zambó Péter* elnök, *Kiss László* általános alelnök, *Mocz András* magánerdős alelnök, *Szabó Vendel* technikus alelnök, *Haraszti Gyula* EL SZB elnök, *Nagy Imre*, *Szabó Tibor*, *Gencsi Zoltán*, *Csépányi Péter* régióképviselek.

Tanácskozási joggal:

Dr. Sárvári János, a MEGOSZ ügyvezető elnöke, az OEE könyvtár őre, *Ormos Balázs* főtitkár, *Pápai Gábor* főszerkesztő.

Kimentését kérte: *Bak Julianna* EB elnök, *Cserép János*, *Ripszám István* régióképviselek.

Zambó Péter elnök köszöntötte az elnökségi ülésen megjelenteket. Megalapította, hogy az Elnökség 9 fővel határozatképes. A jegyzőkönyv vezetésére

Ormos Balázst, jegyzőkönyv-hitelesítőnek *Kiss Lászlót* és *Haraszti Gyulát* kérte fel, mellyel az elnökség tagjai egyetértettek. Az elnök rövid tájékoztató után az elnökségi ülés tervezett befejezését 13 órára tűzte ki.

Zambó Péter elnök ismertette, hogy a napirend a 2010. évi program és a pécsi elnöki programbeszéd összehangolásáról szól. A két programot a főtitkár egy dokumentumba szerkesztette össze, az időközben beérkezett további javaslatok és a főtitkár javaslataival egyetemes szerkezetben, a módosítások piros betűvel szedve.

Az elnök kikérte az elnökség tagjainak a véleményét az elnökségi ülések ütemezésére. A vélemények egyeztetése után az elnökség tagjai megállapodtak abban, hogy minden hónap első péntekén 10 órakor tartják üléseiket, amennyiben nincs szükség ülés tartására, arról is időben értesítést kapnak.

A következő elnökségi ülésen szétosztják a feladatokat egymás között, a magánerdősnek és az Erdészeti Lapoknak megvan a referense, az elnök magának tarja fenn a külső kapcsolatokat, az általános alelnök a gazdasági és személynézetű ügyeket; az elnök a rengeteg rendezvényen való képviseletbe be kívánja vonni az elnökség tagjait, lehetőleg a közelben lakók felkérésével. A főtitkártól a következő héten az összes szabályzatot a mellékletekkel, az összes szerződést, munkaszerződéseket kéri, megfelelő külső szakemberekkel kívánja felülvizsgáltatni.

Kiss László alelnök javasolta, hogy az egyesület rendezvényei az egyesület honlapján az eseménynaptárban legyenek összegyűjtve és megjelentetve. Ezzel egyúttal az archiválás is megoldható.

Nagy Imre régióképviselek szeretné áttekinteni a helyzetet, a régió pénzügyi lehetőségeit, kérte, hogy időben értesítsék az eseményekre történő kiküldés előtt.

Zambó Péter elnök válaszában tájékoztatta az elnökség tagjait, hogy ő fogja átnézni a szerződéseket és természetesen tájékoztatja az elnökséget az eredményről. Az elnökségi ülésekre a napirendi pontokhoz kapcsolódó anyagokat

előzetesen írásban megkapják az elnökség tagjai. Kérte a főtitkár, hogy június 25-ig az elnökség tagjai kapják meg e-mail-on az Egyesület honlapján meg nem található szabályzatokat, kitörölve belőlük a személyes adatokat (SZMSZ, elnökség ügyrendje). Az elnök ellenőrzi a kifizetéseket, jogszerű aláírásokat, bérleti szerződéseket, egyéb szerződéseket, ezek dokumentumait szintén kéri.

Az elnökség a 2010. évi program írásban előterjesztett változatának tárgyalására tért át. *Szabó Tibor* régióképviselek kérte, mivel az előterjesztést az ülés előtt kapták kézhez, hogy az érdeemi tárgyalás a legközelebbi elnökségi ülésen történjen. *Mocz András* magánerdős alelnök az előterjesztett programban keveredő éves és hosszabb távú feladatok miatt javasolta, hogy készüljön egy négyéves stratégiai terv és egy éves terv. Az elnökség a javaslatot elfogadta.

18/2010. (június 4.) sz. elnökségi határozat:

Zambó Péter elnök megbízza Csépányi Péter régióképviselet és Haraszti Gyula EL SZB elnököt, hogy Ormos Balázs főtitkár közreműködésével dolgozzák ki a 2010-2013. évekre szóló, négyéves OEE programot, melyből elkészül a 2010. évi program és a következő elnökségi ülésre terjesszék elő jóváhagyásra. A programba kerüljenek beépítésre az elnökségek irásoknak az OEE választásokhoz írásban benyújtott programjavaslatai.

Az elnökségi tagok programjavaslatait meg kell küldeni az elnökség tagjainak.

Készüljön el az OEE eseménynaptára is.

(Jelen volt 9 fő elnökségi tag: a határozatot egyhangúan elfogadták)

Nagy Imre régióképviselek felvetette, hogy az elnökségnek a régiókba kellene látogatást tenni, ehhez források szükségesek. *Zambó Péter* kifejezte szándékát, hogy ellátogat minél több helyi csoporthoz és minden régióba. *Ormos Balázs* javasolta, hogy az elnöknek minél hamarabb mind a hat régióban látogatást kell tennie, meghívva az érintett vezérigazgatókat is, ezzel megalapozva az együttműködést.

Zambó Péter elnök a közelgő rendezvények képviseletét és az aktuális ügyeket vitte az elnökség elé döntésre.

A pákozdi emléknapon Pápai Gábor képviselje Egyesületünket.

Az egyesületi szabályzatok vonatkozásában készített előtanulmányokat.

Keresztes György kereste fel, hogy a thüringiai tanulmányútra hívták az OEE-t és az FVM TEFO-t. Egyeztetett az FVM TEFO-val, ők nem képviselhetik magukat, de az OEE képviselje. Kéri Haraszti Gyulát és Csépanyi Pétert az OEE képviseletére. Az utazás költségeit az Ipoly Erdő Zrt. és a Pilisi Parkerdő Zrt. vállalja. Haraszti Gyula jelezte, hogy az időpont számára nem alkalmas, egyeztetésre van még szüksége.

Roland Migende tiszteletbeli tagunk fax üzenetben mondott köszönetet és gratulált a pécsi Vándorgyűléshez. Zambó Péter elnök kéri, hogy a levelet juttassa el a titkárság Káldy József vezérigazgatónak, a Vándorgyűlés főszervezőjének.

Danszky István levelét Haraszti Gyula EL SZB elnök és Pápai Gábor főszervező rendezték.

Orbán Viktor miniszterelnöknek két levéltervezetet is megfogalmaztak. Egyiket az erdészeti érdekképviseletek az erdő kormányzati helyéről, a másikat a főtitkár az erdőt ért károkról. Az elnökség egyetértett abban, hogy a miniszterelnöknek csak igen kivételes esetekben szabad levelet írni, egyik ügy sem ilyen.

Az erdő ügye egyébként már eldőlt a Vidékfejlesztési Minisztériumon belül (Gencsi Zoltán tájékoztatása), mely szerint az élelmiszerbiztonságért felelős államtitkár felügyelete alá fog tartozni.

Az erdőkárokról készüljön MTI híradás Ormos Balázs főtitkár és Lomniczi Gergegy megfogalmazásában, mely hétfőn (2010. 06. 07.) jelenjen meg az MTI-nél.

Kiss László alelnök javasolta, hogy az elnökségi átadás-átvétel bírósági adminisztrációs elhúzódása miatt hozzon határozatot az elnökség az aláírás jogszűrőse érdekében. Az elnökség az alábbi határozatot hozta:

19/2010. (június 4.) sz. elnökségi határozat:

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége jóváhagyólag tudomásul veszi az Egyesület Elnökének döntéseit, azokban az esetekben, ahol az Alapszabály egyszemélyi felelősségvállalásában jogosítja fel az Egyesület Elnökét.

(Jelen volt 9 fő elnökségi tag: a határozatot egyhangúan elfogadták)

Zambó Péter elnök bejelentette, hogy az Egyesülethez érkező postát Kiss László alelnökkel bontják hét közben, felváltva, kivéve a számlákat, reklámanyagokat és meghívókat. A főtitkártól kérte az Országos Erdő Tanács részére az Erdészeti Erdei Iskolák minősítéséről készült beszámolót és a XIV. ERDŐK HETE programjának ter-

vezetét. Ormos Balázs főtitkár az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály elnöke beszámolt arról, hogy az erdészeti erdei iskolák minősítése befejeződött, az okiratok átadása a pécsi vándorgyűlésen megtörtént. A XIV. ERDŐK HETE programja a biodiverzitásról szóljon, ezt a szakosztállyal egyeztetve. A nyitó rendezvény az Országgház felsőházi üléstermében legyen, a régiós rendezvényeket a régiók szervezzék, a helyi rendezvényeket a szakosztály tagjai szervezik az erdészeti erdei iskolákban.

Pápai Gábor javasolta, hogy az elnökség mutakozzon be az Erdészeti Lapokban. Az elnökség javaslata szerint a szeptemberi lapszámban a négyéves program bemutatásakor történjen az elnökség bemutatkozása is.

Nagy Imre régióképviseelő javasolta, hogy az „SZJA 1% az erdőért” lehetőség megújítását az Egyesület érje el, hogy az a költségvetési törvénybe bekerüljön az ősszel.

Zambó Péter megköszönte az elnökségi tagok munkáját és az ülést bezárta. kmf.

Ormos Balázs
jegyzőkönyvvezető

Zambó Péter

OEE elnök

Hitelesítő:

Kiss László

alelnök

Haraszti Gyula

EL SZB elnök

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület Erdélyi helyi csoport alakuló üléséről

Levezető elnök: Ormos Balázs

A választás helye: Sellyei Erdészet hivatalos helyisége

A választás időpontja: 2010. május 18.

Jelen vannak: jelenléti ív szerint: 18 fő választási bizottság tagjai:

1. Tóth István
2. Kiss Árpád
3. Orbók Sándor

Az OVB képviselője: Nadas József

A helyi csoport létszáma, ill. szavazatra jogosultak száma: 12

A szavazáson résztvevők száma: 12

Leadott szavazatok száma: 12

Érvényes: 12.

Választható küldöttek száma: 1

Küldött jelölt: Szakács Sándor 11

Megválasztott tisztségviselők:

Elnök/küldött: Szakács Sándor

Odorheiu Secuiesc

0040751049491

szakacsek@gmail.com

Eminescu 14

Románia 635600

Titkár: Orbók Ilona

Miercurea Ciuc

0040740015839

orboki@gmail.com

Eminescu 4/21

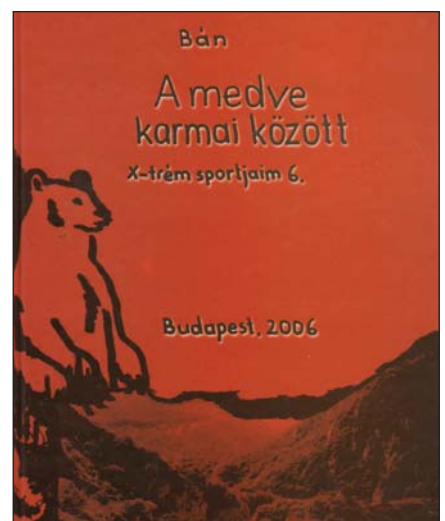
Románia 530103

Ismét kapható Bán István: A medve karmai között című könyve, melyet további két medvekalandozó kötet kísért, 2000, illetve 3000 forintos áron.

Reprint kiadásban újra megjelent a Harc az elemekkel nagyszerű kötete (2000,- Ft).

Mind a négy kötet az Alexandra könyvhálózatban kapható.

Az Erdészcsillag Alapítvány hírei

Az „Erdészcsillag” Alapítvány Kuratórium 2010. május 5-én, az OEE Tanácstermében tartotta idei első ülését. Jelen vannak: *Gémesi József*, a Kuratórium elnöke, *Bak Julianna*, dr. *Magas László*, kuratóriumi tagok és meghívottként *Ormos Balázs*, az OEE főtitkára, *Mester Gézmé* titkárságvezető.

Gémesi József elnök megállapította, hogy a Kuratórium 3 fővel határozatképes. A Kuratórium tagjai a kiküldött meghívóban szereplő napirendi pontokat egyhangúan elfogadták.

1. Napirendi pont: a 2009. évi beszámoló és közhasznúsági jelentés elfogadása

Az elkészült mérlegbeszámolót és a közhasznúsági jelentést – melyet a Kuratórium tagjai írásban megkaptak – elnök szóban ismertette, illetve kiegészítette. Külön kiemelte, hogy a Kuratórium elnöke és tagjai részére bér és egyéb kifizetés nem történt.

1/2010.(május 5.) sz. határozat

A Kuratórium tagjai az Erdészcsillag Alapítvány 2009. évi mérlegbeszámolóját 2168 eFt mérleg-főösszeggel és 318 eFt mérleg szerinti eredménnyel (3 fő) egyhangúan elfogadták.

2/2009. (május 12.) sz. határozat

A Kuratórium tagjai az Erdészcsillag Alapítvány 2009. évi közhasznúsági jelentését egyhangúan (3 fő) elfogadták.

2. Napirendi pont: Pályázati felhívások

1., Szociális segélykérelem pályázat

4/2010. (május 5.) sz. határozat

A Kuratórium (3 fő) egyhangúan úgy határozott, hogy az előző évhez hasonló módon, változtatás nélkül 2010. évre kiírja a szociális segélykérelem pályázatát. A pályázati kiírást az Erdészeti Lapok júniusi számában közzé kell tenni.

Gémesi József felkérte az OEE Titkárságát, hogy a felhívást az OEE valamennyi helyi csoport titkárnak e-mailben küldje meg.

2., Erdészeti ösztöndíj pályázat

Gémesi József javaslatot tett a 2010/2011. évi erdészeti ösztöndíj pályázati kiírásának módosítására, tekintettel arra, hogy nem különíthetők el egymástól a középiskolák és szakközépiskolák. Ennek figyelembe vételével a pályázat 2. pontja az alábbiak szerint módosulna: **„szakmai középfokú iskolai tanuló 2 fő”**.

A Kuratórium felkérte az OEE Elnökségét, hogy az Erdészeti Ösztöndíj Szabályzatot a fentieknek megfelelően módosítsa.

5/2010.(május 5.) sz. határozat

A Kuratórium (3 fő) egyhangúan elfogadta a pályázati kiírás módosítását és ennek megfelelően a 2010/2011. tanévre erdészeti ösztöndíj pályázatot ír ki egyetemi hallgatók és szakmai középfokú iskolai tanulók részére. A pályázati kiírást az Erdészeti Lapok júniusi számában közzé kell tenni.

Gémesi József

a Kuratórium elnöke

Az Erdészcsillag Alapítvány felhívása az erdészeti ösztöndíj 2010/2011. évi pályázatára

1. Az ösztöndíjra pályázhatnak a

Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron

Bedő Albert Erdészeti Szakiskola és Kollégium, Ásotthalom

Dráva Völgye Középiskola és Kollégium, Barcs

Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola, Szeged

Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium, Sopron

Széchenyi Zsigmond Szakközépiskola és Szakiskola, Szőcsénypuszta

Debreceni Márton Szakképző Iskola, Miskolc

Vadas Jenő Erdészeti és Vadgazdálkodási Szakképző Iskola és Kollégium, Mátrafüred hallgatói.

2. Az adományozás feltétele

Egyesületi ösztöndíjban az egyetemi, szakközépiskolai és szakiskolai nappali tagozatos, okleveles erdőmérnök, erdésztechnikus, erdészeti szakmunkás szakon első alapképzésben és első kiegészítő alapképzésben részt vevő hallgatók részesülhetnek két lezárt félév (egy tanévnek megfelelő oktatási időszak) után, képzési szintenként egy tanévre, a következő létszámban:

egyetemi hallgató 1 fő

szakmai középfokú iskolai tanuló 2 fő

Az egyesületi ösztöndíjat pályázat alapján az a hallgató, tanuló nyerheti el, aki:

a) az előző tanév mindkét félévében 4,5-nél, a szakiskolai tanuló 4,2-nél jobb tanulmányi eredményt ért el,

b) tudományos, szakiskolai diákkörben, illetve szakmai területen kimagasló munkát végez és a magyar erdészgazományokon alapuló kiemelkedő közösségi tevékenységet folytat.

A szakmai előmenetelen kívül legfeljebb a pályázó teljesítménynek 10 százalékaig figyelembe vehető a hallgató, tanuló közéleti, közösségi, sport és egyéb tevékenysége, illetve szociális helyzete.

Ugyanaz a hallgató, tanuló több éven át is elnyerheti az egyesületi ösztöndíjat, de minden tanévben újra kell pályáznia.

A pályázatot az oktatási intézmény vezetőjének címére, június 15-ig kell beadni.

3. Az ösztöndíj havi összege

egyetemi hallgató esetén az ösztöndíj havi összege a 2010/2011. tanév első négy hónapjára 34 000.-Ft/hó, a következő hat hónapjára a 2011. évre hatályos költségvetési törvény által meghatározott összeg,

szakmai középfokú iskolai tanuló esetében az egyetemi hallgató ösztöndíjának 50%-ával azonos.

4. Az ösztöndíj elbírálásának módja

Az egyesületi ösztöndíj adományozására benyújtott pályázatokat évenként június 30-ig az Erdőmérnöki Kar dékánja, illetve a szakközépiskolák és szakiskolák igazgatói javaslattal továbbítják az egyesület elnökének. Az Erdészcsillag Alapítvány kuratóriuma legkésőbb augusztus 19-ig dönt az ösztöndíjak odaítéléséről.

Az ösztöndíjat pályázati úrlapon lehet igényelni, amelyet az adott oktatási intézményben vehet át.

Az egyesületi ösztöndíj átadására az érintett oktatási intézmények évnytitőin kerül sor.

Amennyiben a hallgató, tanuló hallgatói, illetve tanuló jogviszonya bármilyen okból megszűnik, vagy szünetel, az ösztöndíj tovább számára nem folyósítható. Ugyancsak fel kell függeszteni az ösztöndíj folyósítását, ha a hallgató, tanuló ellen jogerős, elmarasztaló fegyelmi határozat születik.

Gémesi József

Erdészcsillag Alapítvány
Kuratóriumának elnöke

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET ERDÉSZCSILLAG ALAPÍTVÁNY PÁLYÁZATI FELHÍVÁSA

Az erdőgazdálkodásban dolgozók, erdészeti nyugdíjasok
és családtagjaik támogatására

A felhívás célja: A rászorulókat támogatása, családsegítés, időskorúak gondozása. Támogatásra jogosult: Az erdőgazdálkodás területén dolgozók és családtagjaik, az erdészeti nyugdíjasok. Családtagnak minősül, a feleség (özvegy) és gyermekek (18 éves korig). Feltétel: legalább 5 éves, e területen végzett, igazolt munkaviszony. Az OEE tagság nem feltétel.

Támogatás igényelhető:

1. Elhunyt erdészek és erdészeti dolgozók gyermekeinek megsegítése, esélyegyenlőségük megteremtése, anyagi helyzetük javítása érdekében.
2. Nehéz anyagi körülmények között élő erdészek és családjuk helyzetének javításához.
3. Időskorú, nyugdíjas erdészek szociális helyzetének javításához.

A pályázat tartalmi és formai követelményei:

A pályázatokat augusztus 31-ig (2 példányban) kell benyújtani (a szükséges mellékletekkel együtt) az **OEE Erdészcsillag Alapítvány** 1027. Budapest, Fő u. 68. címre.

A pályázatot beadhatja a jogosult, illetve egyesületi helyi csoport, vagy szakosztály, illetve munkahelyi közösség is a kedvezményezett megjelölésével, amennyiben a rászorultság körülményeit és a szükséges adatokat ismeri (adatlap).

A beadott pályázathoz mellékelni kell: a kitöltött „Adatlap”-ot (1.sz. melléklet), az Országos Erdészeti Egyesület Helyi Csoport titkárának véleményével.

Az Adatlap információin kívül, röviden indokolni kell a rászorultság körülményeit.

A pályázat elbírálásának rendje és az elbírálás főbb szempontjai

A pályázat évente egy alkalommal kerül kiírásra.

A pályázatokat az Alapítvány kuratóriuma szeptember 30-ig elbírálja és döntéséről értesíti a pályázókat, valamint az OEE illetékes helyi csoportját.

A kuratórium a pályázatok elbírálása során az alábbi szempontokat vizsgálja:

- A közös háztartásban élők egy főre eső havi jövedelme és a mindenkori minimálbér viszonya,
- a kérelmező egészségi állapota, betegállományának hossza, kórházi kezelése, esetleges balesete, leszálalékolása, esetleg haláleset stb.
- a család összjövedelmét, illetve kiadásait befolyásoló lényeges változások,
- eltartottak, gyermekek száma,
- árvaság,
- az igény gyakorisága,
- helyi csoport véleménye.

A segély alsó és felső határértékét a rendelkezésre álló szabályozás és kérések ismeretében a kuratórium határozza meg, melyet az indokok súlyossága és az igénylők száma befolyásol.

Gémesi József
a kuratórium elnöke

Tisztújító közgyűlés az OEE Erdőművelési Szakosztálynál

2010. március 18-19-én Felsőtárkányban a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság Nyugati Kapu Oktató- és Látogató Központ épületénél gyülekeztek az OEE Erdőművelési Szakosztály tagjai a Tisztújító Közgyűlésre. Mintegy 32 fő részvételével kezdődött meg a rendezvény, ahova Szombathelytől Kelet-Magyarorszáig az ország egész területéről érkeztek a meghívottak.

Urbán Pál szakosztályelnök üdvözölte a megjelent tagtársakat, külön köszöntve **Tóth Gábor**t, az OEE Országos Választási Bizottságának tagját. Ezután néhány szóban beszélt arról, hogy érdemes volt dolgozni, mert az elmúlt négy év alatt a nagy múltú szakosztály sikeresen tudta továbbvinni az elődök által megkezdett munkát. A számos terepi program és külföldi tanulmányút mellett hatáskörrel működött közre a szakmapolitika, az erdőgazdálkodás és vadgazdálkodás kapcsolata és az új erdőtervény megalkotásának tárgykörében. Megköszönte a tagság támogató jellegű segítségét és leköszönt posztjáról.

Ezután **Rostáné Reményfy Rita** titkár részletesen beszámolt az elmúlt ciklus történéseiről. Beszélt az évente az ország más-más tájaira szervezett szakmai programokról, amelyek mindig nagy sikert arattak, és igen jó hangulatúak voltak. Kiemelte a magas szintű tudományos fórumokat, melyeken az ERTI neves kutatói mellett a Nyugat-magyarországi Egyetem professzorai, vagy az FVM Természeti Erdőforrások Főosztályának vezetői tartottak előadásokat.

Bús Mária a Választási Bizottság elnöke ismertette a Bizottság munkáját, és megnevezte a Szakosztály vezetőségébe, valamint az országos elnökség tagjaira jelölték névsorát.

A szavazás eredményeképpen a közgyűlés által megválasztott Szakosztály Vezetőség a következő: **Elnök:** **Urbán Pál** erdőmérnök, **titkár:** **Rostáné Reményfy Rita** erdőmérnök.

Az újonnan megválasztottak nevében **Urbán Pál** elnök köszönte meg a bizalmat, és röviden felvázolta elképzeléseit.

Bús Mária külön megköszönte a Szakosztály azon vállalkozó szellemű tagjainak bátorságát, akik a Szakosztály érdekében a vezetőségi posztokra a tisztújítás kapcsán vállalták a jelöltséget.

Ezzel a Szakosztály tisztújító közgyűlése véget ért.

Délután a Bükk Nemzeti Park, az EGERERDŐ Zrt., valamint az MGSZH Erdészeti Igazgatóság szakembereinek közreműködésével „erdőgazdálkodás nemzeti parki területen” témájú terepi programon vettünk részt. A bemutató során a Felsőtárkányi Erdészet példáján keresztül kaptunk képet az EGERERDŐ 68%-ban valamilyen természetvédelmi korlátozással érintett gazdálkodásáról, mely a Felsőtárkányi Erdészet esetében 88% nemzeti parki védettséget jelent. Az Erdészet a 2006.01.01.-től érvényes erdészeti üzemtervét 2008. december végén kapta kézhez az üzemtervi tárgyalás záró jegyzőkönyvének véleményeltérése miatt. A BNPI ugyanis azt kérte, hogy az Erdészet védett területének negyede ne vágásos üzemmódban legyen tervez-

ve, jóllehet az erdőtörvény szakmai szempontja alapján készült erdőterv ennél jelentősen kevesebb arányban tartalmazott ilyen előírást.

Jelenleg a Felsőtárkányi Erdészet területének védett részén 400 em³ gazdasági vágáskor feletti fatömeg van.

Este *Duska József*, a BNPI igazgatója tartott vetítettképes előadást a Nemzeti Park sokrétű és átfogó munkájáról.

A vacsorát és az azt követő, éjszakába nyúló baráti beszélgetést *Kalló Imre* erdész-borász színes és élményszámba menő kommentárjával kísért borkóstolója tette feledhetetlenné.

Másnap „Gazdálkodás a falopásokkal és erdőtüzekkel sújtott Ózd térségében” témájú programmal folytatódott a régi-új vezetőség által magas színvonalon szervezett szakmai program.

A szociálisan fokozottan hátrányos helyzetű lakosságú térségben a falopások és a tűzzel érintett területek többségében egybe esnek. Így, az egyik legjobb termőhelyen és legértékesebb bükkösök helyén elakácosodott, elbozotosodott utódállományok alakulnak ki. Ilyen társadalmi környezetben a reális erdészeti szakmai elvárás a termőhelyi potenciál megőrzése, de ezt nem akceptálja sem a jogszabályi környezet, sem az erdészeti hatóság, sem a sajtó, sem a közvéleményként hangot adó állampolgár.

A tartalmas szakmai két napot egy finom ebéddel zártuk a Szilvásváradai Erdészet invitálására, melyen *Pallagi László*, a vendéglátó Egererdő Zrt. vezérigazgatója is részt vett.

Koczka Zoltán

Új belépők

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei HCs: *Hidas Tibor* erdőmérnök, *Sereg Adrienn* erdőmérnök, *Kocsis Gergely* egyéb felsőfok, *Danku István* erdésztechnikus, *Pelsőczy Ferenc* erdésztechnikus, *Peprék Arnold* erdőmérnök, *Benéné Székely Csilla* erdőmérnök, *Marozsán Marianna* egyéb felsőfok, *Dajka Ibolya* egyéb felsőfok, *Romanova Galina* erdőmérnök, *Tóth Rafael* erdőmérnök, *Kiss Gyula* erdésztechnikus, *Kreck István* erdőmérnök, *Kaczvinczky Tamás* erdőmérnök; **Győr Magánerdő HCs:** *Ravazdi Gyula* egyéb felsőfok; **Kecskeméti HCs:** *Korbely Kornélia* egyéb felsőfok, *Gáspár Kornélia* egyéb felsőfok; **Egyéni tag:** *Jarabek Imre* erdőmérnök; **Mátrafüredei HCs:** *Szöcs Levente Attila* egyéb felsőfok.

Erdőhasználati és Gépesítési Szakosztályülés

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőhasználati és Gépesítési Szakosztályai 2010. március 24-én a Zselichen tartották közös rendezvényüket. A házigazda SEFAG Zrt. a Zselici Erdészet területén, Ropoly térségében és a Hotel Kardosfa konferenciatermében szervezte meg a két szakosztály szakmai rendezvényét, kellemes környezetet és méltó alkalmat teremtetve egyúttal a szakosztályok tisztújításainak lebonyolítására is.

Elsőként *Barkóczy István vezérigazgató* köszöntötte az összevont szakosztályülés nagyszámú szakmai közönségét, majd *Máté János vezérigazgató-helyettes* a SEFAG Zrt. gazdálkodását és szakmai munkáját foglalta össze előadásában. A SEFAG Zrt.-t jellemző számadatokon túl röviden elemezte a múlt, a jelen és a jövő összefüggéseit, folyamatait. Előadásában a kedvező adottságok ismertetésén túl kitért a gondot, problémát okozó körülményekre is. (Megemlítette azt is, hogy a SEFAG Zrt. területének jelentős részén előforduló homoktalaj, a pajor, a víz hiánya veszélyezteti a tölgy-erdőfelújítások sikerességét.) A lendületes és érdekes előadásban a résztvevők megismerhették a somogyi erdészszakemberekre háruló feladatokat, és a cég stratégiai elképzeléseit.

Bálint László fabasználati osztályvezető-helyettes szemléletes előadásban mutatta be a SEFAG Zrt.-nél alkalmazott, a napi termelés és a készletek nyo-

mon követésére alkalmas, az erdészek adminisztrációs munkáját megkönnyítő „erdésziroda” elnevezésű számítógépes könyvelési és elemző rendszert.

Az előadásokat követően a terepi bemutatók alkalmával a modern és környezeti-kímélő technológiáknak a napi gyakorlatban való alkalmazásával ismerkedhettek meg a résztvevők.

Fekcs Lajos műszaki osztályvezető tájékoztatást adott a SEFAG Zrt. által 2007-ben tulajdonosi forrásjuttatás segítségével beszerzett PONSSE Buffalo King típusú kiszállító szerelvény kiválasztási módszeréről, a legfontosabb műszaki adatairól, és az elmúlt 2,5 év üzemeltetési tapasztalatairól. Elmondta, hogy a kihordó szerelvény jó műszaki paramétereit, felszereltsége, kedvező üzemeltetési tapasztalatai és a szervizháttere tekintetben jó választásnak bizonyult, kiválóan megfelel a zrt. előzetes elvárásainak.

Spingár Péter erdőgazdálkodási osztályvezető – kisebb hegymászást követően – terepi munka közben ismertette a forwarderes fakitermelési technológia gyakorlati alkalmazását. Kiemelte a szakszerű előkészítés és a fegyelmezett – technológiai utasítás szerinti – végrehajtás fontosságát. Kihangsúlyozta, hogy a SEFAG Zrt. számára fontos, hogy termelékeny és üzembiztos technológiával, a talaj és az újulat maximális kíméletével lehessen végrehajtani a tervezett fakitermelési feladatokat a természetes felújítások végrehajtása során is.

Ugyanezen a helyszínenmutatta be a forwarderes fakitermelésekkel gyakran „egy menetben” végrehajtott ipari apadék-felkészítés módszerét *Pintér Ottó a Zselici Erdészet igazgatója*. Elmondása szerint a Zselici Erdészetnél az elsők között alkalmazott – s ma már üzemszerűen működő – apadék-felkészítési gyakorlattal jelentősen növekedett az apadék hasznosításának mértéke. Egy-

szerűbbé és gyorsabbá vált a vágástakarítási feladatok végrehajtása, s a természetvédelmi elvárásokhoz igazodva elkerülhetőek a vágástéri égetések is.

Az aprítéktermeléssel kapcsolatos bemutatón *a Hepik Bt.* vonultatta fel legmodernebb kiszállító, szállító és aprítógépeit. *Palásti Kovács Imre ügyvezető igazgató* ismertette a műszaki, technológiai és logisztikai tudnivaló-

kat, s válaszolt az érdeklődők kérdéseire.

A szervezők gondoskodtak arról is, hogy az előhasználatok kíméletes végrehajtásánál alkalmazható erdészeti közeli-tőgép, a Jonsered 2090PW típusú „Vasló” is termelési folyamat közben kerüljön bemutatásra. *Merczel István erdészetpolitikai és ellenőrzési osztályvezető* ismertette a technológiát, majd *Pinczés Péter a Husqvarna Magyarország területi értékesítési képviselője* mutatta be a gépet.

Az ebédet követően az elmúlt év végén átadott tan- és oktatópálya került bemutatásra. A pályázati pénzből megvalósított „fahasználati tanpálya” a motorfűrész munkák, valamint a közeli-tő- és szállítási feladatok biztonságos körülmények közötti betanítására és gyakorlására biztosít lehetőséget. Ezt követően a *Kaposvári Husqvarna Szaküzlet* mutatta be a gyártó legújabb termékeit.

A terepi programokat követően megtörténtek a szakosztályok tisztújításai. Az Erdőhasználati Szakosztály elnöke *Nemes Zoltán*, titkára *Garamszegi István*, a Gépesítési Szakosztály elnöke pedig *Prof. Dr. Horváth Béla*, titkára *Major Tamás* lettek.

Spingár-Fekecs

Az erdőrezervátum-kutatás eredményei

Kedves Olvasónk!

Gyakran hangoztatjuk, hogy Magyarország területén nem maradt fenn őserdő, olyan erdő, amelyet az elmúlt évezredek, évszázadok során semmilyen emberi használat sem ért. Ennek a véleménynek általában igazat kell adnunk. Előző kötetünk tematikus szöveggyűjteménye is a Kárpátok és a Kárpát-medence még fennmaradt őserdeinek korabeli kiaknázásáról, átalakításáról vagy kiirtásáról tanúskodik. Mindezek mellett a Kárpát-medence ősi erdőségeinek átalakulása és eltűnése ennél árnyaltabb képet mutat: a Bakony, a Börzsöny, a Mát-ra, a Zemplén királyi, majd uradalmi erdő- és vadászbirtokainak szívében még a XX. század elején is találhatunk őserdőzárványokat. Az utolsó állományokat aztán az erdők államosítását követő néhány évtized alatt végleg felszámoltuk.

Egy kivételről azonban biztosan tudunk: a Kékes gerincének északi letörésén mindmáig fennmaradt ősi állománytöredékekről. *Czajlik Péter*

nemcsak a Kékes-Észak Erdőrezervátum erdőtörténeti hátterét rajzolja meg,

hanem bemutatja azt az összetett, országos történelmi és szakmapolitikai folyamatot is, amelynek erőterében ez a valóban kivételes helyzet előállhatott!

Az erdőrezervátumokat ma már sokan vigyázzák: jogszabályaink, az államigazgatás, az erdésztársadalom, a természetvédők és az erdőrezervátum-kutatók közössége. Céljainkat akkor érjük el, ha nemcsak megőrzésükről gondoskodunk, hanem biztosítjuk és fenntartjuk a rezervátumainkban zajló természetes ökológiai folyamatok hosszú távú kutatását, eredményeink közreadását és társadalmi hasznosítását.

Dr. Borhidi Attila
főszerkesztő és
Horváth Ferenc
szerkesztő

MTA Ökológiai és Botanikai Kutatóintézete

**Hirdessen az
Erdészeti Lapokban!**

Végső István

AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚS ÁLDOZATOK EMLÉKE BÁCSSZŐLŐSÖN

Az I. világháborúban elesett hősök emlékművének avatására
Bácsszőlős, 2010. május 25.

Tisztelt Göbölös Úr!

Fogadja tiszteletteljes köszönetemet figyelmességéért, amiért tájékoztatott a bácsszőlösi első világháborús emlékpark kialakításáról és felavatásáról!

A nemzetközi hadisírgondozó szerződések végrehajtásáért felelős kormány megbízottként, rendkívül nagyra értékelek minden tevékenységet, amely a hősi halottak emlékének megővására törekszik.

Nagy érdeklődéssel várom a hősi áldozatok történetéről készülő kiadványt.

További együttműködésünk reményében kívánok erőt, és jó egészséget!

Budapest, 2010. május 27-n

Tisztelettel:

(Dr. Holló József ny. altábornagy)
főigazgató

Tisztelt Olvasó!

Bácsszőlős polgármestereként nagy örömmre szolgál, hogy valóra válik régi vágyunk. Méltó helyre kerül a hősök emléktáblája, kik életüket adták a hazáért az I. világháborúban.

Emlékművek állnak majdnem minden városban és faluban, nálunk is, de ezen az emlékművön álló két márványtáblát eredetileg a vöröserdei iskola-kápolna falán helyezték el, az akkor itt élő őseink.

Az iskola-kápolna magánkézbe kerülése után hosszú idő kellett ahhoz, hogy megvalósíthassuk álmunkat, méltó helyre kerüljenek a megemlékezés táblái. Mindezért sokan és sokat tettek.

Köszönetet szeretnék mondani Göbölös Péter úrnak, ki rendíthetetlen kitartással segítette munkánkat.

Továbbá Végső István történész úrnak, ki számunkra ismeretlenül is ezzel a kiadvánnyal felbecsülhetetlen értékű kutatást végzett, a hősi halált halt személyekkel kapcsolatban. E munkájában emléket állít az I. világháborúban elesett bácsszőlösi áldozatoknak.

A hősöknek, akik a legdrágábbat, az életüket adták a hazáért.

Az I. világháború időben is távol van a ma emberétől. De emlékezni kell, hisz ki a múltját nem ismeri, nem becsüli, jelenét és jövőjét sem építheti.

Az emlékművel tisztelegni szeretnénk mi is településünk hősi halottai emlékének. Ezt kérjük és várjuk mindenkitől, aki itt elhalad.

Nekünk szentelték életüket, megőrizzük emléküket!

Bácsszőlős, 2010. május 25.

Mondovits Mihály
polgármester

Kertgondozás szeretettel!

Kertje a szíve csücske? Akkor Önnek ajánljuk a VIKING fűnyírót. A gépeket megbízhatóság, egyszerű kezelés és rendkívül kedvező ár-érték arány jellemzi. Hosszú évek tapasztalata és folyamatos innováció áll minden egyes VIKING fűnyíró mögött, amelyekkel Ön ugyanolyan szenvedéllyel ápolhatja kertjét, ahogyan mi készítjük őket.

ANDREAS STIHL KFT., 2051 Biatorbágy-Budapark, Paul Hartmann u. 4.
Telefon: (06-23) 418-054 · Fax: (06-23) 418-106
www.viking-garden.hu · E-mail: info@stihl.hu

VIKING[®]